

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี โดยใช้เทคนิคการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray)
ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) สำหรับแบรนด์

It's happened to be a closet

Women ware design with spraying technique inspire from Psychedelic Art

For It's happened to be a closet

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 121060
วันเดือนปี - 5 ส.ย. 2555

b.....
i.....

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2553 - 54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี โดยใช้เทคนิคการพ่นสีลงบนผืนผ้า (Spray) ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) สำหรับแบรนด์ It's happened to be a closet Women ware design with spraying technique inspire from Psychedelic Art For It's happened to be a closet
ชื่อนักศึกษา	นายยงยุทธ ศรีสุภโชค
รหัสนักศึกษา	49020286
ภาควิชา	ศิลปอุตสาหกรรม
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

การเติบโตของตลาดแฟชั่นไทยในปัจจุบัน ทำให้เกิดการแข่งกันของผู้ผลิตเครื่องแต่งกายเป็นอย่างมาก การพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกายให้ทันสมัยและโดดเด่น จึงมีความสำคัญ ผู้ผลิตจำเป็นต้องสร้างความแปลกใหม่และเอกลักษณ์เฉพาะตน การสร้างลวดลายและสีสันทันเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างความน่าสนใจแก่เครื่องแต่งกาย รวมถึงการเลือกใช้กรรมวิธีในการสร้างลวดลายบนผืนผ้า ที่จะสร้างความแปลกใหม่ให้กับสินค้า เทคนิคการพ่นสีลงบนผ้า (Spray) สามารถทำให้เกิดลวดลายที่หลากหลายและน่าสนใจ และการเลือกแรงบันดาลใจก็เป็นสิ่งสำคัญ ศิลปะไซเคเดลิกมีลักษณะคล้ายภาพหลอน ลวดลายมีลักษณะบิดเบี้ยว มีสีสันฉูดฉาด ด้วยลักษณะที่แปลกตาและชวนหลงใหลจากผลงานศิลปะแนว Psychedelic ทำให้เกิดความน่าสนใจ และเหมาะที่จะนำไปเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายให้มีความแปลกใหม่

แบรนด์ It's happened to be a closet เน้นผลิตเสื้อผ้าและเครื่องประดับสตรีที่มีเอกลักษณ์และรูปแบบที่ชัดเจน อีกทั้งยังมุ่งเน้นการสร้างลวดลายที่แปลกตาในรูปแบบต่างๆ เพื่อสร้างความน่าสนใจและสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ตัวสินค้าและตอบสนองความต้องการให้แก่กลุ่มลูกค้าในปัจจุบัน ที่ต้องการสินค้าที่แตกต่างจากบุคคลอื่น ดังนั้น โครงการนี้จึงมุ่งเน้นที่จะทดลองเทคนิคการพ่นสีลงบนผ้า (Spray) เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) ให้กับแบรนด์ It's happened to be a closet ซึ่งผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ มีดังนี้

เสื้อกล้าม	1	แบบ
เสื้อมีแขน	1	แบบ
ชุดสตรียาว (Dress) มีแขน	1	แบบ
ชุดสตรียาว ผ้ายืด	1	แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เลคกิ้ง	1	แบบ
กางเกงยาว	1	แบบ
กระเป๋าสตรี	1	แบบ
ผ้าคลุมไหล่	1	แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์โครงการนี้ไม่สามารถสำเร็จได้ถ้าขาดบุคคลเหล่านี้

ขอขอบคุณพ่อกับแม่ที่เป็นกำลังใจที่สำคัญยิ่ง ทั้งยังมอบค่าปรึกษาและความห่วงใยตลอดการทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบคุณอาจารย์ปาดสาร สุขสงวน อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ให้คำแนะนำต่างๆ ตลอดการทำวิทยานิพนธ์ จนส่งผลออกมาเป็นที่น่าพอใจยิ่ง

ขอขอบคุณอาจารย์เล็ก(ดร.อุไรวรรณ ปิติมณียากุล) สำหรับคำแนะนำต่างๆ

ขอขอบคุณอาจารย์ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง สำหรับคำแนะนำในเรื่องสีย้อมผ้า เทคนิคการพิมพ์

ขอขอบคุณอาจารย์จารุพัชร อาชวะสมิต สำหรับคำแนะนำต่างๆ รวมทั้งการติดต่อวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยให้ความรู้และคำแนะนำเพื่อเป็นประโยชน์ในการวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณอาจารย์ข้าง (อ.ศักดิ์จิระ เวียงเก่า) สำหรับคำแนะนำต่างๆ

ขอขอบคุณคุณหนุ่ม Stylist จากนิตยสารแพรว สำหรับคำแนะนำในเรื่องการ MIX&MATCH ผลงานการถ่ายรูปปลง Lookbook จึงออกมาเป็นที่ชื่นชม

ขอขอบคุณพี่บอย Shop textile คอยอำนวยความสะดวกต่างๆนานา เพื่อให้ผลงานออกมาสมบูรณ์แบบ ทั้งยังช่วยเหลือในทุกๆเรื่อง

ขอขอบคุณน้องแก้ว นศ. ช่างภาพ และส้ม สน. นางแบบ อันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ Lookbook เป็นที่น่าชื่นชม

ขอขอบคุณเมย์ ช่างแต่งหน้า และยังช่วยเป็นสตูดิโอในการถ่ายแฟชั่น Lookbook

ขอขอบคุณน้องจิ้น น้องมีมพ์ น้องกร น้องคิน น้องข้าวปั้น น้องรหัด ที่ช่วยพิมพ์ book

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆและน้องๆศอ.ที่เป็นกำลังใจ คอยถามความเป็นไปด้วยความห่วงใย

และสุดท้ายขอขอบคุณคำชื่นชมต่างๆมากมายที่คอยเป็นกำลังใจในการทำงานขั้นต่อไปจนทำให้ผ่านพ้นมาด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อนุมัติผล

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาสถาปัตยกรรม-
ศาสตร์บัณฑิต

.....
คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ประธานกรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการ
..... กรรมการ

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(อาจารย์ปณัสสาร สุขสงวน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
อนุมติผล	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1
1.2 ความสำคัญของโครงการ	4
1.3 วัตถุประสงค์	4
1.4 ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา	5
1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ	6
1.5.1 ความเป็นไปได้ด้านการออกแบบ	6
1.5.2 ความเป็นไปได้ด้านนโยบาย	6
1.5.3 ความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ	6
1.5.4 ความเป็นไปได้ด้านสังคม	6
1.6 ขอบเขตของโครงการ	7
1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย	9
1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	10

บทที่ 2 การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์ It's happened to be a closet	11
2.1.1 ประวัติความเป็นมาของ It's happened to be a closet	11

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 แนวความคิดของทางบริษัท	13
2.1.3 รูปแบบการตกแต่งร้าน	14
2.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบเครื่องแต่งกายและสินค้าของแบรนด์	
It's happened to be a closet	17
2.1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสินค้า	24
2.1.6 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มลูกค้าของแบรนด์ It's happened to be a closet	24
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art)	25
2.2.1 จุดเริ่มต้นของศิลปะไซเคเดลิก	25
2.2.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบ ไซเคเดลิก	26
2.2.3 อิทธิพลที่ทำให้ศิลปะแบบ ไซเคเดลิกมีลักษณะเฉพาะ	27
2.2.4 ลักษณะทางกายภาพของศิลปะไซเคเดลิก	28
2.2.5 ศิลปินตัวอย่างในกลุ่ม ไซเคเดลิก	34
2.2.5.1 ปีเตอร์ แม็กซ์ (Peter Max)	34
2.2.5.2 อลัน อัลดริจ (Alan Aldridge)	39
2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคที่ใช้ในการออกแบบ	44
2.3.1 เทคนิคแอร์บรัช (Airbrush)	44
2.3.1.1 ประเภทของแอร์บรัช	44
2.3.1.2 ปัจจัยที่เหมาะสมสำหรับการพ่นสี	53
2.3.1.3 ปัญหาในการใช้งานแอร์บรัช	56
2.3.1.4 วิธีบำรุงรักษาแอร์บรัช และปั๊มลม	56
2.3.2 เทคนิคสแตลซิด (Stencil)	58
2.3.3 เทคนิคพิมพ์ซิลค์สกรีน (Silk Screen)	60
2.3.4 เทคนิคพิมพ์ด้วยระบบดิจิทัล (Digital printing)	62
2.3.5 เทคนิคใช้ลูกบิดและเลื่อมตกแต่งพื้นผ้า	63
2.3.5.1 ชนิดของลูกบิด	64
2.3.5.2 ชนิดของเลื่อม	66
2.3.5.3 เทคนิคการตกแต่งเสื้อด้วยลูกบิด	66
2.3.5.4 วิธีการปักลูกบิด	67
2.3.5.5 วิธีการปักเลื่อม	68
2.3.6 เทคนิคการพิมพ์ด้วยสีรีแอ็คทีฟ	69
2.3.6.1 คุณสมบัติของสีรีแอ็คทีฟ	69
2.3.6.2 โครงสร้างทางเคมีของสีรีแอ็คทีฟ	70

2.3.6.3 คุณสมบัติที่มีความสำคัญต่อการย้อม	71
2.3.6.4 ความสำคัญของสีรีแอ็คทีฟ	72
2.3.6.5 การจำแนกสีรีแอ็คทีฟ	72
2.3.6.6 ขั้นตอนการย้อมสีรีแอ็คทีฟ	72
2.3.6.7 การลอกสีรีแอ็คทีฟ	73
2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	74
2.4.1 หลักการออกแบบของเสื้อในลักษณะต่างๆ	74
2.4.1.1 หลักการออกแบบคอเสื้อ	74
2.4.1.2 หลักการออกแบบปกเสื้อ	75
2.4.1.3 หลักการออกแบบแขนเสื้อ	76
2.4.1.4 หลักการออกแบบข้อมือเสื้อ	79
2.4.2 รูปแบบของกระโปรงในลักษณะต่างๆ	80
2.4.3 รูปแบบของชุดกระโปรงในลักษณะต่างๆ	83
2.4.4 รูปแบบของกางเกงในลักษณะต่างๆ	84
2.4.5 ขนาดเสื้อผ้าสำเร็จรูป	86
2.4.6 รูปแบบแฟชั่นในยุค 60s และ 70s	88
2.4.6.1 ยุค 1960s (1960 -1969)	88
2.4.6.2 ยุค 1970s (1970 -1979)	91

บทที่ 3 การพัฒนาการออกแบบ

3.1 การออกแบบและทดลองเทคนิคบนผืนผ้า	98
3.2 การออกแบบลวดลายภาพประกอบ (Illustration)	106
3.2.1 ออกแบบลวดลายจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art)	106
3.2.2 ออกแบบลวดลายจากลวดลายในยุค 1970's	109
3.3 การออกแบบผลิตภัณฑ์	115
3.4 สรุปผลการออกแบบและความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจตราวิทยานิพนธ์	129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4 การนำเสนอผลงานออกแบบ

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	130
4.1.1 เกรสยาวผ้ายี่ด	130
4.1.2 เกรสยาวผ้าชีฟอง	132
4.1.3 เลกกิ้ง	134
4.1.4 เสื้อกั๊ม	136
4.1.5 กางเกงยาว	138
4.1.6 เสื้อ	140
4.1.7 กระเป๋	142
4.1.8 ผ้าคลุมไหล่	143
4.2 ข้อมูลการประเมินราคา	144
4.2.1 เกรสยาวผ้ายี่ด	144
4.2.2 เกรสยาวผ้าชีฟอง	145
4.2.3 เลกกิ้ง	146
4.2.4 เสื้อกั๊ม	147
4.2.5 กางเกงยาว	148
4.2.6 เสื้อ	149
4.2.7 กระเป๋	150
4.2.8 ผ้าคลุมไหล่	151
4.3 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์	152

บทที่ 5 สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบ	174
5.2 ข้อเสนอแนะของผู้จัดทำ	175
5.3 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์	175

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แสดงตัวอย่างทดลองการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray)	1
ภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างงานศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art)	2
ภาพที่ 3 แสดงผลงานของศิลปิน Alan Aldridge	2
ภาพที่ 4 แสดงผลงานของศิลปิน Peter Max	3
ภาพที่ 5 แสดงผลงานภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	3
ภาพที่ 6 ภาพแสดงหน้าเครื่องหมายการค้าของแบรนด์	11
ภาพที่ 7 ภาพแสดงร้าน Palette	12
ภาพที่ 8 แสดงรูปแบบร้าน It's happened to be a closet ที่มีบริการร้านอาหารภายในร้านเดียว	13
ภาพที่ 9 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet	14
ภาพที่ 10 ภาพแสดงการตกแต่งโต๊ะอาหารในร้าน It's happened to be a closet	14
ภาพที่ 11 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet	15
ภาพที่ 12 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet	15
ภาพที่ 13 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet	16
ภาพที่ 14 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet	16
ภาพที่ 15 ภาพแสดงตัวอย่างสินค้าภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	18
ภาพที่ 16 ภาพแสดงตัวอย่างสินค้าภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	18
ภาพที่ 17 ภาพแสดงตัวอย่างเทคนิคการปัก collage ภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	19
ภาพที่ 18 ภาพแสดงตัวอย่างลายพิมพ์ของเสื้อภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	19
ภาพที่ 19 ภาพแสดงตัวอย่างกางเกงสีพื้น และกางเกงพิมพ์ลายภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	20
ภาพที่ 20 ภาพแสดงตัวอย่างเสื้อภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	20
ภาพที่ 21 ภาพแสดงตัวอย่างเสื้อ T-Shirt ภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	21
ภาพที่ 22 ภาพแสดงตัวอย่างกระเป๋าหนังภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	21
ภาพที่ 23 ภาพแสดงตัวอย่างกระเป๋าผ้าและหนังภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 53 ภาพแสดงผลงานออกแบบภาพประกอบของอลัน อัลคริดจ์	42
ภาพที่ 54 แสดงส่วนประกอบของเครื่องมือแอร์บริชแบบจังหวัดเดียว	44
ภาพที่ 55 ภาพแสดงกลไกการทำงานของแอร์บริชแบบจังหวัดเดียว	45
ภาพที่ 56 ภาพแสดงกลไกการทำงานของแอร์บริชแบบสองจังหวัด	46
ภาพที่ 57 ภาพแสดงแอร์บริชชนิดกรวยบน	48
ภาพที่ 58 ภาพแสดงตัวอย่างแอร์บริชที่เป็นชนิดกรวยบน	49
ภาพที่ 59 ภาพแสดงแอร์บริชที่เป็นชนิดกรวยล่าง	50
ภาพที่ 60 ภาพแสดงตัวอย่างแอร์บริชชนิดกรวยล่าง	51
ภาพที่ 61 ภาพแสดงตัวอย่างแอร์บริชชนิดกรวยข้าง	52
ภาพที่ 62 แผนภูมิแสดงขอบเขตจำกัดของแอร์บริช	54
ภาพที่ 63 แผนภูมิแสดงความเหมาะสมของปัจจัยด้านต่างๆ ในการพ่นแอร์บริช	55
ภาพที่ 64 แสดงภาพที่ใช้เทคนิคแอร์บริช	57
ภาพที่ 65 แสดงภาพ T-shirt ที่ใช้เทคนิคแอร์บริช	57
ภาพที่ 66 แสดงภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิค stencil แบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น	59
ภาพที่ 67 แสดงภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิค stencil แบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น	59
ภาพที่ 68 แสดงรูปแบบแขนเสื้อชนิดต่างๆ	78
ภาพที่ 69 แสดงรูปแบบของข้อมูลเสื้อชนิดต่างๆ	79
ภาพที่ 70 แสดงความยาวมาตรฐานของกระโปรง	81
ภาพที่ 71 แสดงรูปแบบกระโปรงชนิดต่างๆ	82
ภาพที่ 72 แสดงความยาวมาตรฐานของกางเกง	84
ภาพที่ 73 แสดงรูปแบบกางเกงชนิดต่างๆ	85
ภาพที่ 74 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s	88
ภาพที่ 75 แสดงปกเสื้อแบบ Peter pan collar	88
ภาพที่ 76 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s	89
ภาพที่ 77 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s ที่ใช้วัสดุมันวาว เหมือนชุดที่อยู่ในอวกาศ	89
ภาพที่ 78 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s Princess line	90
ภาพที่ 79 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 70s mexi dress	91
ภาพที่ 80 แสดงรูปแบบกระโปรงที่นิยมในยุค 70s	92
ภาพที่ 81 แสดงรูปแบบชุดกระโปรงที่นิยมในยุค 70s	93
ภาพที่ 82 แสดงรูปแบบชุดกระโปรงที่นิยมในยุค 70s	94

เนื้อหาสาระของเอกสารพิมพ์นี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 83 แสดงรูปแบบการแต่งกายแบบฮิปปีที่นิยมในยุค 70s	95
ภาพที่ 84 แสดงรูป Jimi Hendrix	96
ภาพที่ 85 แสดงรูป Farrah Faucett	96
ภาพที่ 86 แสดงรูป Michael Jackson	97
ภาพที่ 87 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค	98
ภาพที่ 88 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค	99
ภาพที่ 89 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค	100
ภาพที่ 90 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายลงบนผ้าไหม	101
ภาพที่ 91 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายโดยใช้ เทคนิคสแตนด์และ การพิมพ์ดิจิตอล	101
ภาพที่ 92 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายโดยใช้ เทคนิคสแตนด์และ การพิมพ์ดิจิตอล	102
ภาพที่ 93 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายโดยใช้ เทคนิคสแตนด์ การปักเลื่อมและการพิมพ์ดิจิตอล	102
ภาพที่ 94 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายโดยใช้ เทคนิคสแตนด์ การพิมพ์กำมะหยี่ การพิมพ์ฟรอยด์ และการพิมพ์ดิจิตอล	103
ภาพที่ 95 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายโดยใช้ เทคนิคสแตนด์ การพิมพ์กำมะหยี่ การพิมพ์ฟรอยด์ และการพิมพ์ดิจิตอล	103
ภาพที่ 96 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายพื้นฐาน โดยใช้เทคนิคสแตนด์	104
ภาพที่ 97 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายโดยใช้เทคนิค สแตนด์ เทคนิคแอร์บรัช และการปักเลื่อม	105
ภาพที่ 98 แสดงตัวอย่างงานศิลปะไซเคเดลิก	106
ภาพที่ 99 แสดงตัวอย่างงานศิลปะไซเคเดลิกในรูปแบบภาพประกอบ	107
ภาพที่ 100 แสดงภาพร่างจากศิลปะไซเคเดลิกในรูปแบบภาพประกอบ	107
ภาพที่ 101 แสดงภาพร่างจากศิลปะไซเคเดลิกในรูปแบบภาพประกอบ	108
ภาพที่ 102 แสดงภาพตัวอย่างลวดลาย - ภาพประกอบในยุค 1970's	109

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 103 แสดงภาพตัวอย่างลวดลาย - ภาพประกอบในยุค 1970's เพื่อใช้เป็นแนวทาง

ในการออกแบบ

109

ภาพที่ 104 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

110

ภาพที่ 105 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

110

ภาพที่ 106 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

111

ภาพที่ 107 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

111

ภาพที่ 108 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

112

ภาพที่ 109 แสดงภาพประกอบในยุค 1970's ที่ใช้ประกอบการออกแบบ

112

ภาพที่ 110 แสดงภาพประกอบในยุค 1970's ที่ใช้ประกอบการออกแบบ

113

ภาพที่ 111 แสดงภาพประกอบที่ใช้ในเครื่องแต่งกายภายในโครงการ

114

ภาพที่ 112 แสดงภาพ mood board

115

ภาพที่ 113 แสดงภาพ รูปแบบแฟชั่น ในยุค 1970's

116

ภาพที่ 114 แสดงภาพแบบร่างขั้นต้น

117

ภาพที่ 115 แสดงภาพแบบร่างขั้นต้น

118

ภาพที่ 116 แสดงภาพการพัฒนาแบบ

119

ภาพที่ 117 แสดงภาพแบบเดรสยาวผ้ายัด

120

ภาพที่ 118 แสดงภาพแบบเดรสยาว

121

ภาพที่ 119 แสดงภาพแบบเสื้อแขนสั้น

122

ภาพที่ 120 แสดงภาพแบบกางเกงขายาว

123

ภาพที่ 121 แสดงภาพแบบเสื้อกล้าม

124

ภาพที่ 122 แสดงภาพแบบเสื้อเลกกิ้ง

125

ภาพที่ 123 แสดงภาพแบบกระเป๋าคาด

126

ภาพที่ 124 แสดงภาพแบบผ้าพันคอ

127

ภาพที่ 125 แสดงลักษณะเสื้อเดรสยาวผ้ายัด

129

ภาพที่ 126 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื้อเดรสยาวผ้ายัด

130

ภาพที่ 127 แสดงลักษณะเสื้อเดรสยาวผ้าชีฟอง

131

ภาพที่ 128 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื้อเดรสยาวผ้าชีฟอง

132

ภาพที่ 129 แสดงลักษณะเลกกิ้ง

133

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 130 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเลกกิ่ง	134
ภาพที่ 131 แสดงลักษณะเสื่อกล้าม	135
ภาพที่ 132 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื่อกล้าม	136
ภาพที่ 133 แสดงลักษณะกางเกงยาว	137
ภาพที่ 134 แสดงส่วนประกอบและขนาดของกางเกงยาว	138
ภาพที่ 135 แสดงลักษณะเสื้อ	139
ภาพที่ 136 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื้อ	140
ภาพที่ 137 แสดงลักษณะกระเป๋าและผ้าคลุมไหล่	141
ภาพที่ 138 แสดงขนาดของกระเป๋า	142
ภาพที่ 139 แสดงขนาดของผ้าคลุมไหล่	143
ภาพที่ 140 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้ายัด	152
ภาพที่ 141 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้ายัด	153
ภาพที่ 142 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้ายัด	154
ภาพที่ 143 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้ายัด	155
ภาพที่ 144 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้ายัด	156
ภาพที่ 145 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้าชีฟอง	157
ภาพที่ 146 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้าชีฟอง	158
ภาพที่ 147 แสดงภาพชุดเครื่องสยวผ้าชีฟอง	159
ภาพที่ 148 แสดงภาพเลกกิ่ง	160
ภาพที่ 149 แสดงภาพเลกกิ่ง	161
ภาพที่ 150 แสดงภาพเลกกิ่ง	162
ภาพที่ 151 แสดงภาพเสื่อกล้าม	163
ภาพที่ 152 แสดงภาพเสื่อกล้าม	164
ภาพที่ 153 แสดงภาพเสื่อกล้าม	165
ภาพที่ 154 แสดงภาพเสื่อกล้าม	166
ภาพที่ 155 แสดงภาพกางเกงยาว	167
ภาพที่ 156 แสดงภาพกางเกงยาวและผ้าคลุมไหล่	168
ภาพที่ 157 แสดงภาพกางเกงยาวและผ้าคลุมไหล่	169

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 158 แสดงภาพเสือและกระเป๋	170
ภาพที่ 159 แสดงภาพเสือและกระเป๋	171
ภาพที่ 160 แสดงภาพเสือและกระเป๋	172
ภาพที่ 161 แสดงภาพเสือ กระเป๋และผ้าคลุมไหล่	173

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา	5
ตารางที่ 2 แสดงขนาดเสื้อสตรี	86
ตารางที่ 3 แสดงขนาดกระโปรงและกางเกงสตรี	86
ตารางที่ 4 แสดงขนาดสัดส่วนสตรีในระบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป	87
ตารางที่ 5 แสดงการประเมินราคาเดรสยาวผ้ายัด	144
ตารางที่ 6 แสดงการประเมินราคาเดรสยาวผ้าชีฟอง	145
ตารางที่ 7 แสดงการประเมินราคาเดคกิ้ง	146
ตารางที่ 8 แสดงการประเมินราคาเสื้อกล้าม	147
ตารางที่ 9 แสดงการประเมินราคากางเกงยาว	148
ตารางที่ 10 แสดงการประเมินราคาเสื้อ	149
ตารางที่ 11 แสดงการประเมินราคากระเป๋	150
ตารางที่ 12 แสดงการประเมินผ้าคลุมไหล่	151

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

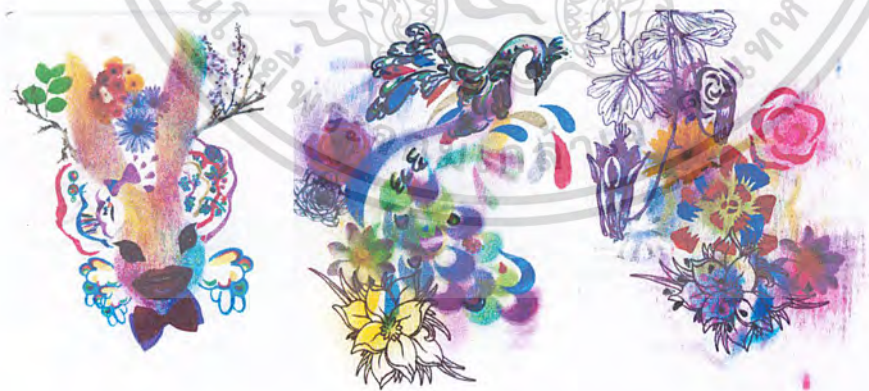
บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

เครื่องแต่งกายในสังคมไทยมีรูปแบบที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น อันเนื่องจากการเติบโตของตลาดแฟชั่นไทยในปัจจุบัน ทำให้เกิดการแข่งขันกันของผู้ผลิตเครื่องแต่งกายเป็นอย่างมาก การพัฒนารูปแบบเครื่องแต่งกายให้ทันสมัยและโดดเด่น จึงมีความสำคัญ ผู้ผลิตจำเป็นต้องสร้างความแปลกใหม่และเอกลักษณ์เฉพาะตน เพื่อตอบสนองผู้บริโภคในปัจจุบันที่กำลังมองหาความแตกต่าง และการแสดงออกถึงความเป็นตัวตนได้โดยผ่านทางเครื่องแต่งกาย

การสร้างลวดลายและสีสันทันเป็นแนวทางหนึ่งในการสร้างความน่าสนใจแก่เครื่องแต่งกาย รวมถึงการใช้กรรมวิธีในการสร้างลวดลายบนผืนผ้า ที่จะสร้างความแปลกใหม่ให้กับสินค้า เทคนิคการพ่นสีลงบนผ้า (Spray) สามารถทำให้เกิดลวดลายที่หลากหลายและน่าสนใจ หากนำไปผสมผสานกับเทคนิคอื่น เช่น การพิมพ์แบบต่างๆ (Silk screen printing, Digital printing, Burn out printing), การมัดย้อม, การปักลาย, การปักเลื่อม เป็นต้น จะทำให้เกิดลวดลายผ้าที่แปลกใหม่

ภาพที่ 1 แสดงตัวอย่างทดลองการพ่นสีลงบนผืนผ้า (Spray)

ศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) เป็นศิลปะในช่วงปี ค.ศ. 1960 ซึ่งจุดเริ่มต้นของงานศิลปะประเภทนี้นั้นเกี่ยวข้องกับยาหล่อมประสาท จึงทำให้ผลงานศิลปะมีลักษณะคล้ายภาพหลอน ลวดลายมีเอกลักษณ์เป็นเอกลักษณ์ที่สวงวนวนสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

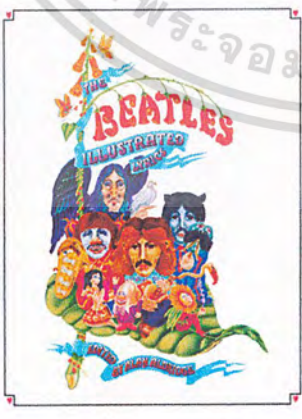
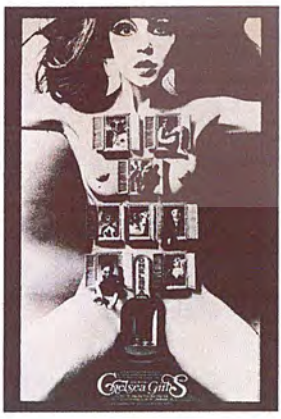
ลักษณะบิดเบี้ยว มีสีสันฉูดฉาด และด้วยลักษณะที่แปลกตาและชวนหลงใหลจากผลงานศิลปะแนว Psychedelic ทำให้เกิดความน่าสนใจ และเหมาะที่จะนำไปเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์เครื่องแต่งกายให้มีความแปลกใหม่

ภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างงานศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art)

ที่มา: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/5/56/B23.land_of_psychedelic_illuminations.jpg

Alan Aldridge และ Peter Max ศิลปินที่สร้างผลงานในรูปแบบของ Psychedelic ซึ่งมีลักษณะเป็นภาพประกอบเพื่อใช้ในงานด้านการพาณิชย์ เช่น ปกอัลบั้มเพลง โฆษณาสินค้า เป็นต้น ทำให้ภาพผลงานมีความน่าสนใจและดึงดูดใจแก่ผู้พบเห็น จึงเหมาะแก่การศึกษาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ ลวดลายให้เกิดความน่าสนใจ

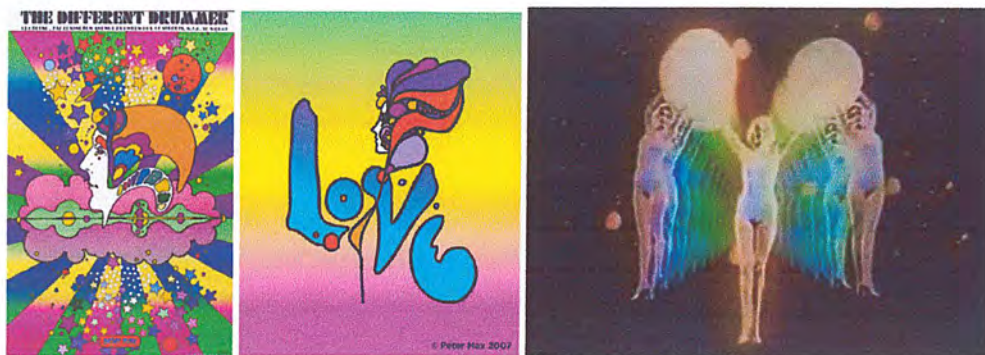

ภาพที่ 3 แสดงผลงานของศิลปิน Alan Aldridge

ที่มา: <http://www.revelinnewyork.com/blog/10/23/2009/alan-aldrige-artist>

http://laboca.co.uk/blog/wp-content/uploads/2008/11/alan_aldrige-400x300.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4 แสดงผลงานของศิลปิน Peter Max

ที่มา: http://www.artknowledge.com/Peter_Max.html

<http://www.youtube.com/watch?v=7kyTXwxXJ3E&feature=related>

It's happened to be a closet เป็นแบรนด์ที่ผลิตเสื้อผ้าและเครื่องประดับสตรีที่มีเอกลักษณ์และรูปแบบที่ชัดเจน ซึ่งสินค้าภายใต้แบรนด์มักใช้สีที่สดใสและหลากหลาย อีกทั้งยังมุ่งเน้นการสร้างลวดลายที่แปลกตาในรูปแบบต่างๆ เช่น ศิลปะการสร้างภาพจากการปะติดปะต่อกัน (Collage) เป็นต้น โดยแบรนด์ It's happened to be a closet พยายามที่จะสร้างสรรค์สินค้าที่มีเอกลักษณ์และโดดเด่น ด้วยเทคนิคที่หลากหลาย โดยมักเน้นกรรมวิธีการผลิตด้วยมือ เพื่อสร้างความน่าสนใจและสร้างเอกลักษณ์ให้แก่ตัวสินค้า ฉะนั้นสินค้าส่วนใหญ่ภายใต้แบรนด์จึงมีลักษณะที่ไม่ซ้ำกัน หรือมีเพียงหนึ่งชิ้นภายในแบรนด์ เพื่อตอบสนองความต้องการให้แก่กลุ่มลูกค้าในปัจจุบัน ที่ต้องการสินค้าที่แตกต่างจากบุคคลอื่น

ภาพที่ 5 แสดงผลงานภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.files.wordpress.com/2010/07/dsc07776.jpg>

โครงการนี้จึงมุ่งเน้นที่จะทดลองเทคนิคการพ่นสีลงบนผ้า (Spray) เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) ให้กับแบรนด์ It's happened to be a closet

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ความสำคัญของโครงการ

1.2.1 สร้างความโดดเด่น และความแปลกใหม่ของสินค้าให้กับแบรนด์ it's happened to be a closet เพื่อให้แตกต่างจากท้องตลาด

1.2.2 เพิ่มความหลากหลาย และความน่าสนใจให้กับสินค้าภายในแบรนด์ เพื่อสร้างทางเลือกให้มากขึ้นแก่กลุ่มลูกค้า

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีโดยใช้เทคนิคการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray) ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) สำหรับแบรนด์ It's happened to be a closet

1.3.2 ศึกษารูปแบบและผลงานศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการออกแบบลวดลาย สี สัน และการตกแต่งลงบนพื้นผ้า

1.3.3 ศึกษาและทดลองเทคนิคการพ่นสีลงบนผ้า (Spray) และนำไปผสมผสานกับเทคนิคอื่นๆ เช่น การมัดย้อม การพิมพ์แบบต่างๆ เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ลวดลายบนพื้นผ้าให้เกิดความแปลกใหม่และน่าสนใจแก่ตัวสินค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

ปัญหา	แนวทางการแก้ปัญหา
-ตลาดแฟชั่นในไทยขยายใหญ่ขึ้น ผู้ประกอบการเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เกิดการแข่งขันสูง	-สร้างสินค้าที่มีเอกลักษณ์โดดเด่น แปลกใหม่ และน่าสนใจ เพื่อเป็นการเพิ่มความหลากหลายให้แก่ตัวสินค้า และตอบสนองกลุ่มลูกค้า
- แบรินด์ It's happened to be a closet พยายามสร้างสรรค์ลวดลายให้เกิดความแปลกใหม่ และยังมุ่งเน้นหาเทคนิคที่มีความน่าสนใจ เพื่อตอบสนองแนวความคิดหลักของแบรนด์ และสร้างความแตกต่างของสินค้าภายใต้แบรนด์	-ทดลองเทคนิคการพ่นสีลงบนผ้า (Spray) และนำไปผสมผสานกับเทคนิคอื่นๆ เช่น การมัดย้อม การพิมพ์แบบต่างๆ เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ลวดลายบนผืนผ้าให้เกิดความแปลกใหม่และน่าสนใจแก่ตัวสินค้า

ตารางที่ 1 แสดงปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ความเป็นไปได้ของโครงการ

1.5.1 ความเป็นไปได้ด้านการออกแบบ

โครงการนี้เน้นการออกแบบ โดยนำเอาเทคนิคการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray) มาใช้ในการสร้างสรรค์ลวดลายบนผ้าเพื่อให้เกิดความโดดเด่น และความน่าสนใจแก่สินค้าของแบรนด์ It's happened to be a closet

1.5.2 ความเป็นไปได้ด้านนโยบาย

แบรนด์ It's happened to be a closet มีนโยบายที่จะผลิตสินค้าที่มีเอกลักษณ์ โดดเด่น เน้นสีสันและลูกเล่นการตกแต่งเสื้อผ้าที่แปลกตาทันสมัย โครงการนี้จึงเป็นการตอบสนองนโยบายของบริษัท

1.5.3 ความเป็นไปได้ด้านเศรษฐกิจ

โครงการนี้เป็นการออกแบบ เพื่อส่งเสริมและพัฒนา รูปแบบผลิตภัณฑ์ของแบรนด์ It's happened to be a closet ทำให้สินค้าของแบรนด์ไทยเป็นที่น่าสนใจ และยังเป็นการส่งเสริมให้คนไทยหันมาสนใจในสินค้าไทยมากยิ่งขึ้น

โครงการนี้มีการผลิตภายในประเทศ จะเป็นการส่งเสริมการจ้างงานในประเทศไทย และเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมไทยอีกทางหนึ่ง

1.5.4 ความเป็นไปได้ด้านสังคม

ผู้บริโภคในปัจจุบันมักเลือกเครื่องแต่งกายที่สามารถแสดงออกถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทั้งยังแสดงออกถึงความชอบ และยังบอกถึงรสนิยมของตนได้ ฉะนั้นการที่โครงการการออกแบบนี้เน้นการสร้างสรรค์งานให้มีความโดดเด่น และแตกต่าง มีลักษณะเฉพาะจะเป็นการตอบสนองความต้องการทางด้านสังคมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ขอบเขตของโครงการ

1.6.1 ออกแบบเครื่องแต่งกายสตรี ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) ให้กับแบรนด์ It's happened to be a closet

1.6.2 ศึกษาศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art) โดยมุ่งเน้นศึกษาจากผลงานศิลปิน Alan Aldridge และ Peter Max เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ

1.6.3 ออกแบบและสร้างสรรค์ลวดลายโดยใช้เทคนิคการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray) ซึ่งนำไปผสมผสานกับเทคนิคอื่นเช่น การพิมพ์แบบต่างๆ (Silk screen printing, Digital printing, Burn out printing), การมัดย้อม, การปักกลาย, การปักเลื่อม เป็นต้น

1.6.4 ผลิตภัณฑ์ที่ทำการออกแบบ ประกอบด้วย

เสื้อกล้าม	1	แบบ
เสื้อมีแขน	1	แบบ
ชุดสตรียาว (Dress) มีแขน	1	แบบ
ชุดสตรียาว ผ้ายัด	1	แบบ
เลกกิ้ง	1	แบบ
กางเกงยาว	1	แบบ
กระเป๋าสตรี	1	แบบ
ผ้าคลุมไหล่	1	แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6.5 ศึกษารูปแบบแฟชั่นจากช่วงยุค 60's - 70's เป็นแนวทางในการออกแบบรูปทรงของเสื้อผ้า

1.6.6 กลุ่มเป้าหมายของโครงการ คือ

- สตรีอายุประมาณ 20 – 30 ปี ที่มีความรักและชื่นชอบในความสวยงาม หุหรา และความทันสมัยของเครื่องแต่งกายที่สวมใส่ มีความมั่นใจในตนเอง ชื่นชอบการใส่เสื้อผ้าสีสด มีความรักในงานศิลปะ

- สตรีที่มีฐานะปานกลางถึงดี รายได้เฉลี่ยประมาณ 25,000 บาทขึ้นไป

1.6.7 ผลิตภัณฑ์สามารถผลิตได้ในระบบอุตสาหกรรมหรือกึ่งอุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 แนวทางการศึกษาวิจัย

1.7.1 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์ It's happened to be a closet

- ข้อมูลทั่วไป ความเป็นเอกลักษณ์และจุดเด่นของแบรนด์
- นโยบายทางการตลาดของแบรนด์
- ศึกษากลุ่มเป้าหมายของแบรนด์
- ศึกษารูปแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และระดับราคาของสินค้าภายในแบรนด์

1.7.2 ศึกษาประวัติความเป็นมา รูปแบบผลงาน สีสัน รูปร่าง รูปทรง ลักษณะพิเศษและการประยุกต์ใช้ของศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art)

- ศึกษาจากผลงานของศิลปิน Alan Aldridge และ Peter Max มาเป็นแนวทางในการออกแบบ

1.7.3 ศึกษาแนวโน้มการออกแบบ Trend Spring/Summer 2011

1.7.4 ศึกษาเรื่องสีและองค์ประกอบของสีที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบ

1.7.5 ศึกษา และทดลองเทคนิคการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray) และเทคนิคอื่นๆ เช่น การพิมพ์แบบต่างๆ (Silk screen printing, Digital printing, Burn out printing), การมัดย้อม, การปักลาย, การปักเลื่อม เป็นต้น ที่จะนำมาใช้ร่วมกับการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray) เพื่อให้เกิดลวดลายที่มีความแปลกใหม่และน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

1.7.6 ศึกษารูปแบบ ขนาด การตัดเย็บ ของเสื้อผ้าสตรีที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยเน้นไปที่รูปแบบของเสื้อผ้าสตรีในยุค 60's - 70's

1.7.7 ศึกษาค้นคว้า ทดลองเกี่ยวกับวัสดุที่เหมาะสมกับการออกแบบ ได้แก่ ชนิดผ้า วัสดุที่นำมาตกแต่ง วัสดุประกอบติด เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสมในการนำไปใช้ผลิตเครื่องแต่งกายในระบบกิ่งอุตสาหกรรมหรืออุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 เครื่องแต่งกายสตรี ที่มีความสวยงาม โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ มีความน่าสนใจแปลกใหม่ต่างจากท้องตลาด โดยสอดคล้องกับนโยบายและแนวความคิดของแบรนด์ It's happened to be a closet

1.8.2 เป็นการเพิ่มทางเลือกที่มากขึ้นให้แก่กลุ่มลูกค้าของแบรนด์ It's happened to be a closet

1.8.3 ส่งเสริมภาพลักษณ์แก่ผู้สวมใส่เครื่องแต่งกายที่ทำการออกแบบ ทั้งยังสร้างความโดดเด่นให้กับผู้สวมใส่

1.8.4 สามารถสร้างสรรค์งานจากเทคนิคการพ่นสีลงบนพื้นผ้า (Spray) นำมาผสมผสานกับเทคนิคอื่นจนเกิดลวดลายที่สวยงาม แปลกตา และน่าสนใจ

1.8.5 เป็นการกระตุ้นวัยรุ่นไทย และคนในสังคมไทย หันกลับมาสนใจในสินค้าไทยมากขึ้น

1.8.6 วัตถุดิบและการผลิตภายในประเทศ จะเป็นการสร้างอาชีพ สร้างแรงงานฝีมือ และกระจายรายได้ภายในประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การค้นคว้า รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์และสรุปผล

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์ It's happened to be a closet

2.1.1 ประวัติความเป็นมาของ It's happened to be a closet

ร้าน It's happened to be a closet เริ่มก่อตั้งขึ้นในปีพ.ศ. 2544 โดยคุณศิริวรรณ ทธณนิธิกุล ซึ่งเป็นผู้ออกแบบและควบคุมการผลิตเสื้อผ้าและสินค้าภายในแบรนด์ โดยมีสถานที่จัดจำหน่ายแรกตั้งอยู่ที่ สยามสแควร์ ซอย 4 ต่อมาได้จัดตั้งร้านขึ้นใหม่ที่ สยามสแควร์ ซอย 3 และร้านจัดจำหน่ายอีกหลายสาขา เช่น ถนนข้าวสาร ศูนย์การค้า The Emporium Brownie และ Siam Paragon ตามลำดับ

ปัจจุบันมีร้านค้าจำหน่ายสินค้าภายใต้แบรนด์ ทั้งหมด 3 สาขา คือ

ร้าน It's happened to be a closet Siam Square (สาขา สยามสแควร์)

ร้าน It's happened to be a closet The Emporium (สาขาคีเอ็มโพเรียม)

ร้าน it's happened to be a Brownie Swan Siam Paragon (สาขาสยามพารากอน)

it's happened to be a closet

ภาพที่ 6 ภาพแสดงหน้าเครื่องหมายการค้าของแบรนด์

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

นอกจากนี้ It's happened to be a closet ยังเปิดแบรนด์ Palette ขึ้นภายใต้การควบคุมของแบรนด์ It's happened to be a closet ซึ่งสินค้าจากแบรนด์ Palate จะนำเอาลักษณะตัวอย่าง โครงเสื้อผ้า และสินค้ามาจากสินค้าภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet เพียงแต่ดัดแปลงละเอียดของลวดลายและเทคนิคที่ซับซ้อนลงเพื่อเพิ่มกลุ่มลูกค้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งแบรนด์ Palette มีสาขาทั้งหมด 4 สาขาคือ

Palette Siam Paragon (สาขาสยามพารากอน)

Palette The Emporium (สาขาดิเอ็ม โปเรียม)

Palette Siam Center (สาขาสยามเซ็นเตอร์)

Palette Central Ladpraw (สาขาเซ็นทรัลลาดพร้าว)

ภาพที่ 7 ภาพแสดงร้าน Palette

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 แนวความคิดของทางบริษัท

ชื่อร้าน It's happened to be a closet นั้นหมายถึงตู้เสื้อผ้าขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยจินตนาการ และ ความสร้างสรรค์ ซึ่งสินค้าทั้งหมดในแบรนด์จะไม่อิงกระแสแฟชั่น แต่จะเกิดจากความสร้างสรรค์จาก ประสบการณ์และความชอบของนักออกแบบเอง ฉะนั้น สินค้าจะถูกผลิตอย่างต่อเนื่อง ไม่อิงกับฤดูกาล และ ลวดลายก็จะได้รับแรงบันดาลใจมาจากสิ่งรอบตัวของนักออกแบบ ไม่ว่าจะมาจากหนังสือที่อ่าน สถานที่ ท่องเที่ยว เป็นต้น และสินค้ามักเป็นงานทำมือ หรือใช้ฝีมือมาก ให้อารมณ์ย้อนยุค เนื่องจากเป็นงานผลิต อย่างประณีตสินค้าแต่ละชิ้นจึงผลิตขึ้นน้อยชิ้น ทำให้เกิดความแตกต่างจากสินค้าแบรนด์อื่นๆ

ร้าน It's happened to be a closet ทุกสาขาจะมีร้านอาหารสไตล์อิตาลี และมีบริการเกี่ยวกับ ความงาม อยู่ร่วมกับร้านเสื้อผ้าด้วย ซึ่งทั้งหมดนั้นมาจากความชื่นชอบของผู้ก่อตั้ง ที่ต้องการให้มีการบริการ อาหารซึ่งก็เป็นอาหารที่ผู้ก่อตั้งเองรู้สึกชอบและเรื่องความงามให้แก่ลูกค้าไปพร้อมกัน

ภาพที่ 8 แสดงรูปแบบร้าน It's happened to be a closet ที่มีบริการร้านอาหารภายในร้านเดี่ยว
ที่มา: <http://accidentalepicturean.com/wp-content/uploads/2009/10/Closet003-480x320.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.3 รูปแบบการตกแต่งร้าน

ร้านค้าภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet จะตกแต่งด้วยสีดำ เพื่อสร้างบรรยากาศขรึม สงบ มีการตกแต่งแบบร่วมสมัย ภายในมีการผสมผสานเฟอร์นิเจอร์ใหม่และเก่าได้อย่างกลมกลืน รวมถึงวัสดุตกแต่งก็จะมีสไตลิ่งในแต่ละช่วงยุคที่ต่างกัน

การจัดวางสินค้าจะเป็นไปในรูปแบบพับซ้อนทับกัน และแขวนกระจัดกระจายไปทั่วห้อง สินค้าประเภทอื่นจะวางปะปนกับกองเสื้อผ้า และเฟอร์นิเจอร์ของร้านสำหรับให้ลูกค้านั่งทานอาหารหรือนั่งรอสินค้า เสมือนอยู่ในห้องแต่งตัวของบ้านตนเอง ฉะนั้น เมื่อลูกค้าเข้าร้าน จำเป็นต้องมีพนักงานในร้านคอยดูแล เพื่อช่วยต่อการหาสินค้าที่เหมาะสมให้แก่ลูกค้า และตรงตามความต้องการ

ภาพที่ 9 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet

ที่มา: <http://accidentalepicurean.com/wp-content/uploads/2009/10/Closet001-480x326.jpg>

ภาพที่ 10 ภาพแสดงการตกแต่งโต๊ะอาหารในร้าน It's happened to be a closet

ที่มา: http://learners.in.th/file/whatzzz/bg_itshappenedtobeacloset_10.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 11 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet

ที่มา: http://learners.in.th/file/whatzz/bg_itshappenedtobeacloset_19.jpg

ภาพที่ 12 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet

ที่มา: <http://multiply.com/mu/shumpoo/image/12/photos/upload/300x300/SP-p7goKCoIAABEOkpm1/bangkok-it-happened-to-be-a-closet-shop-.jpg?et=RvV4GsqVpMCfTvmnntwvQQ&nmid=100772916>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 13 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

ภาพที่ 14 ภาพแสดงรูปแบบการตกแต่งร้าน It's happened to be a closet

ที่มา: http://learners.in.th/file/whatzzz/bg_itshappenedtobeacloset_14.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบเครื่องแต่งกายและสินค้าของแบรนด์ It's happened to be a closet

สินค้าภายในแบรนด์ It's happened to be a closet จะเน้นหนักไปที่เสื้อผ้าสตรี เครื่องประดับสตรี กระเป๋าสตรี และยังมีสินค้าประเภทอื่นๆ เช่น เสื้อผ้าเด็ก เสื้อผ้าบุรุษ สิ่งทอสำหรับ ตกแต่งบ้าน เป็นต้น แต่เป็นเพียงส่วนน้อยเท่านั้น เสื้อผ้าสตรีของ It's happened to be a closet จะผลิต จำนวนน้อยชิ้นหรือบางชิ้นอาจมีเพียงชิ้นเดียวในร้าน ซึ่งหากลูกค้ามีความสนใจ สามารถแก้ไขขนาดให้เข้ากับลูกค้าแต่ละบุคคลได้ หรือสามารถสั่งตัดชิ้นใหม่ตามความต้องการ โดยอ้างอิงมาจากรูปแบบของเสื้อผ้า ที่มีอยู่ในร้าน

การผลิตสินค้าจะผลิตแบบต่อเนื่อง ไม่ได้คำนึงถึงฤดูกาล หรือกระแสแฟชั่น ฉะนั้นสินค้าสามารถวางขายในร้าน ได้อย่างไม่มีกำหนดเวลา จึงไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดช่วงลดราคา

ลวดลายผ้า หรือการตกแต่งบนตัวเสื้อผ้าของแบรนด์ It's happened to be a closet นั้นมาจากแรงบันดาลใจจากสิ่งรอบรอบตัวที่นักออกแบบของแบรนด์ ได้พบเจอและรู้สึกชื่นชอบเป็นพิเศษ และจะนำมาใช้ในการออกแบบลวดลาย ซึ่งเสื้อผ้าของแบรนด์ It's happened to be a closet จะมีหลากหลายสไตล์ เพื่อตอบรับกับกลุ่มลูกค้าที่มีหลากหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นแนวสปอร์ต (sport) แนววินเทจ (Vintage) เป็นต้น เทคนิคที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นเทคนิคการพิมพ์สกรีน (Silk Screen) และการปัก ส่วนเทคนิคอื่นๆ จะมีให้เห็นบ้าง เช่น การพิมพ์แบบดิจิทัล (Digital Printing) รูปแบบลวดลายส่วนใหญ่จะเป็นแบบ งานพื้นเมือง งานฝีมือ และการคอลลาจ (Collage) ที่ผสมผสานความชื่นชอบส่วนตัวของตัวนักออกแบบเข้าไว้ด้วยกัน จึงเหมือนศิลปะที่ถูกสร้างสรรค์ในแบบร่วมสมัย ได้อย่างลงตัว และเป็นลวดลายเรียบง่าย เช่น สีพื้น ลายทาง หรือลาย Houndstooth เป็นต้น

ภาพที่ 15 ภาพแสดงตัวอย่างสินค้าภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

ภาพที่ 16 ภาพแสดงตัวอย่างสินค้าภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 ภาพแสดงตัวอย่างเทคนิคการปัก collage ภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

ภาพที่ 18 ภาพแสดงตัวอย่างลายพิมพ์ของเสือภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19 ภาพแสดงตัวอย่างกางเกงสีพื้น และกางเกงพิมพ์ลายภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet
ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

ภาพที่ 20 ภาพแสดงตัวอย่างเสื้อภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 21 ภาพแสดงตัวอย่างเสื้อ T-Shirt ภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

ภาพที่ 22 ภาพแสดงตัวอย่างกระเป๋าหนังภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 23 ภาพแสดงตัวอย่างกระเป๋าผ้าและหนังภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet ที่มา:

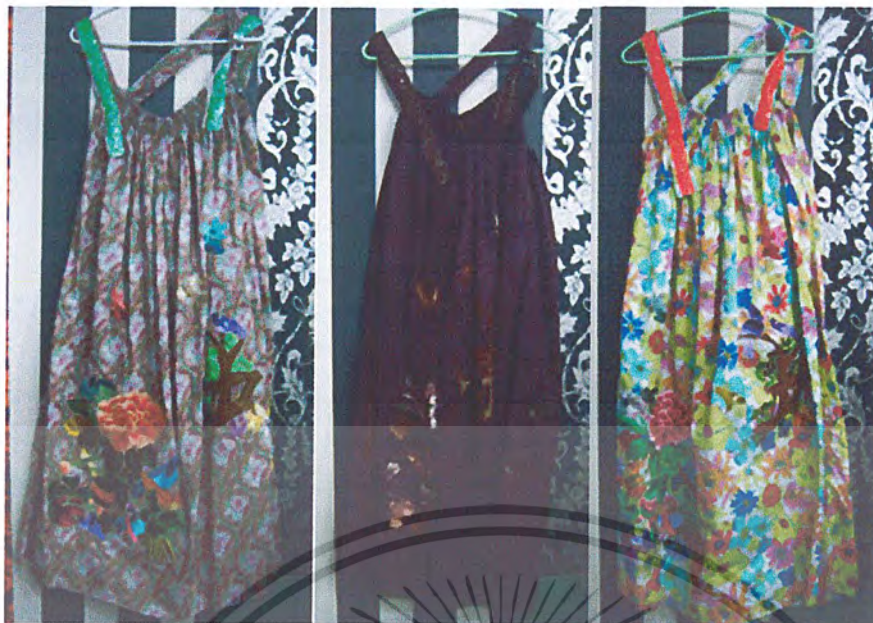
<http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

ภาพที่ 24 ภาพแสดงตัวอย่างกางเกงขาสามส่วนภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 25 ภาพแสดงตัวอย่างชุดเดรสภายใต้แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

ภาพที่ 26 ภาพแสดงตัวอย่างลวดลายผ้า แบรนด์ It's happened to be a closet

ที่มา: <http://itshappenedtobeacloset.wordpress.com/>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการผลิตสินค้า

รูปแบบการผลิตจะเป็นการผลิตแบบอุตสาหกรรมขนาดเล็ก คือผลิตจำนวนไม่มาก ใช้ช่างในการผลิตจำนวนน้อย และควบคุมการผลิตเอง แต่สินค้าแบรนด์ It's happened to be a closet ก่อนช่างจะมีรูปแบบการผลิตที่ซับซ้อน โดยเริ่มจากการย้อมสีผ้า ซึ่งทางแบรนด์ It's happened to be a closet จะสั่งซื้อผ้าจากต่างประเทศ เช่น ฮองกง ญี่ปุ่น เกาหลี หรือ ยุโรป เป็นต้น แล้วนำมาย้อมสีตามที่ต้องการ แล้วจึงนำมาปัก หรือสกรีน และตัดเป็น โคร่งเสื้อ ซึ่งทั้งหมดจะอยู่ภายใต้การควบคุมของนักออกแบบ ทำให้งานค่อนข้างมีคุณภาพสูง รวมทั้งรูปแบบการตัดเย็บยังคำนึงถึงการสวมใส่อย่างคล่องตัวและสวยงามไปพร้อมกัน ซึ่งวัสดุที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นผ้า และหนัง ส่วนวัสดุอื่นๆ นั้นจะขึ้นอยู่กับการออกแบบซึ่งจะมีค่อนข้างน้อย หรือจะเป็นประเภทสินค้าชิ้นเล็ก

2.1.6 ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มลูกค้าของแบรนด์ It's happened to be a closet

เป็นสตรีวัยทำงาน ที่พิถีพิถันในเรื่องการแต่งกาย และคำนึงถึงคุณภาพสินค้าเป็นหลัก ในขณะเดียวกันยังมีความชื่นชอบในงานศิลปะ และมีรูปแบบการแต่งกายในแบบของตน มีความมั่นใจสูง

อายุ 30 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นวัยทำงานและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน ส่วนใหญ่จะมีธุรกิจเป็นของตนเอง

การศึกษา จบชั้นปริญญาตรีขึ้นไป

ฐานะ ดีถึงดีมาก (รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30000 บาทขึ้นไป)

แบ่งเป็นชาวไทย และต่างประเทศ ซึ่งเปรียบเทียบจะเป็นอัตราส่วน 60:40 % และในจำนวนลูกค้าทั้งหมด จะจัดเป็นลูกค้าประจำถึง 90 %

วิเคราะห์และสรุปผล

แบรนด์ It's happened to be a closet เน้นการออกแบบโดยผสมผสานสิ่งที่นักออกแบบชื่นชอบ ซึ่งได้มาประสบการณ์รอบตัว จึงทำให้ลวดลายนั้นมีความน่าสนใจ ดูแปลกตาไม่เหมือนใคร โดยใช้เทคนิคต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างจากแบรนด์อื่น และทั้งหมดแสดงให้เห็นถึงแนวทางการออกแบบที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art)

ศิลปะไซเคเดลิกเป็นศิลปะเคลื่อนไหวทางศิลปะรูปแบบหนึ่ง ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากประสบการณ์การเสพยาหลอมประสาท ประเภท LSD Mescaline และ Psilocybin คำว่า ไซเคเดลิก (Psychedelic) บัญญัติขึ้นโดย ฮัมเฟรย์ ออสมันด์ (Humphrey Osmond) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ ซึ่งตรงกับคำว่า Psyche (จิต) ผสมกับคำว่า Delight (ความยินดี) ซึ่งหมายถึงระเบิดระบบประสาท ช่วยให้จิตล่องลอย ลืมความวุ่นวายสับสนของสังคมมีความสุข เห็นความจริงแนวใหม่ตามภาพหลอน ตามจินตนาการหรือความคิดของแต่ละคน

โดยทั่วไปศิลปะไซเคเดลิกหมายรวมถึงกลุ่มเคลื่อนไหวทางศิลปะใน Counterculture ในยุค 1960's ศิลปะไซเคเดลิกนั้นสัมพันธ์กันกับคนตรีร็อก สื่อต่างๆอาทิโปสเตอร์คอนเสิร์ต หน้าปกอัลบั้ม การออกแบบแสงบนเวที จิตรกรรมฝาผนัง หนังสือภาพตลก หนังสือใต้ดิน

ศิลปะไซเคเดลิกไม่ได้แสดงเพียงภาพลวดลายที่หมุนวนที่เสมือนภาพหลอนจากการเสพยา แต่ยังแสดงออกถึงการต่อต้านการเมือง สังคมและแสดงออกถึงความรู้สึกภายในจิตใจเบื้องลึกอีกด้วย

2.2.1 จุดเริ่มต้นของศิลปะไซเคเดลิก

ศิลปะไซเคเดลิกแสดงออกถึงความรู้สึก ความคิดที่เปลี่ยนแปลงจากจิตสำนึกโดยเป็นผลมาจากกลุ่มประสาทซึ่งได้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจของศิลปิน ศิลปะไซเคเดลิกนั้นมีลักษณะคล้ายกับศิลปะเหนือจริง (Surrealist) ในเรื่องของที่มาของแรงบันดาลใจ ศิลปะเหนือจริงนั้นได้รับแรงบันดาลใจเกี่ยวเนื่องกับเรื่องความฝัน ส่วนศิลปะไซเคเดลิกนั้นแรงบันดาลใจจะเกี่ยวเนื่องมาจากขบวนการประสาท

ผลงานไซเคเดลิกเริ่มต้นมาจากงานวรรณกรรมมากกว่าจะเป็นงานด้านทัศนศิลป์ แม้ว่าผลงานบางส่วนอาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบเหนือจริง(Surrealist) ตัวอย่างเช่น Ramedios Varo and Andre Masson ซึ่งแต่งโดยนักเขียนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มศิลปะแบบเหนือจริง (Surrealist) แอน โคนิน อาร์ตาวด์ (Antonin Artaud) เขียนเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองในเรื่อง Journey to the Land of the Tarahumara เฮนรี มิซวัก (Henry Michaux) เขียนเรื่อง Miserable Miracle เพื่ออธิบายประสบการณ์ในระหว่างที่เสพยาเมสคาลินและกัญชา เป็นต้น

ยา LSD ถูกค้นพบโดย อัลเบิร์ต ฮอฟแมนน์ (Albert Hofmann) และผู้ช่วย ในปีค.ศ. 1943 ภายหลังจากนำมาใช้ในแวดวงจิตวิทยาและระบบประสาท นอกจากนี้ฮอฟแมนน์ยังสังเกตเห็นถึงศักยภาพของยา

เอกลัทธิเป็นเอกลักษณ์สำหรับศิลปะเชิงนามธรรมเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อผู้ใดเห็นศิลปะเชิงนามธรรมการ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

LSD สำหรับนักกวีและศิลปิน และได้มีการทำการทดลองด้านศิลปะด้วยยา LSD ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของนักจิตวิทยาออสการ์ จานีเกอร์ (Oscar Janiger) โดยให้ศิลปิน 50 คนวาดภาพเกี่ยวกับเรื่องราวของชีวิตตนเอง จากนั้นให้วาดภาพเดียวกัน โดยให้อยู่ภายใต้อิทธิพลของยา LSD เมื่อนำภาพทั้งสองมาเปรียบเทียบกัน เหล่าศิลปินต่างลงความเห็นว่ายา LSD มีส่วนช่วยในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นอย่างมาก

2.2.2 สาเหตุที่ทำให้เกิดความเคลื่อนไหวทางศิลปะแบบ ไซเคเดลิก

ความเคลื่อนไหวทางศิลปะไซเคเดลิกนั้นเกิดขึ้นจากปัญหาต่างๆดังนี้

1.ปัญหาทางด้านความหนาแน่นของพลเมือง ซึ่งนำมาซึ่งปัญหาต่างๆอีกมากมาย เช่น

-ปัญหาเกี่ยวกับบริเวณว่าง ที่พักอาศัย ไม่สมดุลและไม่เป็นระเบียบมากขึ้น

-ปัญหาด้านความรวดเร็วและเวลา มีการแข่งขันกันในด้านต่างๆเพื่อความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ และเพื่อฐานะทางเศรษฐกิจของตนเอง

-ปัญหาด้านศีลธรรมซึ่งมีผลกระทบต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมของชนชาติอื่นๆ

-ปัญหาด้านเจตคติของประชาชนในปัจจุบัน มีการเรียกร้องสิทธิเสรีภาพมากขึ้นตามระบอบประชาธิปไตย

2.ปัญหาด้านความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ปัจจุบันเครื่องจักรกลเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของมนุษย์มากขึ้น เทคโนโลยีได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว

3.ปัญหาทางด้านความก้าวหน้าทางวิชาการ มนุษย์มีเครื่องมือในการค้นคว้าเพิ่มมากขึ้น วิทยาศาสตร์ทุกแขนง มีความสำคัญต่อชีวิตสมัยใหม่ โดยเฉพาะแขนงการแพทย์ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงรูปร่าง สร้างธนาคารเก็บเชื้อไว้ได้นาน มนุษย์อาจจะสังเคราะห์มนุษย์ด้วยกันขึ้นใหม่ตามรูปแบบที่มนุษย์ต้องการได้

จากสาเหตุใหญ่ๆทั้ง 3 ประการนี้ ทำให้มนุษย์ในปัจจุบันต้องดิ้นรน เพื่อปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทุกด้านได้ อาจกล่าวได้ว่ามนุษย์เป็นทาสของสังคม โดยไม่รู้ตัวในรูปแบบต่างๆ สภาพของสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ ทำให้มนุษย์เป็นโรคประสาทมากขึ้น สุขภาพจิตเสื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มากขึ้น จึงเริ่มแสวงหาความจริงแนวใหม่ (The New Reality) เช่น หันเข้าหาศาสนา หรือยาเสพติดเพื่อความ
ในสุขของตนเอง เช่น กัญชา LSD ยาปลุกประสาท ฯลฯ

2.2.3 อิทธิพลที่ทำให้ศิลปะแบบไซเคเดลิกมีลักษณะเฉพาะคือ

1.อิทธิพลจากแนวคิดของศิลปะแบบ ออปอาร์ต ซึ่งมุ่งให้ตะตา ผู้พบเห็นตื่นตื้นตันกับรูปแบบที่
ซ้ำๆกัน ให้มีความรู้สึกวูบวาบ

2.อิทธิพลจากความคิดของกระจกเงาในกล้องส่องสวยงาม (Kaleidoscope) ซึ่งทำให้เห็น
รูปแบบซ้ำๆกัน และมีความเคลื่อนไหวทำให้เกิดรูปแบบนั้นๆ

3.อิทธิพลจากความกดดันของสังคม

4.อิทธิพลจากลัทธิปรัชญาแห่งตน (Existentialism)

5.อิทธิพลจากอุปกรณ์ทางโสตทัศนศึกษา และจากความก้าวหน้าของวิชาฟิสิกส์เกี่ยวกับ
แสง เสียง แม่เหล็ก ไฟฟ้า

จากอิทธิพลทั้ง 5 ประการดังกล่าวนี้ ทำให้ศิลปะแบบไซเคเดลิกมีลักษณะเฉพาะแก่ผู้พบ
เห็น คือ

1.ทำให้จิตล่องลอยอยู่ในห้วงแห่งความคิดฝัน (Vaporizing Mind)

2.ทำให้ผู้ดูผ่อนคลายความตึงเครียดของจิตใจ (Mind Releaser) ถ้าผู้ดูไม่มีความตึง
เครียด ก็จะมี ความตึงเครียดงุนงงและเวียนหัวกับศิลปะแบบไซเคเดลิกนี้

3.ทำให้ผู้ดูสร้างจินตนาการ เกิดภาพหลอน (Hallucinations) สร้างสรรค์ความคิด
คำนึงของตนเอง เพลินกับแสงสีและภาพหลอนนั้นๆ

4.ทำให้ผู้ดูมีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์และพฤติกรรมด้วยแสง สี แวววาว พრა
กะพริบไปกับสิ่งที่เห็นนั้นๆ

5.มีลักษณะของสี รูปทรง อันเป็นผลจากความเคลื่อนไหวและแสงแพรวพราว ซึ่ง
ไม่มีแบบอย่างของศิลปะใดๆ ในอดีตปรากฏมาก่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

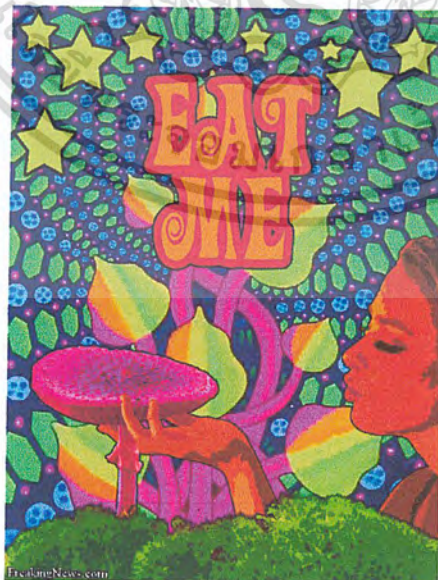
6.มีลักษณะที่แปลกกว่าศิลปะอื่นๆ ที่มีแสง เสียง และกลิ่น รวมอยู่ในศิลปกรรม

นั้นๆ

2.2.4 ลักษณะทางกายภาพของศิลปะไซเคเดลิก

- มีลักษณะลวดลายที่ลานตา (Kaleidoscopic) หรือรูปแบบ เพสลีย์ (paisley patterns)
- มีสีที่สดใส หรือตัดกันอย่างรุนแรง
- มีลักษณะเป็น ภาพ stylization หรือ Horror vacui style.
- รูปแบบของการเปลี่ยนแปลงรูปร่างอย่างต่อเนื่อง (Morphing) การสร้างภาพจากการปะติดปะต่อกัน (collage)
- มีลักษณะเหมือนการเห็นแสงวาบ (Phosphenes), การบิดเกลียว
- การซ้ำกันของแม่ลายหลัก
- ตัวอักษรที่มีการบิดเบี้ยว เหมือนการเขียนด้วยมือ รวมถึงการเปลี่ยนรูปร่างบิดเบี้ยวของ

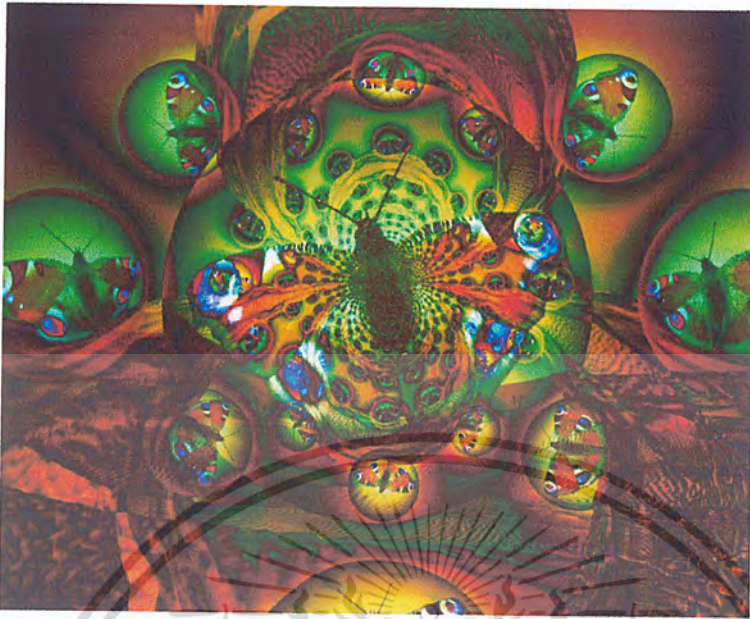
พื้นที่

ภาพที่ 27 ภาพแสดงตัวอย่างงานศิลปะแบบไซเคเดลิกที่มีลักษณะเป็นแบบ Morphing

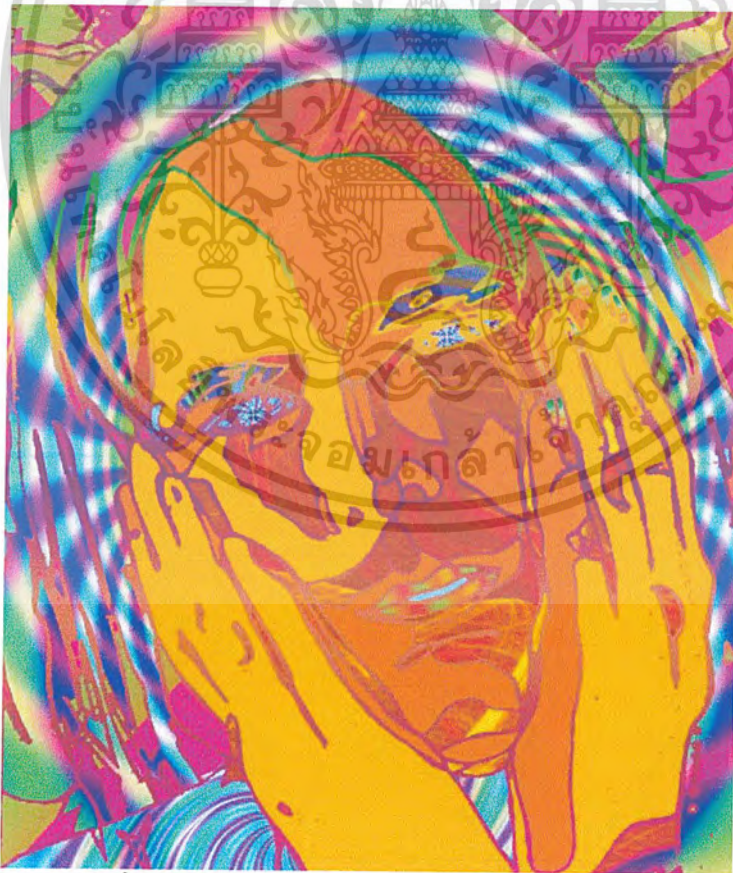
ที่มา: <http://www.freakingnews.com/Pictures/2/Psychedelic-Art.jpg> ให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 28 ภาพแสดงตัวอย่างงานศิลปะแบบไซเคเดลิก

ภาพที่ 29 ภาพแสดงตัวอย่างงานศิลปะแบบไซเคเดลิกที่มีลักษณะเป็นแบบ Phosphores

ที่มา: <http://www.freakingnews.com/pictures/42500/Desert-Butterfly--42842.jpg>

ภาพที่ 30 ภาพแสดงตัวอย่างงานศิลปะแบบไซเคเดลิก

ที่มา: <http://www.freakingnews.com/pictures/42500/Jonathan-Davis--42780.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 31 ภาพแสดงตัวอย่างงานศิลปะแบบไซเคเดลิก ที่มีลักษณะเป็นแบบ Horror Vacui style.

ที่มา: [http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/a/ab/Adolf_W%C3%B6lfli_](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/a/ab/Adolf_W%C3%B6lfli_General_view_of_the_island_Neveranger%2C_1911.jpg/220pxAdolf_W%C3%B6lfli_General_view_of_the_island_Nev)

[General_view_of_the_island_Neveranger%2C_1911.jpg/220pxAdolf_W%C3%B6lfli_General_view_of_the_island_Nev](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/a/ab/Adolf_W%C3%B6lfli_General_view_of_the_island_Nev)
[eranger%2C_1911.jpg](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/a/ab/Adolf_W%C3%B6lfli_General_view_of_the_island_Nev)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 32 ภาพแสดงตัวอย่างงานศิลปะแบบ ไซเคเดลิก ที่มีลักษณะเป็นแบบ Kaleidoscopic

ที่มา: <http://life4hire.berceloteh.com/wp-content/uploads/2009/05/psychedelic-arts-300x300.jpg>

ภาพที่ 33 ภาพแสดงตัวอย่างโปสเตอร์ในแบบศิลปะแบบ ไซเคเดลิก

ที่มา: <http://static.twoday.net/bpix7/images/poster-1967.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 34 ภาพแสดงตัวอย่างงานศิลปะแบบไซเคเดลิก ที่มีลักษณะเป็นแบบ stylization

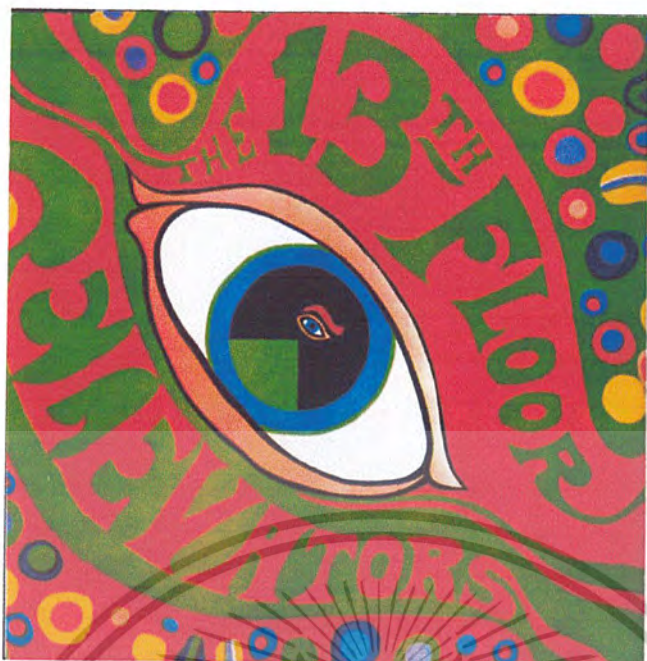
ที่มา: <http://www.retroplanet.com/mm5/graphics/00000001/25904.jpg>

ภาพที่ 35 ภาพแสดงตัวอย่างงานภาพประกอบที่เป็นศิลปะแบบไซเคเดลิก

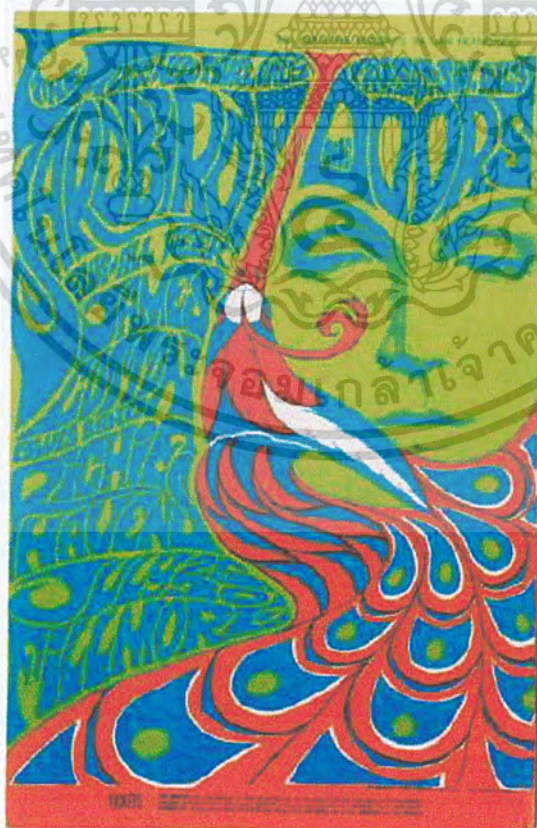
http://rpmedia.ask.com/ts?u=/wikipedia/en/thumb/8/8f/Nuggets%2C_Volume_1.jpg/180px-Nuggets%2C_Volume_1.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 36 ภาพแสดงตัวอย่างงานภาพประกอบที่เป็นศิลปะแบบไซเคเดลิก

ที่มา: <http://images.uulyrics.com/cover/1/13th-floor-elevators/album-the-psychedelic-sounds-of-the-13th-floor-elevators.jpg>

ภาพที่ 37 ภาพแสดงตัวอย่างโปสเตอร์ในแบบศิลปะแบบไซเคเดลิก

ที่มา: http://z.about.com/d/denver/1/0/0/6/-/psychedelic_yardbirds.png หน้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 ศิลปินตัวอย่างในกลุ่มไซเคเดลิก

2.2.5.1 ปีเตอร์ แม็กซ์ (Peter Max)

ปีเตอร์แม็กซ์เป็นศิลปินชาวอเมริกันเชื้อสายเยอรมัน ผลงานที่โด่งดังคืองาน Cosmic 60s เป็นงานโปสเตอร์ที่ติดตามผนังในห้องพักของมหาวิทยาลัย และประสบความสำเร็จจากการออกแบบลวดลายบนนาฬิกาในบริษัท General Electric ปีเตอร์แม็กซ์เริ่มศึกษาด้านศิลปะที่ Art Students League of New York ในปีค.ศ. 1956 และเริ่มเปิดสตูดิโอศิลปะที่แมนฮัตตันกับเพื่อน ในปีค.ศ.1962 โดยใช้ชื่อว่า The Daly & Max Studio ซึ่งทำงานเกี่ยวกับภาพประกอบและโฆษณา ในปีค.ศ.1970 ผลงานของปีเตอร์แม็กซ์ได้ถูกจัดแสดงที่ M.H. de Young Memorial Museum ในซานฟรานซิสโก ในชื่อว่า “The Word of Peter Max” และผลงานของปีเตอร์แม็กซ์ได้รับรางวัลที่สำคัญมากมาย อาทิเช่น รางวัลของแกรมมี่ (Grammy Awards),รางวัล Rock and Roll Hall of Fame, รางวัล The Super Bowl เป็นต้น

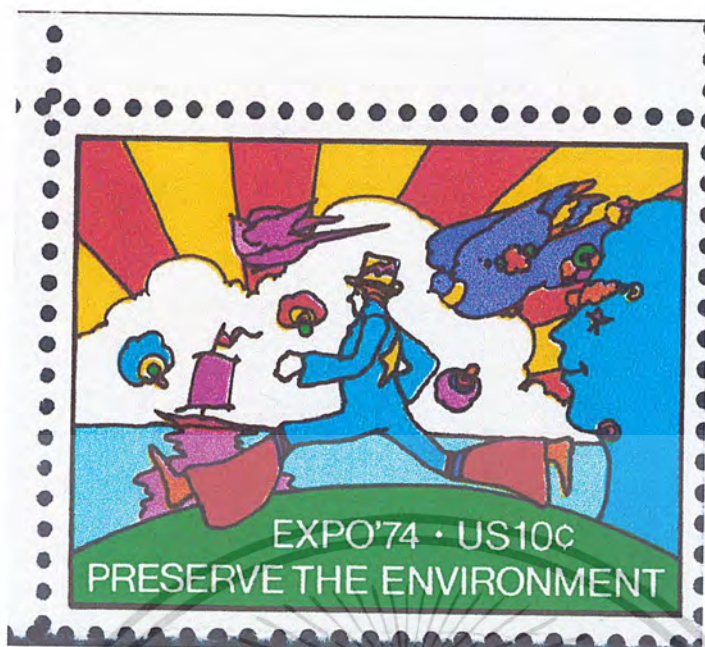
ลักษณะผลงานของปีเตอร์แม็กซ์จะเป็นลักษณะของศิลปะไซเคเดลิก ซึ่งถูกใช้ในงานเชิงพาณิชย์ค่อนข้างมาก และมีหลากหลาย ทั้งการเขียนภาพสีน้ำมัน สีอะคริลิก สีน้ำ สีพาสเทล สีไม้ การวาดด้วยถ่านชาร์โคล การวาดด้วยปากกา การวาดโดยใช้นิ้ว การใช้สีย้อม การแกะสลัก แอนิเมชัน สิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์แบบซิลค์สกรีน เซรามิก ประติมากรรม ภาพตัดปะ วีดีโอ เครื่องหมายการค้า คอมพิวเตอร์ กราฟฟิก

ภาพที่ 38 ภาพศิลปิน ปีเตอร์ แม็กซ์ (Peter Max)

ที่มา: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/a/ac/Peter_Max_1988.jpg/220px-Peter_Max_1988.jpg

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 39 ภาพแสดงผลงานออกแบบตราไปรษณียากรของปีเตอร์ แม็กซ์

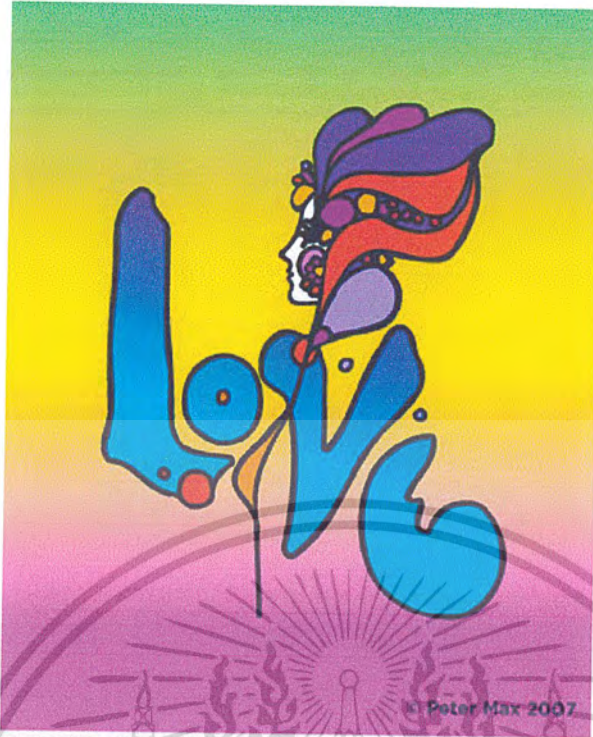
ที่มา: http://upload.wikimedia.org/wikipedia/en/thumb/c/c6/Expo74_Stamp.jpg/200px-Expo74_Stamp.jpg

ภาพที่ 40 ภาพแสดงผลงานออกแบบภาพประกอบของปีเตอร์ แม็กซ์

ที่มา: <http://www.123people.com/s/peter+max>

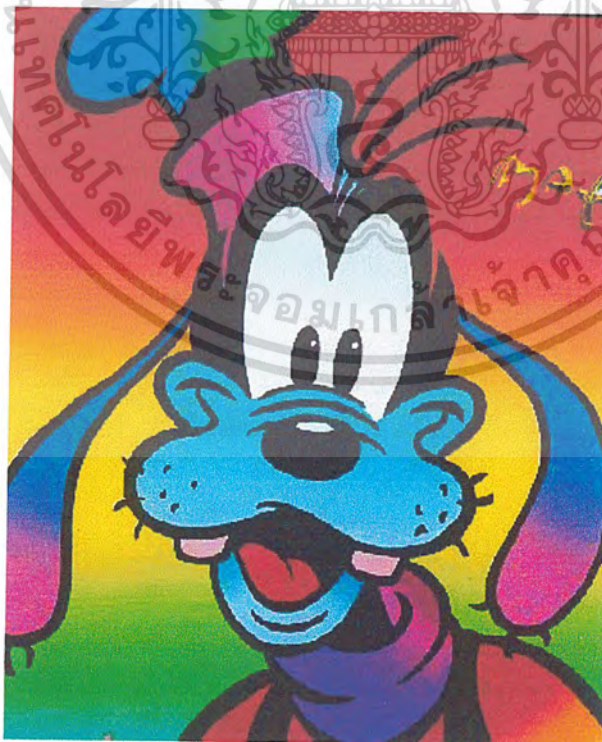
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Peter Max, "Love." 1967. Poster. Courtesy of the artist,
© Peter Max 2007

ภาพที่ 41 ภาพแสดงผลงานของปีเตอร์ แม็กซ์

ที่มา: <http://laughingsquid.com/wp-content/uploads/peter-max-love.jpg>

ภาพที่ 42 ภาพแสดงผลงานของปีเตอร์ แม็กซ์

ที่มา: <http://www.artamerica.com/a4s/max-goo.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 43 ภาพแสดงผลงานออกแบบภาพประกอบลงบนเปียโนของปีเตอร์ แม็กซ์
ที่มา: http://lastheplace.com/images/article-images/writers/Kyra/Vegas/PeterMax_Piano.jpg

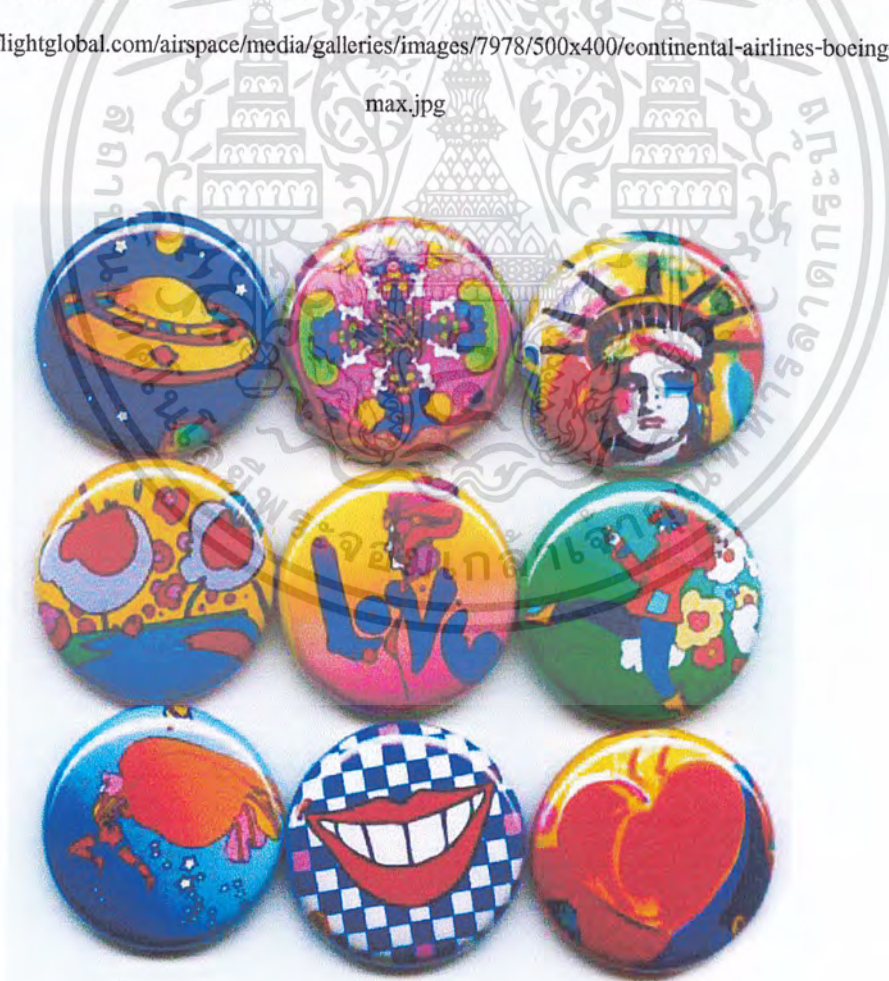
ภาพที่ 44 ภาพแสดงผลงานออกแบบภาพประกอบลงบนเสื้อของปีเตอร์ แม็กซ์
ที่มา: <http://hannesfashionblog.com/F58F25ABF57C49ECA06B31FF8B684ECE.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 45 ภาพแสดงผลงานออกแบบภาพประกอบลงบนเครื่องบินของปีเตอร์ แม็กซ์

ที่มา: <http://www.flightglobal.com/airspace/media/galleries/images/7978/500x400/continental-airlines-boeing-777-peter-max.jpg>

ภาพที่ 46 ภาพแสดงเข็มกลัดจากผลงานของปีเตอร์ แม็กซ์

ที่มา: http://markprigoff.com/images/peter_max_buttons.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5.2 อลัน อัลดริจ (Alan Aldridge)

ศิลปินอเมริกัน ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่ลอส แองเจลิส อลัน อัลดริจ เริ่มงานแรกโดยการออกแบบภาพประกอบปกให้หนังสือเพนกวิน และสองปีถัดมาอลัน อัลดริจก็กลายเป็นผู้กำกับศิลป์ และเริ่มเปิดบริษัทของตนเองในปี.ศ. 1968 ซึ่งมีผลงานการออกแบบให้กับวงเดอะบีเทิล (the Beatles) และบริษัทแอปเปิ้ล

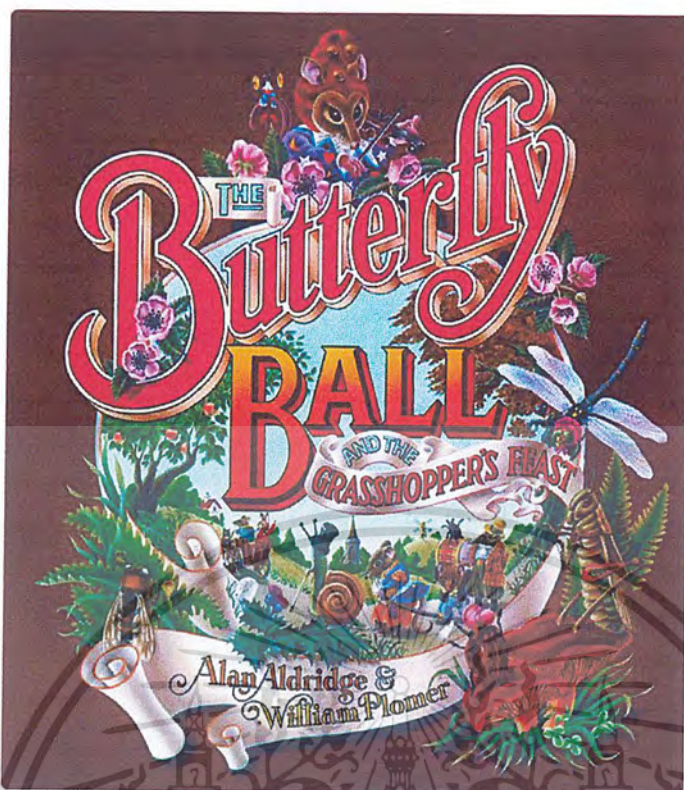
ผลงานของอลัน อัลดริจจะมีลักษณะ สั้น ไหล ภาพการ์ตูน และการเพนท์แบบแอร์บรัช (Airbrushing) ซึ่งมีลักษณะเป็นงานแบบไซเคเดลิก

ภาพที่ 47 ภาพแสดงผลงานของอลัน อัลดริจ

ที่มา: <http://t0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcQB-Q4qAxuzqPH56194MQyGvqcInfHj4gwWY9QR7puMSRK1Z0u1>

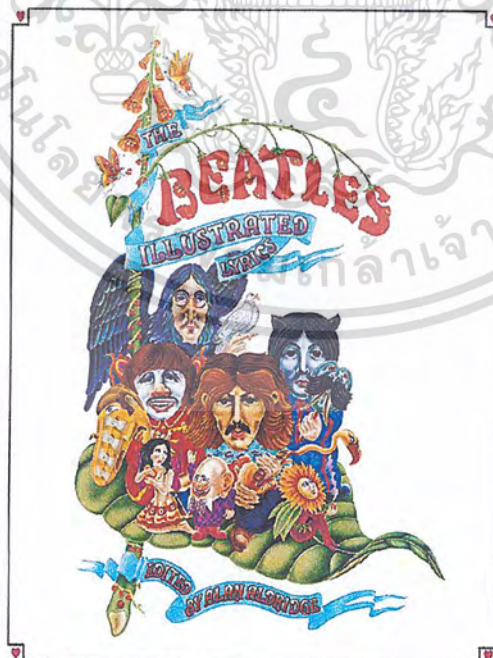
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Butterfly Ball and The Grasshoppers Feast - Book Cover © Alan Aldridge. Image: Mindbrix

ภาพที่ 48 ภาพแสดงผลงานของอลัน อัดดริคจ์

ที่มา: http://www.shearyadi.com/myworld/wp-content/uploads/2008/09/14092008_alan-aldridge-03.jpg

The Beatles - Illustrated Lyrics © Alan Aldridge. Image: Mindbrix

ภาพที่ 49 ภาพแสดงผลงานของอลัน อัดดริคจ์

ที่มา: <http://artstalker.ru/wp-content/uploads/2009/04/alan-aldridge-07.jpg>

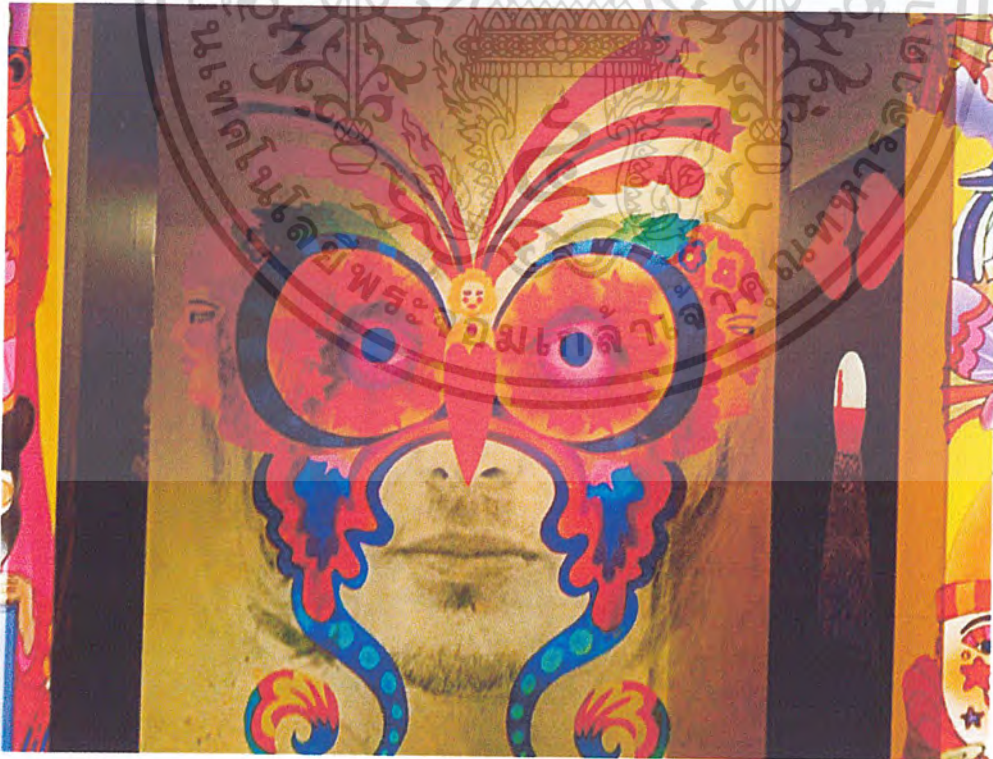
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Beatles - Revolution ©Alan Aldridge. Image: Mindbrix

ภาพที่ 50 ภาพแสดงผลงานของอลัน อัลดริคซ์

ที่มา: http://www.shearyadi.com/myworld/wp-content/uploads/2008/09/14092008_alan-aldridge-06.jpg

ภาพที่ 51 ภาพแสดงผลงานของอลัน อัลดริคซ์

ที่มา: http://laboca.co.uk/blog/wp-content/uploads/2008/11/alan_aldridge.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้ทำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 52 ภาพแสดงผลงานออกแบบภาพประกอบบนรถยนต์ของอลัน อัลดริจด์

ที่มา: <http://image.motortrend.com/f/events/modern-art-mini-featured-at-exhibition-honoring-graphic-designer-alan-aldridge/10612261%2Bw750/mini-one-painted-by-alan-aldridge.jpg>

ภาพที่ 53 ภาพแสดงผลงานออกแบบภาพประกอบของอลัน อัลดริจด์

ที่มา: http://www.livincool.com/wp-content/uploads/2008/11/alan-aldridge_-_the-man-with-kaleidoscope-eyes.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์และสรุปผล

ศิลปะไซเคเดลิคมีลักษณะที่แปลกตา สร้างความรู้สึกน่าตื่นตึ่งให้กับผู้พบเห็นกับรูปแบบที่ซ้ำๆกัน ให้มีความรู้สึกวูบวาบ เสมือนเห็นแสงไปอยู่ในงาน อันเนื่องจากแรงบันดาลใจในการสร้างนั้นเกี่ยวกับจินตนาการจากการเสพยา ภาพที่ออกมาจะดูเหมือนความฝันหรือโลกในจินตนาการ แตกต่างจากความเป็นจริง จึงสามารถสร้างความรู้สึกแปลกจากสิ่งที่เห็น โดยทั่วไป เหมาะที่จะนำมาใช้เป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์งานที่ต้องการความแปลกตา ความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง

ศิลปิน ปีเตอร์แม็กซ์ และอลัน อัลคริคจ์ เป็นทั้งศิลปิน และนักออกแบบกราฟฟิก ฉะนั้นงานของศิลปินทั้งสองท่านจึงเน้นมาทางภาพประกอบ ทำให้ผลงานสามารถเป็นที่รับรู้และเข้าใจได้ง่ายจากบุคคลโดยทั่วไป ไม่ทำให้รู้สึกมีนงงมากจนเกินไปเหมือนตัวอย่างผลงานศิลปะในแบบไซเคเดลิคของศิลปินท่านอื่นๆ จึงเหมาะสมในการนำมาเป็นภาพประกอบที่ใช้ตกแต่งบนผลิตภัณฑ์ต่างๆที่ต้องการความน่าสนใจได้เป็นอย่างดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคที่ใช้ในการออกแบบ

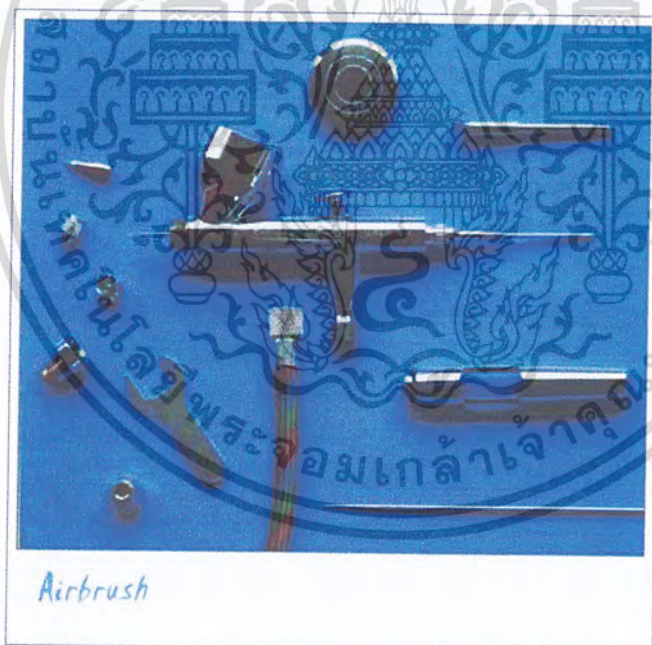
2.3.1 เทคนิคแอร์บรัช (Airbrush)

แอร์บรัชเป็นเทคนิคหนึ่งในการสร้างงานศิลปะ เสมือนเป็นการวาดภาพด้วยพู่กันลม ซึ่งใช้หลักการอัดลมดันให้สีออกมาทางปากกา เพื่อให้เกิดเส้นสีในขนาดต่างๆตามขนาดของหัวปากกา

2.3.1.1 ประเภทของแอร์บรัช

แอร์บรัช ที่มีใช้ กันอยู่ในปัจจุบันนี้ แบ่งตามกลไกการทำงานแบ่งได้ 2 แบบ คือ

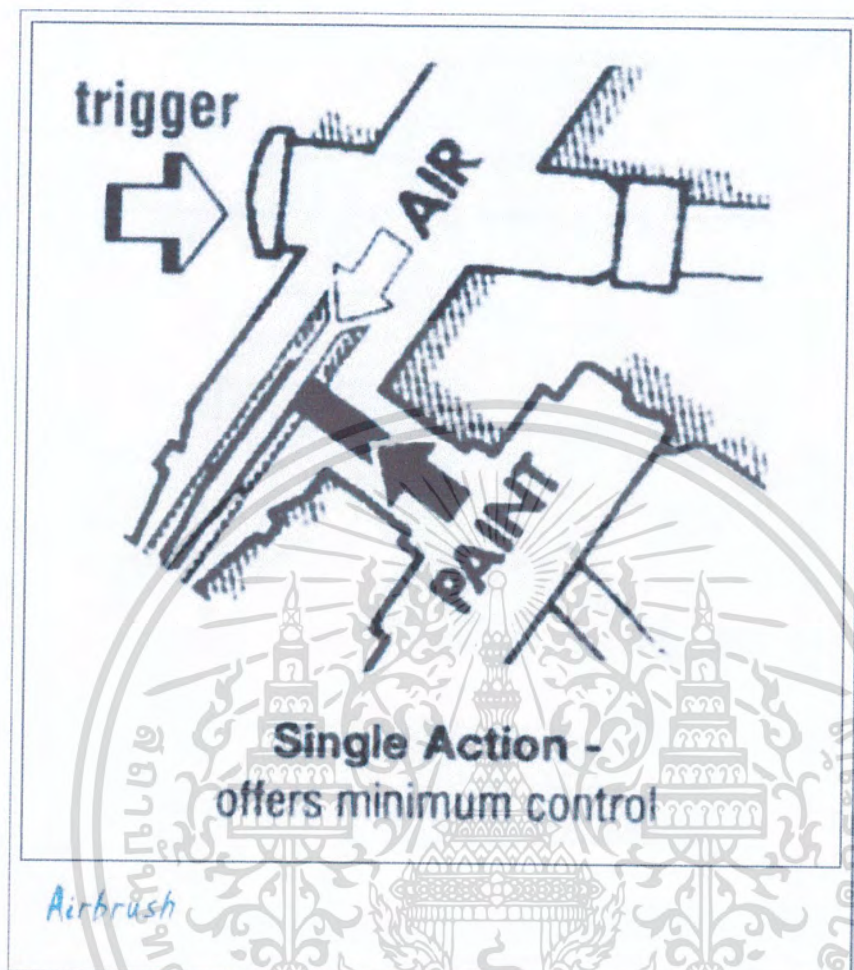
1. แอร์บรัชแบบ จังหวะเดียว (Single Action) แอร์บรัชแบบจังหวะเดียว จะทำงานเป็นจังหวะเดียว เมื่อเรากดไกลง จะทำให้ทั้ง ลมและ สีออกมาพร้อมๆกัน เราสามารถควบคุมปริมาณสีได้จากการปรับเกลียวควบคุมสีก่อนที่จะพ่น ได้เท่านั้น ไม่สามารถปรับได้ในขณะที่กำลังพ่นอยู่ ทำให้การใช้งานแอร์บรัชแบบนี้ทำได้จำกัด และไม่เหมาะที่จะใช้กับงานที่ต้องการเทคนิคในการพ่นสูง

ภาพที่ 54 แสดงส่วนประกอบของเครื่องมือแอร์บรัชแบบจังหวะเดียว

ที่มา: <http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b52012520102212&lang=TH>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 55 ภาพแสดงกลไกการทำงานของแอร์บรัชแบบจิงหวะเดี่ยว

ที่มา: <http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawolp55b52012520102212&lang=TH>

ข้อดี

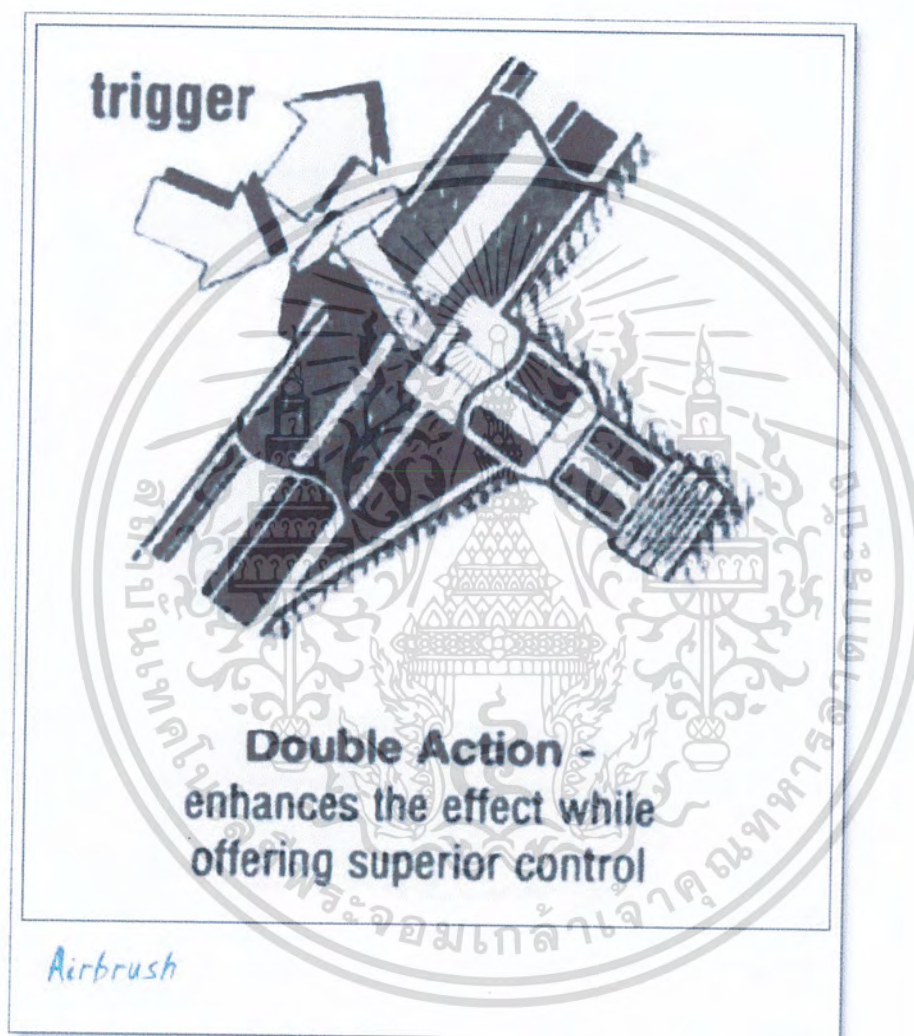
1. กลไกการทำงานไม่ซับซ้อน
2. คุมปริมาณสีได้เที่ยงตรงแม่นยำตลอด เพราะปรับตั้งจากเกลียวควบคุม
3. ราคาถูกกว่าเมื่อเทียบกับแอร์บรัชแบบสองจิงหวะ

ข้อเสีย

1. การใช้งานทำได้จำกัด ไม่สามารถพ่นโดยใช้เทคนิคมากๆได้
2. ใช้ปริมาณสีมากกว่าแบบสองจิงหวะ
3. มีแบบให้เลือกใช้งานได้ไม่มากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. แอร์บรัชแบบ สองจังหวะ (Double Action) แอร์บรัชแบบสองจังหวะ จะทำงานแบบสองจังหวะ เมื่อเรากดไกลงจะทำให้ลมออกมา และเมื่อถอยไกมาด้านหลังจะเป็นการควบคุมปริมาณสี โดยเราจะควบคุมปริมาณสีได้โดยคุมระยะการถอยของไก เมื่อยิ่งถอยมากเท่าไรก็จะทำให้ปริมาณสียิ่งมากขึ้น ทำให้สามารถควบคุมปริมาณสีได้อย่างอิสระ

ภาพที่ 56 ภาพแสดงกลไกการทำงานของแอร์บรัชแบบสองจังหวะ

ที่มา: <http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b52012520102212&lang=TH>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อดี

1. ควบคุมปริมาณสปีได้อิสระสามารถพ่นได้ทุกเทคนิค
2. เป็นแอร์บรัชที่มีการผลิตออกมามากมายหลายแบบ
3. ใช้ปริมาณสปีน้อยกว่าแบบจิ้งหะเดียว

ข้อเสีย

1. มีกลิ่นที่ซับซ้อน
2. ราคาแพงกว่าเมื่อเทียบกับแบบจิ้งหะเดียว
3. ต้องการการดูแลมากกว่าแบบจิ้งหะเดียว

แบ่งตามการพ่นสปีแบ่งได้ 2 แบบ คือ

1. การพ่นแบบผสมสปีภายนอก คือระบบการผสม ระหว่างลม กับสปีจากภายนอกตัวแอร์บรัช สปีพ่นออกทางปลายปากกาแอร์บรัช ซึ่งจะให้ความละเอียดในระดับปานกลาง
2. การพ่นแบบผสมสปีภายใน คือระบบการพ่นที่สปี และลม ผสมกันภายในตัวแอร์บรัช สปีพ่นออกทางด้านปลายปากกา ซึ่งจะให้ความละเอียดของเนื้อสปี มากกว่าในแอร์บรัชที่พ่นแบบผสมสปีภายนอก

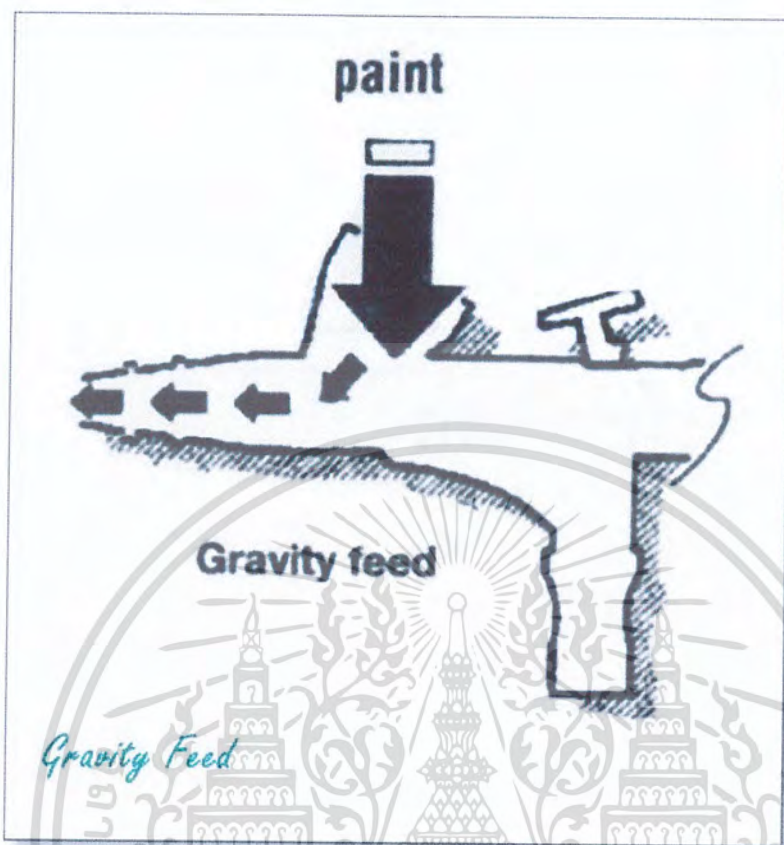
แบ่งตามกรวยสปีแยกได้ 3 แบบ คือ

1. ชนิดกรวยบน (Gravity Feed)
2. ชนิดกรวยล่าง (Siphon Feed or Bottom Feed)
3. ชนิดกรวยข้าง (Side Feed)

แอร์บรัชแต่ละชนิด เหมาะสมกับการใช้งานแตกต่างกัน ไป และมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน

1. ชนิดกรวยบน (Gravity Feed) แอร์บรัช ชนิดนี้เป็นชนิดที่ถูกผลิตขึ้นมามากที่สุด และได้รับความนิยมสูงสุด จุดเด่นของแอร์บรัชชนิดนี้คือ กรวยใส่สปีจะอยู่ด้านบนของตัวแอร์บรัช หลักการทำงานของแอร์บรัชชนิดนี้ คือใช้แรงดึงดูดของโลกในการดันสปีให้ลงมาผสมกับลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 57 ภาพแสดงแอร์บรัชชนิดกรวยบน

ที่มา: <http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawolp55b52012520102212&lang=TH>

ข้อดี: เนื่องจากใช้แรงดึงดูดของโลกดึงสีลงมา จึงทำให้ใช้แรงลมในการพ่นน้อย และเพราะใช้แรงลมในการพ่นน้อยจึงทำให้การฟุ้งกระจายของสีจึงน้อยตามไปด้วย ทำให้แอร์บรัชชนิดนี้ พ่นริคเส้นได้คม จะสังเกตได้ว่าแอร์บรัชที่ออกแบบมาให้พ่นริค โดยเฉพาะมักจะเป็นแบบกรวยบน ข้อดีอีกประการคือ ใช้สีได้หมดจดกว่าชนิดอื่นเพราะสีจะไหลลงด้านล่างทำให้ เหลือสีค้างอยู่ในกรวยน้อยกว่าชนิดอื่น และข้อดีประการสุดท้ายคือ เป็นแอร์บรัชที่ล้างทำความสะอาดได้ง่ายเพราะกรวยสีกับตัวบอดี้เป็นชิ้นเดียว กันจึงทำให้ไม่ต้องถอยออกมามากมายหลายชิ้น

ข้อเสีย: แอร์บรัชกรวยบนมีกรวยสีขนาดเล็กและมีขนาดตายตัว จึงทำให้มี ข้อจำกัดในเรื่องปริมาณสี จึงไม่สามารถใช้พ่นชิ้นงานขนาดใหญ่ได้ ประการที่สอง แอร์บรัชชนิดนี้เวลาพ่น ชิ้นงานจะต้องพ่นจากมุมบนลงมาเสมอไม่สามารถพ่นในมุมเงยได้เพราะจะทำให้สีหก และสีจะไหล ย้อนกลับเข้าไปในตัวกลไกของแอร์บรัชได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

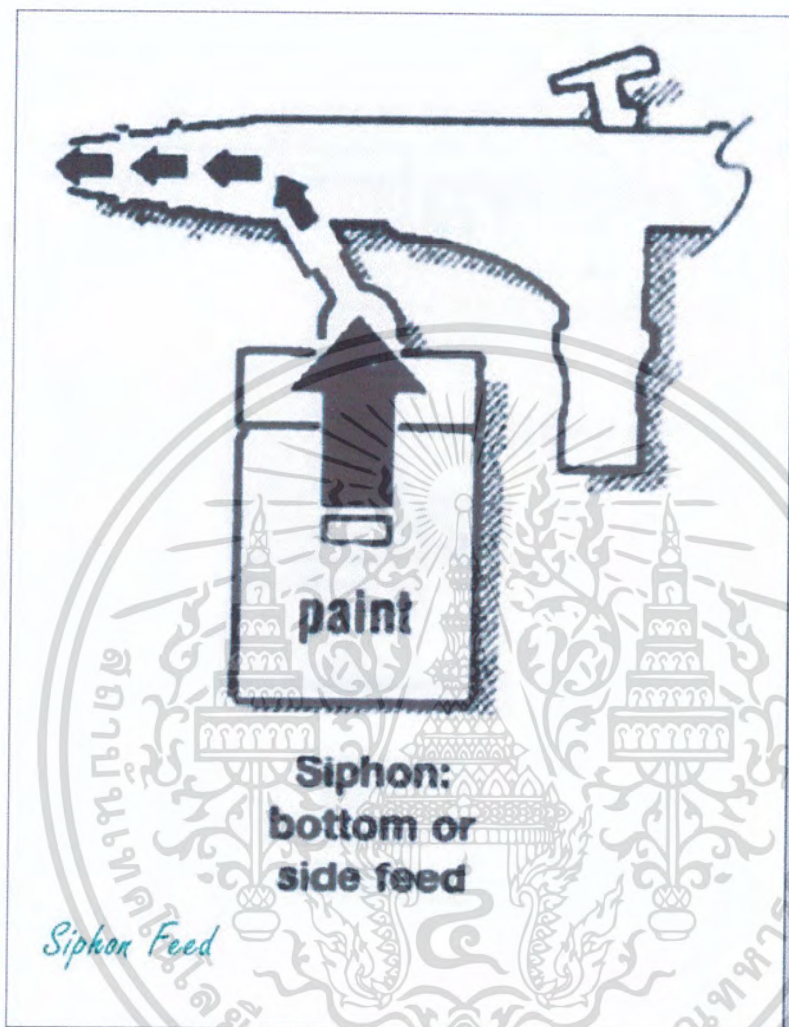

ภาพที่ 58 ภาพแสดงตัวอย่างแอร์บรัชที่เป็นชนิดกรวยบน

ที่มา: <http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&uri=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b52012520102212&lang=TH>

2. ชนิดกรวยล่าง (Siphon Feed หรือ Bottom Feed) แอร์บรัชชนิดนี้ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อรองรับงานที่มีขนาดใหญ่ และใช้ปริมาณสีมากโดยเฉพาะ แอร์บรัชชนิดนี้จะมีกรวยสีหรือขวดสีอยู่ด้านล่าง ใช้ท่อนำสีในการเชื่อมต่อกรวยสีกับตัวบอดี้ จึงทำให้แอร์บรัชชนิดนี้สามารถที่จะเปลี่ยนกรวยสีได้ หลักการทำงานของแอร์บรัชชนิดกรวยล่างจะใช้หลักการดูดสุญญากาศในการดูดสีขึ้นไป อธิบายให้เข้าใจง่ายก็คือ เมื่อลมที่มีความเร็วไหลผ่านท่อออกไปจะทำให้เกิดแรงดูดสุญญากาศขึ้น คืออาศัยแรงที่วาล์วนี้ไหลขึ้นไปด้านบนผสมกับลม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 59 ภาพแสดงแอร์บรัชที่เป็นชนิดกรวยล่าง

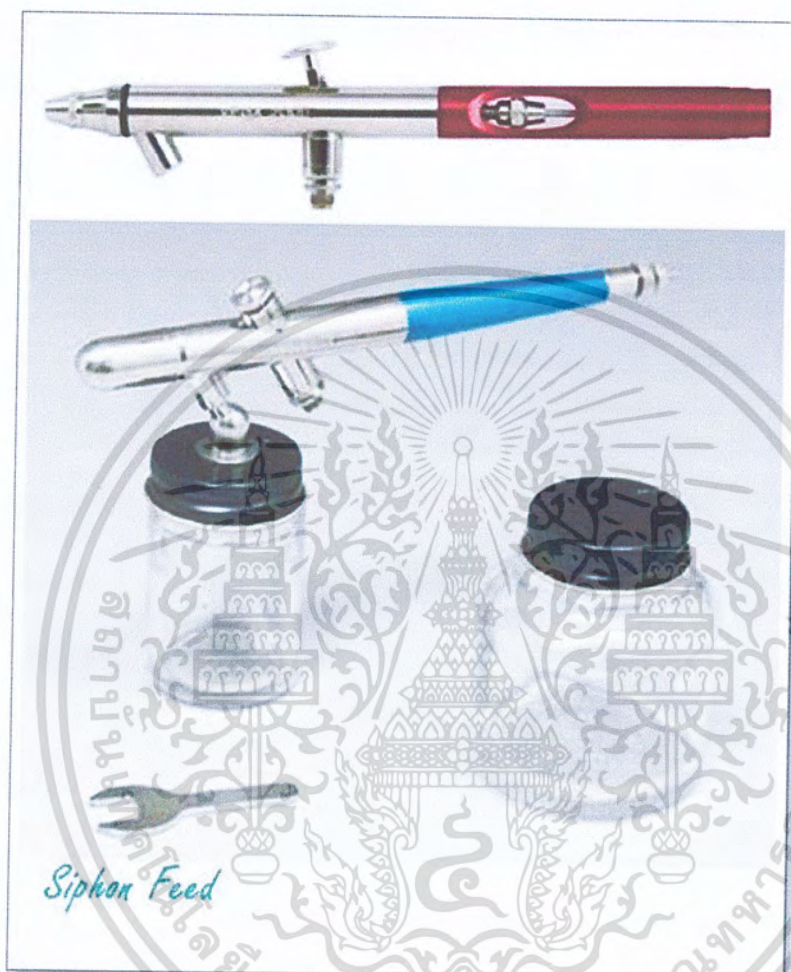
ที่มา: <http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b52012520102212&lang=TH>

ข้อดี: แอร์บรัชชนิดนี้เปลี่ยนกรวยสีได้หลากหลายมีตั้งแต่ขนาดเล็กไปจนถึงขนาดสีขนาดใหญ่ ทำให้พ่นชิ้นงานได้ต่อเนื่อง ประการที่สองแอร์บรัชกรวยล่างถ้าใช้กับขวดสีก็จะมีฝาปิดเป็นตัวเชื่อมกับบอดี้ทำให้สีไม่หกเลอะงาน ในขณะที่ทำการพ่นได้

ข้อเสีย: เพราะต้องใช้แรงลมในการดึงสีขึ้นไป จึงต้องใช้แรงลมในการพ่นมากกว่าแบบกรวยบน (แต่ปัจจุบันแอร์บรัชกรวยล่างรุ่นใหม่ได้รับการออกแบบมาให้ใช้แรงลมได้เท่ากับกรวยบน) แอร์บรัชชนิดนี้จะเหลือสีจากการพ่นมากกว่าชนิดอื่น เพราะมักจะเหลือสีค้างอยู่ในขวดเนื่องจาก

เอ็กสารถนเป็นเอ็กสารถสวงวนเวสสาหรงการเขางานเพอการศกษาเทานัน เมอณูดูเทเทนนเอเซประเองนทานการค้
ไม่วากรณใดๆ ทั้งสิ้น อิกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอ็กสารถทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลอดจะไม่สามารถดูดสีขึ้นมาได้หมด และแอร์บรัชชนิดนี้ล้างทำความสะอาดลำบากกว่าชนิดกรวยบน เพราะมีชิ้นส่วนที่มากกว่า

ภาพที่ 60 ภาพแสดงตัวอย่างแอร์บรัชชนิดกรวยล่าง

ที่มา: <http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b52012520102212&lang=TH>

3. ชนิดกรวยข้าง (Side Feed) ด้วยขีดจำกัดของแอร์บรัชกรวยบนและกรวยล่าง จึงทำให้ต้องมีการสร้างแอร์บรัชที่เติมเต็มข้อด้อยของทั้งสองชนิดแรกให้หมดไป จึงได้ทำการออกแบบแอร์บรัชกรวยข้าง ซึ่งกรวยสีจะอยู่ด้านข้างตัวปากกา แต่แอร์บรัชกรวยข้างยังสามารถแยกย่อยได้เป็น

- กรวยข้างแบบบน

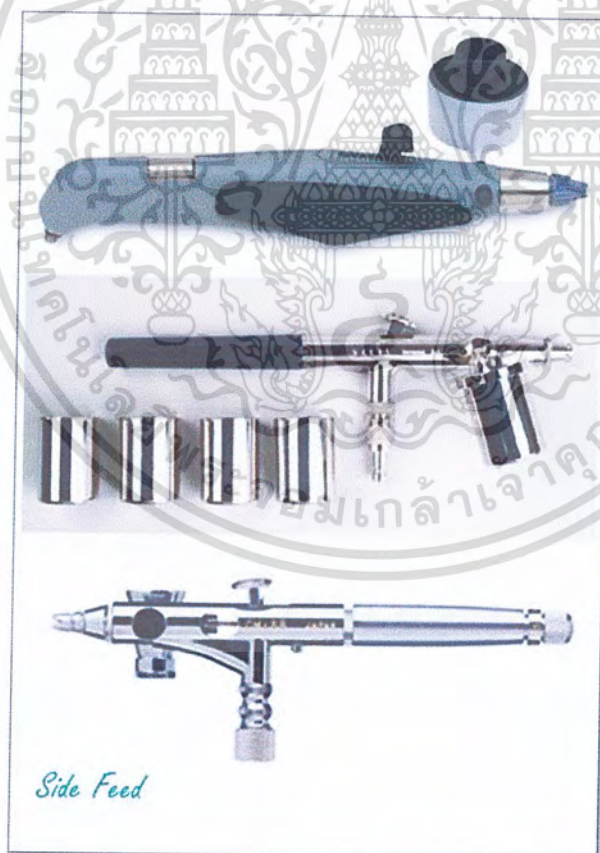
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- กรวยข้างแบบล่าง

หลักการทำงาน โดยทั้งสองแบบก็จะใช้หลักการทำงานแยกตามแบบของกรวย ถ้ากรวยอยู่บนก็จะใช้หลักการทำงานแบบแอร์บริษกรวยบน แต่ถ้าเป็นแบบล่างก็จะใช้หลักการแบบกรวยล่าง แต่ก็มีแอร์บริษกรวยข้างหลายยี่ห้อที่มีกรวยสีมาให้ทั้งแบบบนและล่างเพื่อประโยชน์ในการใช้งานสูงสุด

ข้อดี: แอร์บริษกรวยข้างสามารถพ่นสีได้ทุกมุม แม้กระทั่งมุมเงยตั้งฉากเพราะเราสามารถหมุนกรวยสีได้รอบตัว ประการที่สองสามารถเปลี่ยนขนาดกรวยสีได้เหมือนแอร์บริษกรวยล่าง ประการที่สามถ้าเป็นกรวยข้างแบบบนก็จะพ่นสีได้ดีเหมือนแอร์บริษกรวยบนและใช้ลมน้อย

ข้อเสีย: ประการแรกเลยคือเรื่องราคา แอร์บริษกรวยข้างมักจะมีราคาแพงกว่าแอร์บริษชนิดอื่น ประการต่อมาคือมีชิ้นส่วนกลไกมากกว่าแบบอื่น ผู้ใช้งานจึงจำเป็นที่จะต้องค่อนข้างชำนาญในการใช้แอร์บริษ

ภาพที่ 61 ภาพแสดงตัวอย่างแอร์บริษชนิดกรวยข้าง

ที่มา: <http://www.sabuyajishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b52012520102212&lang=TH>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.2 ปัจจัยที่เหมาะสมสำหรับการพ่นสี

ความเหมาะสมของความเข้มข้นของสี และแรงลมที่ขึ้นอยู่กับชิ้นงาน ถ้าต้องการพ่นชิ้นงาน ที่ต้องใช้ความละเอียดมาก ควรใช้สีที่มีเข้มข้น หรือความหนืดของสี "น้อย" ไม่ควรเป็นสีที่มีลักษณะที่มีความเหนียว หรือข้นจนเกินไป ซึ่งสามารถใช้ได้กับสีทุกประเภท ขึ้นอยู่กับการผสมสีของผู้ใช้งาน และควรปรับแรงลมแบบ "อ่อนเบา" เนื่องจากการพ่นงานแบบละเอียด จะเป็นลักษณะการพ่นแบบใกล้ชิ้นงาน การปรับลมเบา จะช่วยให้ได้สีที่เรียบเนียน ไม่แตกเป็นเม็ดเมื่อพ่นใกล้ชิ้นงาน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อชิ้นงานจากการพ่นแอร์บริชมีดังนี้

-ความเข้มข้นของเนื้อสี

-ระยะห่างชิ้นงานกับแอร์บริช

-แรงดันลม

-ระยะในการกดไกถอยหลัง

-ขนาดนมหนู

ในการพ่นสีจะควบคุมปัจจัยต่างๆให้เหมาะสม โดยการจะให้สีออกมาดีที่สุด ทั้ง 5 ปัจจัยจะต้องเพิ่มขึ้นหรือลดลงไปในแนวทางเดียวกัน คือพอลากเส้นเชื่อมต่อแล้วควรออกมามีลักษณะวงกลม และถ้าเราเพิ่มปัจจัยใดๆเช่น ผสมสีข้นมากขึ้น เราก็มีแนวโน้มต้องเพิ่มปัจจัยอื่นๆตามไปด้วยเช่น เพิ่มแรงดัน เพิ่มระยะห่างในการพ่น ถ้าเราไม่เพิ่มปัจจัยอื่นๆแล้ว ก็จะเกิดปัญหาตามมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

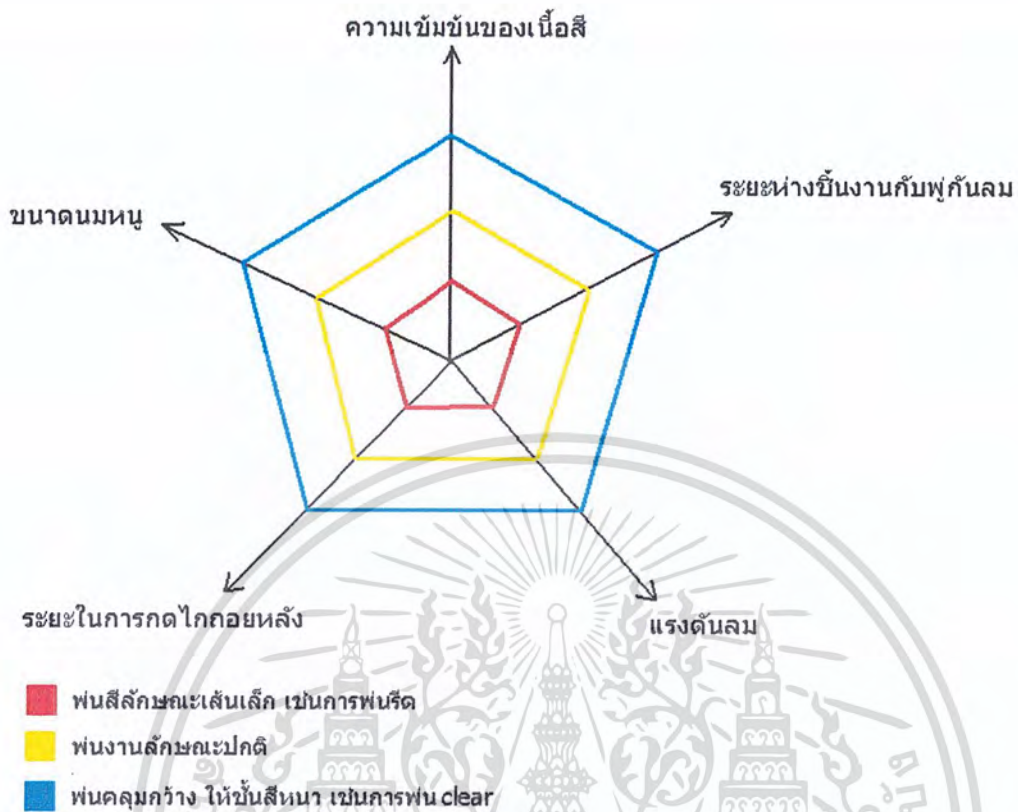

ภาพที่ 62 แผนภูมิแสดงขอบเขตจำกัดของแอร์บรัช

ที่มา: http://i259.photobucket.com/albums/hh301/kit556_2000/3-1.jpg

โดยทั่วไปแล้วแอร์บรัชตัวหนึ่งๆ โดยคุณสมบัติจะมีระยะการพ่น สักส่วนสี่ และแรงดันอยู่ค่าหนึ่งที่ทำให้สีออกมาได้ละอองเล็กที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ (โดยไม่คำนึงถึงเส้นที่พ่นออกมาว่าแคบหรือหนา) ลักษณะนี้เรียกว่า atomization คือเป็นจุดที่เหมาะสมที่สุดที่ให้สีออกมาละอองเล็กสม่ำเสมอเท่าที่ airbrush รุ่นนั้นๆ จะทำได้ (airbrush ที่ในระดับมาตรฐาน จะรักษาคุณสมบัติ atomization ไว้ได้ถึงแม้จะปรับเส้นให้รีดพ่นเล็กมาก หรือปรับพ่นคลุมกว้างมาก ซึ่งถ้าปรับเกินกว่านั้นละอองที่ออกมาจะไม่ได้ลักษณะที่ดีที่สุดแต่ก็ยังใช้พ่นได้ แต่ถ้าปรับมากเกินไปก็จะเกินขอบเขตของ airbrush)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 63 แผนภูมิแสดงความเหมาะสมของปัจจัยด้านต่างๆ ในการพ่นแอร์บรัช
ที่มา: http://i259.photobucket.com/albums/hh301/kit556_2000/2-1.jpg

อย่างไรก็ตาม การพ่นสีบางครั้งอาจต้องการพ่นในบริเวณเล็กๆ เช่นพ่นรีดเป็นเส้นบางหรืออาจต้องการพ่นคลุมกว้าง กรณีนี้จะปรับปัจจัยต่างๆ ให้น้อยลงหรือมากขึ้น (เส้นสีแดง และเส้นสีน้ำเงินตามลำดับ จากภาพที่ 63 สังเกตว่าจะต้องปรับปัจจัยต่างๆ โดยรักษาเส้นเชื่อมต่อให้ใกล้เคียงรูปวงกลม ไม่ว่าจะในทิศทางเพิ่มหรือลดให้เป็นวงเล็กวงใหญ่ ซึ่งถ้าปรับค่าใดๆ ให้มากหรือน้อยกระโดดอยู่ค่าเดียว ระยะแรกๆการพ่นสีที่อาจจะพอใช้ได้ แต่ถ้าปรับค่านั้นๆ ให้สูงขึ้น ไปจนถึงจุดหนึ่งก็จะเกิดปัญหาในการพ่น

ตามภาพที่ 63 เส้นสีแดงวงเล็กจะเป็นการปรับค่าสำหรับการพ่นเส้นเล็กเพื่อรีดพ่นบริเวณแคบ กรณีนี้จะเห็นว่าต้องผสมสีให้จืดน้อยๆ (ผสมทินเนอร์มากๆ) ลดระยะห่างในการพ่นลง ลดแรงดันลมต่ำอาจเป็น 8-10 PSI และถ้ามีเข็มและนมหนูขนาดเล็กกว่าที่ใช้อยู่เราก็จะเปลี่ยนให้เล็กลง เช่นของเดิมเป็น 0.3 mm. ให้เปลี่ยนเป็น 0.2 mm. วิธีนี้จะได้ออกมาเป็นเส้นเล็กบาง และในทางกลับกันถ้าต้องการพ่นบริเวณกว้างให้คลุม ต้องเพิ่มปัจจัยต่างๆทั้งหมด ดังเส้นสีน้ำเงินตามภาพที่ 63

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.1.3 ปัญหาในการใช้งานแอร์บริษัท

ปัญหาที่พบบ่อยๆในการใช้งานแอร์บริษัทคือ เกิดการสะสมของสีในการพ่น อันเนื่องมาจากเกิดการยึดตัวของ Teflon เมื่อใช้งานไปนานๆ หรือมีสีแห้งติดในตัวปากกาแอร์บริษัท เนื่องจากการทำความสะอาดที่ไม่ดีของผู้ใช้งาน เป็นผลทำให้การพ่นชิ้นงานควบคุมได้ยาก และอาจเกิดความเสียหายกับชิ้นงานได้ นอกจากนี้ปัญหาจากการใช้งานแล้ว ยังมีปัญหาที่พบบ่อยคือ การชำรุดเสียหายของตัวแอร์บริษัท อันเนื่องมาจากขาดการระมัดระวังของผู้ใช้งาน เกิดการตกหล่น กระแทกเกิดความเสียหาย ทำให้เกิดปัญหาในการใช้งานได้

2.3.1.4 วิธีบำรุงรักษาแอร์บริษัท และปั๊มลม

-วิธีบำรุงรักษาแอร์บริษัท หลังใช้งานแอร์บริษัททุกครั้ง เมื่อเลิกใช้งานแล้ว ควรล้างทำความสะอาดให้เรียบร้อย ไม่ควรทิ้งไว้โดยไม่ล้างทำความสะอาด เพราะจะทำให้สีแห้งติดอยู่ภายใน จนอาจเกิดปัญหาในการใช้งานครั้งต่อไป และควรระวังในการใช้สีที่มีส่วนผสมของทินเนอร์ในการผสม การทำความสะอาดก็ควรใช้ทินเนอร์ในการฉีดล้าง ไม่ควรแช่อุปกรณ์แอร์บริษัทในทินเนอร์ เพราะจะทำให้อุปกรณ์บางส่วนภายในแอร์บริษัทเสียหายได้

-วิธีบำรุงรักษาปั๊มลม ควรสังเกตตาแก้วแสดงระดับน้ำมันที่ตัวปั๊มเสมอ ควรให้ระดับน้ำมันภายใน compressor อยู่ในระดับที่เหมาะสม คืออยู่ประมาณครึ่งแก้วขึ้นไป ไม่ควรให้น้ำมันอยู่ในระดับที่น้อยเกินไป เพราะจะทำให้เกิดความร้อนเมื่อใช้งานไปนานๆ จนเกิดความเสียหายกับตัวเครื่องขึ้นได้ และควรพักเครื่อง เมื่อใช้งานไปนานๆ และควรเปลี่ยนน้ำมันเครื่อง เมื่ออายุการใช้งานประมาณ 600 ชม. หรือ ประมาณ 3 เดือน อาจสังเกตสีของน้ำมัน compressor ถ้าสีเริ่มเข้มมาก ก็ควรเปลี่ยนถ่ายน้ำมัน เพื่อยืดอายุการใช้งานของปั๊มลม

Sweater & T-Shirt Artwork - 'Wendel Clark', 'Kurt Cobain', 'Lobo' & 'James Hetfield' - Acrylic Textile paint on Fabric

ภาพที่ 64 แสดงภาพที่ใช้เทคนิคแอร์บรัช

ที่มา: <http://i-rui.com/webmailers/WMimages/Shirt-Airbrush-Art-for-web.jpg>

ภาพที่ 65 แสดงภาพ T-shirt ที่ใช้เทคนิคแอร์บรัช

ที่มา: http://www.superherostuff.com/characters/Batman/images/batman_lot_29_t_shirt_white_air_brush_2.jpg

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.2 เทคนิคสแตลซิล (Stencil)

กระบวนการทำแม่พิมพ์สแตลซิล (Stencil) นั้น มีวิธีการทำที่ง่าย ๆ จนถึงแบบที่ยุ่งยากซับซ้อนมาก หลักการทำแม่พิมพ์สแตลซิลนั้น ใช้ฉลุแบบแล้วพ่นหรือทาสีลงไปแบบที่ฉลุนั้น ฉะนั้น แบบพิมพ์นี้จึงเห็นทำกันอยู่ทั่วไป คือ การใช้กระดาษฉลุเป็นลวดลายต่างๆ แล้วพ่นสีหรือสตั๊ดสีลงเป็นลวดลายตามในแบบ เช่น การพิมพ์เครื่องหมาย แม่พิมพ์สแตลซิลที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ได้แก่ แม่พิมพ์ที่มีวิธีการพิมพ์โดยผ่านตะแกรงไหม โดยเฉพาะการทำแม่พิมพ์ด้วยวิธีการถ่ายภาพ (Silk Screen)

การพิมพ์สแตลซิลมีมาตั้งแต่ยุค โบราณ โดยทำแม่พิมพ์แบบง่าย ๆ ด้วยการตัดเจาะกระดาษหรือวัสดุอื่นเป็นช่องตามลักษณะของรูปที่ต้องการ ทาบแม่พิมพ์ลงบนสิ่งที่ต้องการพิมพ์แล้วใช้หมึกพ่นหรือปาดบนแม่พิมพ์ ก็จะได้ภาพดังกล่าว การพิมพ์แบบนี้ว่า การพิมพ์สแตลซิล (Stencil Printing) ในยุคแรก ๆ มีการพิมพ์ตัวอักษร เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ ด้วยวิธีดังกล่าว ประเทศจีนได้ใช้กรรมวิธีนี้พิมพ์ภาพบนผ้าตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 6 การพิมพ์แบบนี้มักมีปัญหาคือ แม่พิมพ์ซึ่งทำจากกระดาษหรือวัสดุอื่นในสมัยนั้นไม่ค่อยแข็งแรง จึงพิมพ์ชิ้นงานได้น้อย และลวดลายของภาพหรือตัวอักษรจะมีบางส่วนขาดตอนไป เนื่องจากการตัดแม่พิมพ์ต้องเหลือส่วนของเนื้อแม่พิมพ์สำหรับยึดติดกัน ไม่หลุดล่อน ทำให้งานพิมพ์ดูไม่สวยงาม ต่อมามีการใช้แผ่นโลหะทำเป็นแม่พิมพ์เพื่อให้แม่พิมพ์แข็งแรงขึ้น แต่เป็นการสร้างความลำบากในการทำแม่พิมพ์และใช้เวลาในการทำ

ต่อมาได้มีการพัฒนาให้กระดาษทนทานขึ้น และมีผู้นำกระดาษไปเคลือบไขแล้วใช้โลหะปลายแหลมที่คมด้วยมือลงบนกระดาษไขเป็นรูเล็ก ๆ เรียงกันให้เป็นภาพขึ้น ถึงแม้จะทำให้ได้งานที่ดีขึ้นแต่เป็นงานที่ใช้ฝีมือและเวลาในการทำ ในปี ค.ศ. 1876 นายโทมัส เอดิสัน (Thomas Edison) ได้ประดิษฐ์เครื่องพิมพ์ที่ใช้หลักการดังกล่าวได้สำเร็จ เรียกว่าเครื่องพิมพ์โรเนียว หรือเครื่องทำสำเนาสแตลซิล (Stencil Duplicator) และยังประดิษฐ์ปากกาสแตลซิล (Stencil Pen) ใช้แทนโลหะปลายแหลม ต่อมาพัฒนาวิธีการสร้างภาพบนกระดาษไขโดยใช้วิธีการฉายแสงซึ่งก็ใช้ได้จนถึงปัจจุบัน

ย้อนกลับไปในคริสต์ศตวรรษที่ 17 ชาวจีนได้ใช้เส้นผมของคนและกาวมาทำแม่พิมพ์แบบฉลุขึ้น ทำให้ได้งานที่ละเอียดกว่าการตัดกระดาษ เรียกกรรมวิธีการพิมพ์นี้ว่า การพิมพ์แฮร์สแตลซิล (Hair Stencil) และต่อมาได้มีการใช้เส้นไหมซึ่งแข็งแรงกว่ามาใช้ทำแม่พิมพ์แทนเส้นผม จึงมีชื่อเรียกกรรมวิธีนี้ว่า การพิมพ์ซิลค์สกรีน (Silkscreen Printing) การพิมพ์ซิลค์สกรีนได้แพร่เข้าไปในยุโรปและเป็นที่ยอมรับทั้งในฝรั่งเศสและอังกฤษ และถูกเผยแพร่ไปยังทวีปอเมริกา ในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ชาวอเมริกันชื่อนาย ชาลส์ เนลสัน โจนส์ (Charles Nelson Jones) ได้ประดิษฐ์เครื่องพิมพ์สกรีนขึ้นสำเร็จ ทำให้การพิมพ์สกรีนผลิตงานรวดเร็วขึ้น การพิมพ์ซิลค์สกรีนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีการใช้อย่างกว้างขวางเนื่องจากต้นทุนต่ำและทำงานง่าย ในปัจจุบันมีการใช้ผ้าใยสังเคราะห์แทนผ้าไหมในการทำแม่พิมพ์ และใช้สารไวแสงเคลือบก่อนที่จะนำภาพต้นแบบทาบแล้วสร้างภาพด้วยการฉายแสง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 66 แสดงภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิค stencil แบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น

ที่มา: <http://shutthinut.rwb.ac.th/story-basic-howtopaint04.htm>

ภาพที่ 67 แสดงภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิค stencil แบบดั้งเดิมของญี่ปุ่น

ที่มา: <http://interiordesigningblog.com/wp-content/uploads/2009/10/koi-carp-stencil.jpg>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.3 เทคนิคพิมพ์ซิลค์สกรีน (Silk Screen)

การพิมพ์ด้วย Silk Screen มีวิวัฒนาการมาจากการพิมพ์แบบสเตนซิล (Stencil) ในระยะเริ่มต้น จะต้องทำการทดลองด้วยการพิมพ์แบบสเตนซิลโดยการเจาะตัดกระดาษให้เป็นรูปทรงที่ต้องการแล้วใช้พู่กันป้ายสีหรือหมึกผ่านช่องที่ทำไว้ก็จะเกิดลวดลายที่ต้องการเช่นเดียวกับหลักการของการพิมพ์ด้วยสกรีนคือการปาดหมึกพิมพ์ผ่านผ้าสกรีนที่จึงบนกรอบสี่เหลี่ยม ถ้าต้องการให้หมึกผ่านผ้าสกรีนออกมาเป็นลวดลายได้ให้เปิดรูผ้าสกรีนในส่วนที่ต้องการให้หมึกออกตามลวดลายนั้น ซึ่งสามารถทำได้โดยใช้วิธีใช้น้ำยาเขียนลงบนแผ่นตะแกรงไหมให้เป็นแบบพิมพ์ การทำวิธีนี้เหมาะกับแผ่นตะแกรงไหมขนาดใหญ่สามารถใช้น้ำยาเขียนจะสะดวกรวดเร็วดีกว่าการทำแบบอื่นและใช้ได้ผลดีเหมือนกัน

การทำแม่พิมพ์ด้วยตะแกรงไหมมีความยุ่งยากซับซ้อนมาก ได้แก่ การใช้เทคนิคการถ่ายภาพเป็นแม่พิมพ์ที่แผ่นตะแกรงไหม จากนั้นก็นำไปล้างน้ำยาและล้างส่วนของฟิล์มที่ไม่ต้องการออกทิ้งเหลือแต่แบบพิมพ์สำหรับใช้พิมพ์ เทคนิคนี้สามารถทำแม่พิมพ์ที่มีความละเอียดเป็นพิเศษ เช่นการพิมพ์ภาพแผนที่ขนาดใหญ่ด้วยวิธีการพิมพ์ตะแกรงไหม ซึ่งสามารถพิมพ์ให้แลเห็นเส้นและเครื่องหมายขนาดเล็กๆต่างๆ ให้ชัดเจน นับว่าการทำแบบพิมพ์ด้วยการถ่ายภาพนั้นสามารถทำงานขนาดใหญ่และงานละเอียดมากจนเกือบไม่เชื่อว่าพิมพ์ด้วยมือได้ การพิมพ์โดยผ่านตะแกรงไหมนี้สามารถที่จะพิมพ์เป็นสีได้หลายสี แต่ผู้พิมพ์จะต้องทำแม่พิมพ์แยกออกจากกันตามจำนวนสีที่แตกต่างกัน และต้องระวังอย่าให้ภาพเหลื่อมกัน จึงจะได้ภาพที่ชัดเจน

อาจแยกประเภทแม่พิมพ์สกรีนออกได้เป็นสองลักษณะ คือ

- สกรีนที่พิมพ์ด้วยมือ
- สกรีนที่พิมพ์ด้วยเครื่องจักร

หมึกพิมพ์ผ้าสำหรับการพิมพ์ซิลค์สกรีน

หมึกพิมพ์ผ้าที่มีความเหมาะสมสำหรับการพิมพ์ผ้าส่วนใหญ่จะเป็นประเภทที่สามารถละลายด้วยน้ำได้ โดยหมึกพิมพ์ประเภทนี้จะประกอบไปด้วย ตัวยึดติด (Binder) แม่สี (Pigment Paste) และอิมัลชัน (Emulsion Thickening)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยหมึกพิมพ์ที่สามารถละลายได้ในน้ำแต่ละชนิดก็จะมีตัวยึดติดที่เป็นส่วนผสมแตกต่างกัน ออกไปตามคุณสมบัติของหมึกพิมพ์ นอกจากนี้การนำหมึกพิมพ์ไปผสมกับสารเคมีประเภทอื่นเช่น ผงฟู หรือเชื้อยาง (Foaming Agent) ก็จะทำให้สามารถผลิตหมึกพิมพ์ที่มีคุณสมบัติที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น

-หมึกพิมพ์สีจม เป็นหมึกพิมพ์ที่มีความเหมาะสมกับผ้าที่มีพื้นสีอ่อนกว่าสีของหมึกพิมพ์ อย่างเช่นหมึกพิมพ์สีแดงบนผ้าสีเหลืองอ่อน เป็นต้น โดยภายหลังที่พิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้วจะต้องนำไป ผ่านความร้อนโดยใช้ตู้อบที่อุณหภูมิ 140-150 องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลา 3-5 นาที หรืออาจนำผ้ามารีดให้ หมึกพิมพ์แห้งสนิทก็ได้

-หมึกพิมพ์สีลอย เป็นหมึกพิมพ์ผ้าแบบธรรมดา ที่มีการเปลี่ยนแปลงความเข้มข้นของสีมี ค่าเพิ่มขึ้น โดยเมื่อนำหมึกพิมพ์สีลอยไปพิมพ์ลงบนผ้าที่มีสีเข้า จะมองเห็นสีลอยเด่นชัดอยู่บนผ้ามากกว่า พิมพ์ด้วยสีจม

-หมึกพิมพ์สียางเป็นหมึกพิมพ์ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับสีลอยแต่หมึกพิมพ์จะมีค่าความมันเงาสูงกว่าหมึกพิมพ์สีลอย ทำให้หมึกพิมพ์ชนิดนี้ลอยเด่นชัดอยู่บนเนื้อผ้า แต่จะมีความยากในการพิมพ์ โดย สีที่ใช้พิมพ์ผ้ามักจะไปเกาะอยู่กับผ้าที่ใช้สำหรับจับบล็อกสกรีน มากกว่าที่จะลงไปบนเนื้อผ้า ทำให้ลวดลาย ที่เกิดบนผ้าไม่ชัดเจนเท่าที่ควร และทำให้บล็อกสกรีนอุดตันง่าย สำหรับวิธีแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากหมึกพิมพ์ ชนิดนี้สามารถทำได้โดยใช้สารเคมีที่มีชื่อว่า Softener เพื่อช่วยลดความเหนียวของสารชนิดนี้ลง

-หมึกพิมพ์สีนูน หรือสีฟู เป็นหมึกพิมพ์ผ้าที่มีการผสมกับผงฟู หรือเชื้อยาง(Foaming Agent) ทำให้ได้คุณสมบัติใกล้เคียงกับสีลอยแต่ภายหลังจากการพิมพ์เสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปเข้าเตาอบที่ อุณหภูมิ 120-150 องศาเซลเซียสหรือนำไปรีดกับเตารีดก็จะทำให้ลวดลายมีลักษณะฟูขึ้นมาอย่างชัดเจน

นอกจากสีพิมพ์ผ้าที่กล่าวมาแล้วในเบื้องต้น ยังมีหมึกพิมพ์ผ้าประเภทอื่นอย่างเช่น หมึกพิมพ์ผ้าสีเงิน สีทอง สีกากเพชร และสีมุก โดยการใช้ตัวยึดติดชนิดพิเศษมาผสมกับผงเงิน ผงทอง ผงกากเพชร และผงมุก เพื่อให้ได้สีมันและความมันเงาที่แตกต่างไปจากสีพิมพ์ผ้าทั่วไป นอกจากนี้ยังมีการนำเอาหมึกพิมพ์ที่มี คุณสมบัติเป็นกาวมาใช้สำหรับพิมพ์ผ้าแล้วจึงนำกากเพชรหรือแผ่นฟลอยด์นำมาผ่านความร้อน โดยการรีด หรืออบเป็นเวลานาน 3 นาทีจะทำให้กากเพชรหรือแผ่นฟลอยด์ติดลงบนผืนผ้าเป็นลวดลายตามที่สกรีนกาว ลงไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากสีพิมพ์ผ้าที่สามารถละลายได้ในน้ำแล้ว ยังมีหมึกพิมพ์ที่สามารถละลายได้ในน้ำมัน (Solvent Bass Ink) โดยใช้น้ำมันเป็นส่วนผสมสำคัญ เพื่อให้ชิ้นงานมีความคงทนมากกว่าปกติ โดยเมื่อถูกน้ำสีชนิดนี้จะไม่ลอกออกจากชิ้นงาน แต่จะหลุดต่อเมื่อโดนน้ำมันซึ่งเป็นตัวทำละลายเท่านั้น หมึกพิมพ์ประเภทนี้จึงเหมาะกับงานประเภทป้ายโฆษณาที่เป็นพลาสติกมากกว่าที่จะนำมาใช้ในการพิมพ์ผ้า

2.3.4 เทคนิคพิมพ์ด้วยระบบดิจิทัล (Digital printing)

การพิมพ์ระบบดิจิทัลเป็นการพิมพ์งานที่ใช้เครื่องพิมพ์ที่มีลักษณะคล้ายกับเครื่องพิมพ์สำหรับพิมพ์บนแผ่นกระดาษ แต่มีขนาดใหญ่กว่า โดยในกระบวนการผลิตจะต้องนำผ้ามาทำ Treatment ก่อนนำผ้าไปเข้าเครื่องพิมพ์ซึ่งกระบวนการก็จะคล้ายกับการพิมพ์ผ้าหลาย แต่จะต่างกันตรงที่ผ้าที่จะต้องพิมพ์จะต้องไปลamiเนตแข็งพิมพ์บนผ้าก่อนแล้วทำให้แห้ง แล้วจึงนำผ้าที่ได้ไปเข้าเครื่องพิมพ์เพื่อพ่นสีใส่ผ้าให้เกิดเป็นลวดลายต่างๆ แล้วนำผ้าชนิดนั้นๆ ไปผ่านการอบไอน้ำและการซักเพื่อขจัดคราบเคมีบนผ้า ออก โดยแบ่งการพิมพ์ระบบดิจิทัลเป็น 3 ประเภท

1. การพิมพ์แบบถ่ายโอนความร้อน (Thermal Transfer Printing) ซึ่งใช้หลักการถ่ายความร้อนจากหัวพิมพ์ไปยังฟิล์มที่เคลือบด้วยหมึกพิมพ์ทำให้หมึกพิมพ์หลุดไปเกาะติดกับวัสดุใช้พิมพ์จนเกิดเป็นภาพ
2. การพิมพ์แบบพ่นหมึก/อิงค์เจ็ท (InkJet Printing) ซึ่งใช้หลักการพ่นหยดหมึกเล็ก ๆ จากหัวพ่นไปสร้างเป็นภาพบนวัสดุใช้พิมพ์
3. การพิมพ์แบบไฟฟ้าสถิตย์ (Electrostatic Printing) ซึ่งใช้หลักการควบคุมลำแสงสร้างภาพเป็นประจุไฟฟ้าบนกระบอกโลหะแล้วให้ผงหมึก ไปเกาะบนกระบอกโลหะตามบริเวณที่มีประจุอยู่เกิดเป็นภาพที่ถูกถ่ายทอดไปเกาะ ติดบนวัสดุใช้พิมพ์อีกทีหนึ่ง

สูตรหมึกพิมพ์สำหรับเครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัล

หมึกพิมพ์สำหรับนำมาใช้กับเครื่องพิมพ์ระบบดิจิทัลนั้น จำเป็นต้องให้ความรู้พื้นฐานในการเตรียมเป็นพิเศษ ทั้งนี้เพราะหมึกพิมพ์ต้องมีสมบัติพิเศษที่แตกต่างจากหมึกพิมพ์สำหรับพิมพ์ซิลค์สกรีนทั่วไป เช่น สมบัติแรงดึงผิวของหมึกพิมพ์ และสมบัติการแห้งตัวของหมึกพิมพ์ต้องเหมาะสม สมบัติแรงดึงผิวของหมึกพิมพ์นั้นจะเป็นตัวควบคุมไม่ให้ละอองหมึกพิมพ์ยุบตัวหรือแตกเสียก่อน ก่อนที่จะพุ่งไปตกลงบนวัสดุพิมพ์ ส่วนสมบัติการแห้งตัวของหมึกพิมพ์ก็ต้องควบคุมให้มีความเหมาะสมด้วย ทั้งนี้เพราะถ้าหมึกพิมพ์แห้งตัวเร็วจนเกินไปก็อาจจะทำให้ปลายของท่อส่งหมึกนั้นเกิดการอุดตันเกิดขึ้น แต่ถ้าหมึกพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แห่งข้างเงินไปก็อาจจะทำให้ลายพิมพ์บนวัสดุพิมพ์นั้นไม่ชัดเจนเนื่องจากการแพร่ของหมึกพิมพ์ หมึกพิมพ์สำหรับเครื่อง Ink jet นั้น ส่วนใหญ่จะใช้สีรีแอกทีฟ และอีคิซิส แต่ปัจจุบันบริษัท พิมพ์สิ่งทอนิยมพิมพ์ฟิกเมนต์มากกว่า เนื่องจากมีต้นทุนการผลิตถูกกว่าและการพัฒนาหมึกพิมพ์สำหรับ เครื่องพิมพ์ Ink jet นั้น ก็ยังพบว่ามีอุปสรรคสำคัญ คือปัญหาการตกตะกอนของหมึกพิมพ์ฟิกเมนต์ ซึ่งทำให้เกิดปัญหาการอุดตันของท่อส่งหมึกเป็นประจำ ในปัจจุบันจึงยังไม่พบว่ามีการใช้หมึกพิมพ์ฟิกเมนต์ อย่างแพร่หลาย

2.3.5 เทคนิคใช้ลูกบิดและล้อมคอกแต่งสีผ้า

ในสมัยโบราณเริ่มตั้งแต่ยุคที่มนุษย์รู้จักการนุ่งห่ม ลูกบิดมีขึ้นในทุกทวีป โดยลูกบิดในสมัยนั้น ทำจากวัสดุที่หลากหลาย ในท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น ในประเทศฝรั่งเศสมีการทำลูกบิดจากไม้และ เขาสัตว์ ประเทศอังกฤษทำลูกบิดจากไม้ กระเบื้องเคลือบ และลูกบิดจากอำพัน กรีซทำลูกบิดเงินและ กระเบื้องเคลือบสีสด อินเดียทำลูกบิดจากขนนกร้อยด้วยลูกบิดหินเม็ดกลมเล็ก ที่เรียกกันว่า ปล้องอ้อย และทำลูกบิดจากหินมีค่า เช่น เทอร์ควอยส์(Turquoise) ปะการัง และเงิน แอฟริกาทำลูกบิดจากเมล็ดพืช กระดุก และ โลหะ ชาวเปรูทำลูกบิดกระเบื้องเคลือบเต็มสีเขียวของลายของเผ่ามายา ด้วยมือที่ละเอียด อย่างวิจิตร ชาวอียิปต์โบราณทำลูกบิดแก้ว โดยก่อนคริสตกาลจนกระทั่งมีเส้นทางสายไหมเป็นเส้นทาง ค้าขายลูกบิดเงิน หยกปะการัง ที่สำคัญไปจากการค้าผ้าไหม สมัยราชวงศ์หมิงมีลูกบิดทำจากลูกบิดลงยา และกระเบื้องเคลือบสีฟ้า ชาว รวมทั้ง ไช่หมุกน้ำจืด ประเทศญี่ปุ่นเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม ไช่หมุกเลี้ยง ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 กระเบื้องเคลือบที่มีคุณภาพสูง และลูกบิดเฉพาะที่แกะสลักอย่างสวยงาม รวมทั้งมีโรงงานผลิตลูกบิดแก้วขนาดต่างๆ อีกด้วย

สำหรับประเทศไทยมีลูกบิดที่เป็นเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงอารยธรรมโบราณในสมัยทวารวดี และสุโขทัย ซึ่งเป็นลูกประคำทองสลักลาย และลูกประคำทองลงยา ส่วนทางอีสานจะมีลูกบิดด้านเกวียน ที่ทำจากดินเผา และทางภาคใต้จะเป็นลูกบิดจากเปลือกหอย การนำลูกบิดมาตกแต่งบนเสื้อผ้า โดยการ บักลูกบิด เป็นงานปักชนิดหนึ่งที่ได้รับอิทธิพลจากจีน เช่นเดียวกับการปักไหม การปักลูกบิดเป็นงานปัก ที่ใช้วัสดุมีค่า ส่วนใหญ่เป็นลูกบิดแก้วสี ที่ทางสากลเรียกว่า ลูกบิดแก้วคริสตัล เป็นลูกบิดสีต่างๆมีหลาย ขนาดต่างกัน บางชนิดมักเจียรนัยเป็นเหลี่ยมไม่เท่ากันหรืออาจเท่ากัน บางชนิดเป็นเม็ดกลมเล็กๆ

และเจาะรูตรงกลางหัวท้าย ในอดีตงานปักชนิดนี้ส่วนใหญ่ปักอยู่บนลายหน้าหมอน เครื่องนุ่งห่ม จะจัดอยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเครื่องแต่งกายของการละเล่นหุ่นหน้าวัง หุ่นหลวง ผ้าทรงพระพุทธรูป แต่ในปัจจุบันนำมาดัดแปลง ให้เม็ดลูกปัดแก้วสีใหญ่ขึ้น และใช้พลาสติกแทน

การปักลูกปัดและเลื่อมนิยมปักกับผ้าที่ใช้กับงานกลางคืน เพราะลูกปัดและเลื่อม จะเพิ่มความแวววาวและความสวยงามให้กับเสื้อผ้ายิ่งขึ้น เสื้อผ้าที่ปักตกแต่งด้วยเลื่อมและลูกปัดจะมี ราคาแพง เพราะค่าใช้จ่ายในการลงทุนสูง รวมทั้งต้องใช้เวลาในการปัก แต่ถ้าเราสามารถปักตกแต่งได้เอง ก็จะช่วยลดค่าใช้จ่ายลงการเลือกสายปักควรเลือกแบบง่ายหรือแบบคลาสสิก(Classic) เสื้อผ้าจะได้ไม่ล้าสมัยเร็วและในปัจจุบันมีเลื่อมและลูกปัดที่ปักสำเร็จรูปจำหน่ายมากมายหลายรูปแบบทำให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.3.5.1 ชนิดของลูกปัด

ลูกปัดและเลื่อมมีให้เลือกมากมาย ทั้งขนาดและสี รูปร่างก็มีแตกต่างกันออกไป ในการออกแบบ ตกแต่งเสื้อด้วยเลื่อมและลูกปัด ควรเลือกชนิดให้เหมาะสมกับผ้าและลวดลายที่จะตกแต่ง เทคนิคการปักลูกปัดบางชนิดสามารถปักลูกปัดติดกับเสื้อได้เลย แต่บางชนิดก็ต้องร้อยให้เป็นสายเสียก่อน จึงนำมาปัก ลูกปัดและเลื่อมมีสีแวววาวอยู่ในตัว ทำให้สิ่งที่นำมาตกแต่งเกิดความสวยงามยิ่งขึ้น

1. ลูกปัดแก้ว (Small Beads) เป็นลูกปัดเม็ดกลมขนาดเล็กที่มีลักษณะแวววาว มีหลายสีทำจากแก้วหรือพลาสติก นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ ปักใบไม้และกิ่งก้าน
2. ลูกปัดมุก (Pearl Beads) เป็นลูกปัดที่มีลักษณะเม็ดกลมคล้ายมุก มีสีให้เลือกทั้งขาวเหมือนมุก และขาวเหลือง สีอ่อนๆ คล้ายเนื้อมุก มีให้เลือกใช้ได้หลายขนาด (ตั้งแต่เม็ดเล็กจนถึงเม็ดใหญ่เท่าเม็ดถั่วลิสง) นิยมนำมาปักเป็นเกสรดอกไม้ และปักชายครุยของผ้าสไบ
3. ลูกปัดคริสตัล (Large Crystal) เป็นลูกปัดแก้วหรือพลาสติก มีรูปทรงแบบเพชรมีสีสวยงาม โดยการฉีดยาในให้เห็นเป็นเม็ดแก้วสีต่างๆ มีทั้งแบบกลมและแบบเหลี่ยม นิยมใช้ปักตกแต่งเสื้อผ้าแฟชั่นและนำมาร้อยเป็นเครื่องประดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ลูกปัดแหง (Bugle Beads) หรือปล้องอ้อยจะมีลักษณะเป็นแหงยาว มีทั้งขนาดยาวมากหรือยาวน้อย ถ้าแหงแก้วหรือปล้องอ้อยที่มีขนาดเล็ก ผิวนอกจะกลมเกลี้ยงแต่ถ้าเป็นปล้องขนาดใหญ่ ผิวนอกก็จะเป็นเหลี่ยม ทำให้มองดูมีความสวยงามแวววาวกว่าเปลือกอ้อยชนิดกลมเล็ก นิยมใช้ปักเป็นก้านเกสร ปักใบไม้และกิ่งก้าน

5. ลูกปัดโลหะ (Metalic Gold) เป็นลูกปัดขนาดเล็กเท่ากับลูกปัดแก้วแต่เป็นลูกปัดที่ทำด้วยโลหะสีทองหรือชุบทอง

6. ลูกปัดมุกกรี (Oat Pearl) หรือมุกเม็ดข้าวสารลักษณะเหมือนเมล็ดข้าว คือหัวเรียบท้ายเรียว มีหลายขนาดและหลายสี เลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม นิยมใช้ปักเป็นกลีบดอกไม้และใบไม้

7. เพชรเทียม (Rhinestones) นิยมใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้หรือจุดที่ต้องการให้เสื้อผ้าเด่นสะดุดตาแต่เนื่องจากเพชรเทียมมีราคาแพงจึงทำให้เสื้อผ้าที่ตกแต่งด้วยเพชรเทียมมีราคาเพิ่มขึ้นด้วย เพชรเทียมมี 2 ลักษณะคือ

ลักษณะที่ 1 เพชรเทียมที่มีรูปทรงเหมือนเพชรเจียรไน เพชรเทียมชนิดนี้มีลักษณะเหมือนเพชรที่เป็นหัวแหวน คือจะต้องมีเสาแหกสำหรับยึด ซึ่งเสาแหกนี้ทำด้วยโลหะอ่อน มีสีเดียวกับตัวเรือนเพชร เพชรเทียมชนิดนี้จะมีหลายขนาด และมีสีให้เลือกมากมาย

ลักษณะที่ 2 เพชรเทียมที่มีรูปร่างต่างๆ เช่น รูปหัวใจ รูปทรงกลม รูปทรงรีหรือรูปเหลี่ยมซึ่งจะมีการเจาะรูที่ตัวเพชรไว้สำหรับยึดตรึงติดตามส่วนต่างๆ

8. ลูกปัดรูปหยดน้ำ (Avariety of Drops) ลูกปัดลักษณะนี้เป็นรูปทรงเหมือนหยดน้ำ จึงนิยมนำไปปักสำหรับส่วนที่เป็นชายห้อย คล้ายตุ้มตุ้ง หรือชายครุย ประดิษฐ์จากวัสดุที่มีแสงแวววาว บางชนิดก็เหมือนสีมุก ลูกปัดชนิดนี้บางอย่างอาจมีหัวขนาดเล็ก สำหรับร้อย บางชนิดก็มีช่องตรงกลางเม็ดลูกปัดสำหรับร้อยได้เช่นกัน มีหลายขนาดและหลายสีให้เลือกตามสีผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.5.2 ชนิดของเลื่อม

1. เลื่อมชนิดกลม (Cup Sequins) มีลักษณะกลม ตรงกลางของเลื่อมจะมีรูและ ลีกลงเล็กน้อย มีหลายขนาดและมีสีหลากหลาย ขนาดที่นิยมใช้คือ 0.35 เซนติเมตร, 0.50 เซนติเมตร, 0.80 เซนติเมตร และ 1.00 เซนติเมตร

2. เลื่อมชนิดกลมแบน (Flat Sequins) ลักษณะของเลื่อมชนิดนี้จะไม่มีส่วน ลีกลงจะมีลักษณะเรียบแบน มีรูตรงกลาง เลื่อมสำหรับร้อยลูกปัดเวลาที่ปักลายที่มีความโค้งงอจะต้องหัก เลื่อมก่อน ลายที่นิยมปักเลื่อมชนิดนี้ คือ ลายเกลียวมังกร และเกล็ดปลา

3. เลื่อมชนิดโลหะ (Metallic Sequins) เป็นเลื่อมที่ทำจากโลหะ เนื้ออ่อน มี น้ำหนักเบา ริมขอบเลื่อมจะยกเลื่อมคล้ายรูปถ้วย เลื่อมชนิดนี้จะเคลือบ หรือชุบสีที่เป็น โลหะ เช่น สีเงิน สีทอง หรือสีโลหะต่างๆ

4. เลื่อมลักษณะพิเศษ (Paillettes) จะเป็นเลื่อมที่มีขนาดใหญ่ และมีรูปร่าง ที่แตกต่างกัน ออกไปตามความคิดของผู้ผลิต เลื่อมชนิดนี้จะมีลักษณะสำเร็จรูปคือ สามารถปักตกแต่ง และใช้ได้ทันที เช่น จะมีลักษณะเป็นรูปดอกไม้ หรือใบไม้ ส่วนสีก็มีให้เลือกมากมาย เลื่อมชนิดนี้จะต่าง กับเลื่อมชนิดอื่น คือ นอกจากมีรูตรงกลางแล้วบางชนิด เช่น รูปใบไม้จะมีรูสำหรับร้อยหรือปักอยู่ที่ส่วน บน หรือริมของเลื่อม เลื่อมชนิดนี้นิยมใช้ปักเสื้อผ้าที่ต้องการจุดเด่นสะดุดตา แต่ไม่ต้องการความละเอียด และประณีต

2.3.5.3 เทคนิคการตกแต่งเสื้อด้วยลูกปัด

1. การปักโดยร้อยลูกปัดเป็นสาย (Beads in Motion) คือ วิธีการนำลูกปัดชนิด หยดน้ำค้าง หรือลูกปัดคริสตัลมาร้อยเป็นตุ้มตุ้ม แล้วใช้ลูกปัดชนิดมุกกลม หรือลูกปัดแก้วขนาดเล็กร้อยเป็น สายต่อข้อให้ได้เป็นลักษณะลายลูกปัดที่แกว่ง ไกวได้แล้วนำไปยึดติดตกแต่งเสื้อผ้าหรือเครื่องประดับ ตกแต่งต่างๆ

2. การปักลูกปัดบนลายผ้าพิมพ์ (Beading Prints) การปักวิธีการนี้คือ การเลือก ลูกปัดให้เหมาะสมกับลวดลายบนภาพพิมพ์ แล้วปักลงในลายพิมพ์นั้น ทำให้ภาพพิมพ์ดูน่าสนใจ และมี ราคาขึ้นกว่าเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การปักลูกบิดลายเส้น (Scroll Design) คือการปักลวดลายแบบการปักเดินเส้น แต่เป็นการปักเดินเส้นลายด้วยลูกบิดซึ่งเป็นลวดลายที่ปักซ้ำกันวนไปวนมา การปักชนิดนี้จะเพิ่มความสวยงามและน่าสนใจขึ้น เมื่อใช้ลูกบิดสีต่างๆ ตกแต่งตามลายเดินเส้น

4. การปักลูกบิดทึบแนวเย็บ (Outline Stitching) การปักชนิดนี้จะปักลูกบิดลงบนผ้าที่เย็บด้วยฝีเข็มหรือตามแนวตะเข็บเย็บ โดยปักเป็นลวดลายต่างๆ ตามที่ออกแบบไว้บนลายเดินฝีเข็มจักร วิธีนี้นอกจากจะช่วยปกปิดรอยตะเข็บได้ดีแล้วยังทำให้เกิดความสวยงามอีกด้วย

5. การปักลูกบิดเน้นลายพิมพ์เฉพาะที่ (Detail Beading) เป็นการปักลูกบิดลงบนลายพิมพ์ผ้าที่มีลวดลายหลายๆ สี หรือมีลายดอกหลายขนาด การปักชนิดนี้ต้องการเน้นลายพิมพ์เพียงบางลาย หรือเพียงบางดอกของผืนผ้าพิมพ์ให้เหมาะสมและสวยงาม เมื่อปักแล้วจะทำให้ลายส่วนนั้นดูเด่นมากกว่าส่วนอื่น

6. การปักลูกบิดทำบนช่อลูกไม้ตัดดอก (Beading Brocade) การปักลูกบิดชนิดนี้เพื่อทำให้ช่อลูกไม้ตัดดอกดูเด่นชัดขึ้น ถ้าใช้สำหรับตกแต่งเสื้อผ้าสุภาพสตรี หรือชุดเจ้าสาว

7. การปักลูกบิดลงบนผ้าลูกไม้ทั้งผืน (Beading Lace) การเลือกลูกบิดที่ปักลงบนผ้าลูกไม้ ควรเลือกลูกบิดแต่ละชนิดให้เหมาะสมกับลายผ้านั้นๆ เช่น ถ้าผ้าลูกไม้เป็นลายดอกควรใช้ลูกบิดชนิดมุกกลม ปักส่วนที่เป็นเกสร แล้วใช้ลูกบิดแก้วปักเดินเส้นรอบกลีบดอก ฉะนั้นเมื่อปักลูกบิดลงบนผ้าลูกไม้แล้ว จะทำให้ผ้าลูกไม้นั้นดูมีราคาขึ้น หรือสวยงามกว่าเดิม

8. การใช้เทปลูกบิดสำเร็จรูป (Commercial Beading and Motifs) คือการนำเทปลูกบิดสำเร็จรูปมาเย็บติดกับเสื้อผ้าเพื่อตกแต่งให้เสื้อผ้านั้นดูสวยงาม เทปลูกบิดสำเร็จรูปมีให้เลือกหลายรูปแบบ ควรเลือกให้เหมาะสมกับส่วนที่จะนำไปตกแต่ง

2.3.5.4 วิธีการปักลูกบิด

1. ใช้ตะเข็บคั่น ปักโดยร้อยลูกบิดทีละ 1 เม็ด วิธีปักแบบนี้ ใช้ปักเป็นเกสรดอกไม้ ปักเดินเส้น หรือปักโปรยบนตัวเสื้อ จะปักให้เม็ดลูกบิดชิดกันหรือจะทิ้งช่วงให้ห่างกันก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ใช้ตะเข็บถอยหลังปักลูกบิดทีละ 1 เม็ด ใช้ปักลักษณะเดียวกันกับวิธีที่ 1 แต่วิธีนี้จะได้ตะเข็บที่แข็งแรงกว่า

3. ใช้วิธีร้อยด้ายถอยหลังเป็นช่วง ปักลูกบิดทีละ 2 เม็ด

4. ใช้วิธีการสอยครึ่งลูกบิดทีละ 1 เม็ด โดยการร้อยลูกบิดให้เป็นสายก่อน แล้วใช้เข็มร้อยด้ายอีกเส้นปักครึ่งด้ายเส้นที่ร้อยลูกบิดให้ติดกับผ้า การปักวิธีนี้ต้องแน่ใจว่าด้ายเส้นที่ร้อยลูกบิดด้านบน จะต้องมีความแข็งแรงทนทานไม่ขาดง่าย

5. ใช้วิธีการสอยครึ่งลูกบิดทีละ 2 เม็ด ใช้วิธีการเดียวกันกับวิธี 4. แต่ครึ่งลูกบิดครั้งละ 2 เม็ด

6. ใช้ตะเข็บถอยหลังและร้อยด้ายในลูกบิดชนิดแท่ง วิธีนี้นิยมใช้ในการปักลูกบิดแท่งซึ่งเป็นวิธีที่สามารถปักได้แน่น ทนทานกว่าวิธีอื่น แต่ต้องใช้เวลาในการปักมากกว่าวิธีอื่นเช่นกัน

7. ใช้วิธีการปักทึบ โดยร้อยลูกบิดทีละหลายเม็ด เท่าความกว้างของลายที่ต้องการ และมีการหมุนลาย โดยใช้ลูกบิดร้อยเป็นสายปักด้านล่าง ก่อนปักลูกบิดทับด้านบน วิธีนี้ไม่เหมาะกับลวดลายที่มีขนาดใหญ่เกินไป ส่วนใหญ่จะใช้กับลายที่เป็นกลีบดอกไม้ที่ต้องการให้ดูวิธีนี้ใช้ได้กับลูกบิดชนิดกลมและลูกบิดชนิดแท่ง

8. การร้อยลูกบิด แบบห้อยหรือแบบตุ้งติ้ง เป็นการปักที่นิยมปักเป็นชายครุยปลายแขนเสื้อและชายเสื้อ โดยการร้อยลูกบิดห้อยเป็นสายติดกับตัวเสื้อเป็นช่วง

2.3.5.5 วิธีปักเลื่อม

การปักเลื่อม มีวิธีการปักหลายวิธี มีทั้งปักเรียงแบบไม่ซ้อนกัน และซ้อนกัน และปักแบบกระจายเป็นจุดๆ ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการปัก ดังนี้

1. การปักเลื่อมด้านเดียว โดยใช้เข็มสอดเข้าไปในรูของเลื่อม แล้วเย็บคร่อมเลื่อมด้านใดด้านหนึ่งตรงติดกับผ้า แล้วจบด้วยการเย็บตะเข็บแบบคันถถอยหลังยึดให้แน่น

2. การปักเลื่อมทั้ง 2 ข้าง วิธีการแทงเข็มให้พอดีกับรูของเลื่อมตรงกลาง และเย็บคร่อมเลื่อมตรงทั้ง 2 ข้าง ของเลื่อมให้อยู่ตรงกันข้าม

3. การปักเลื่อมโดยใช้ลูกปัก การปักเลื่อมชนิดนี้ เป็นการปักโดยบังคับให้เลื่อมอยู่กับที่โดยใช้ลูกปักตรงตรงกลางของรูเลื่อม การปักนี้จะมองไม่เห็นเส้นด้าย เพราะใช้วิธีแทงเข็มขึ้นกลางรูของเลื่อม แล้วร้อยลูกปักใส่เข็มปักลงที่เดิม ด้ายก็จะซ่อนอยู่ด้านล่าง

4. การปักเลื่อมซ้อนกัน คือ การปักเลื่อมให้ซ้อนกันเป็นระยะ โดยสม่ำเสมอ โดยการปักแบบด้นถอยหลัง โดยมีวิธีการปัก ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การปักตามเส้นลวดลายที่ออกแบบไว้ มีขั้นตอนดังนี้
แทงเข็มขึ้นบนผ้าแล้วร้อยเข็มสอดในรูของเลื่อมด้านหน้า แทงเข็มลงเย็บตะเข็บเหมือนด้นถอยหลัง ระยะที่ก้าวฝีเข็มจะเท่ากับความกว้างครึ่งหนึ่งของเลื่อม แล้วดึงด้ายให้ตึงเพื่อยึดเลื่อมติดกับผ้า จับเลื่อมเรียงซ้อนกัน ไปจนได้ความยาวตามต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 การปักเลื่อมซ้อนกันเป็นกลุ่ม ใช้ปักในลักษณะเป็นรูป
ดอกไม้ตรงกลางปักเพิ่มด้วยลูกปักช่วยให้ดูสวยงามยิ่งขึ้น

2.3.6 เทคนิคการพิมพ์ด้วยสีรีแอ็คทีฟ

สีรีแอ็คทีฟคือสีย้อมที่สามารถทำปฏิกิริยาเกิดเป็นพันธะทางเคมีกับเส้นใยในสภาวะที่เหมาะสมได้ เป็นสีย้อมฝ้ายที่มีความสำคัญที่สุดในปัจจุบัน ในปี ค.ศ. 1976 Colour Index ได้รวบรวมชื่อสีรีแอ็คทีฟที่วางขายในท้องตลาดและมีโครงสร้างต่างๆกัน มีถึง 620 ตัว นอกจากนี้สีรีแอ็คทีฟยังนิยมใช้ย้อมไหมซึ่งให้ผลดี ในด้านความคงทนของสีต่อแสงและการซักถูอยู่ในเกณฑ์ดี มีความคงทนต่อการซักฟอกสูงมาก สามารถย้อมได้หลายระดับตั้งแต่ระดับสีอ่อนมากๆ จนถึงระดับสีปานกลาง

2.3.6.1 คุณสมบัติของสีรีแอ็คทีฟ

1. เป็นสีที่ย้อมง่าย
2. ย้อมได้สีสดใส
3. มีความคงทนของสีอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเฉพาะความคงทนต่อการซัก
4. เกิดการเชื่อมต่อทางเคมีกับเส้นใย

5. เมื่อละลายน้ำจะได้ประจุลบ และจะติดเส้นใยดีในสภาวะเป็นด่าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. มีสีให้เลือกหลากหลายเฉดสี และสามารถทำระดับสีได้หลายระดับ

ส่วนข้อจำกัดของสีรีแอคทีฟก็ยังมีอยู่บ้าง คือ ไม่ค่อยทนต่อแสงแดด และไม่ทนต่อสารฟอกขาวคลอรีน และเปอร์เซ็นต์การพ่นสีที่ค่อนข้างต่ำมีการสูญเสียสีค่อนข้างมาก 30-40 เปอร์เซ็นต์

2.3.6.2 โครงสร้างทางเคมีของสีรีแอคทีฟ

สีรีแอคทีฟสามารถละลายน้ำได้โดยตรง การละลายจะง่าย และรวดเร็วยิ่งขึ้นในน้ำร้อน โครงสร้างโมเลกุลของสีจะประกอบด้วยโครงสร้าง 2 ส่วน คือ

1. ส่วนที่ทำให้เกิดสี หรือตัวสี (Chromophore group, "D") ตัวสีจะทำหน้าที่เกี่ยวกับการเกิดสี สมบัติในการละลาย สมบัติที่เกี่ยวกับการย้อม และความคงทนต่อสภาวะบางอย่างเป็นสิ่งสำคัญ ส่วนที่ทำให้เกิดสี จะมีลักษณะ โครงสร้างโมเลกุลของสีเป็นพวกอะโซ (Azo) ประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ และพวกแอนทราควิโนน (Anthraquinone) ประมาณ 10-20 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นตัวกำหนดเฉดสีต่างๆ

2. ส่วนที่ทำปฏิกิริยากับเส้นใย (Reactive group, "R") คือกลุ่มที่สามารถทำปฏิกิริยาเคมี ยึดจับเป็นการถาวร (Permanent covalent linkage) กับหมู่อะมิโน (Side chain amino group) ในโครงสร้างโมเลกุลของเส้นใยไหมและขนสัตว์ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อสมบัติความคงทนต่อการซักฟอกและการขัดถู และยังทำปฏิกิริยากับหมู่ไฮดรอกซิล (Hydroxyl group) ของเส้นใยเซลลูโลส และกับหมู่ไฮดรอกซิลของน้ำด้วย โดยทั่วไปปริมาณสีที่ทำให้ปฏิกิริยากับเส้นใยมีเพียง 40-60 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งนับว่าเป็นเปอร์เซ็นต์การพ่นสีที่ค่อนข้างต่ำ มีการสูญเสียมาก

กลุ่มทำปฏิกิริยาสามารถแบ่งออกได้ 3 ส่วน คือ

1. ส่วนที่เชื่อมกับส่วนที่มีสี (X)
2. ส่วนที่เป็นโครงสร้างหลักของกลุ่มทำปฏิกิริยา (C)
3. ส่วนที่เป็นกลุ่มที่หลุดออกไปเมื่อสีย้อมทำปฏิกิริยากับเส้นใย (L)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกลุ่ม X กลุ่ม C หรือกลุ่ม L จะทำให้ได้สีรีแอคทีฟที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันไป สีรีแอคทีฟของแต่ละบริษัทส่วนมากจะผิกันที่กลุ่มทำปฏิกิริยา ซึ่ง โครงสร้างทางเคมีของกลุ่มทำปฏิกิริยานั้นสามารถแบ่งได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ ประเภทที่อะตอมเรียงตัวเป็นแนวตรง (Aliphatic chain) กับประเภทที่อะตอมเรียงตัวเป็นวง (Heterocyclic ring)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.6.3 คุณสมบัติที่มีความสำคัญต่อการย้อม

1.แรงดึงดูดระหว่างสีย้อมกับเส้นใย (Substantibility or Affinity) แรงดึงดูดระหว่างสีย้อมกับเส้นใยจะมีมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับโครงสร้างทางเคมีของส่วนโมเลกุลที่ทำให้เกิดสี ซึ่งจะแตกต่างกันได้มาก ส่วนใหญ่ผู้ผลิตสีจะเลือกโครงสร้างที่มีแรงดึงดูดกับเส้นใยค่อนข้างต่ำ เพราะมีฉะนั้นจะเกิดปัญหาในขั้นตอนการต้มด้วยน้ำสบู่ในภายหลังการย้อมที่ทำเพื่อขจัดสีส่วนเกินออกไป ถ้าสีรีแอคทีฟที่ใช้มีแรงดึงดูดกับเส้นใยมากการขจัดออกก็จะทำได้ยากตามไปด้วย

2.ความว่องไวต่อปฏิกิริยา (Reactivity) ของกลุ่มทำปฏิกิริยา มีผลต่อคุณสมบัติในด้านต่างๆดังนี้

2.1ผลต่อเสถียรภาพของน้ำย้อม สีย้อมที่มีความว่องไวต่อปฏิกิริยาสูงก็จะทำปฏิกิริยากับน้ำได้ว่องไวด้วย เพราะฉะนั้นน้ำย้อมของสีประเภทนี้จะเสื่อมได้โดยเร็ว และจำเป็นต้องปรับใช้ ตัวอย่างเช่น สี Procion M ซึ่งเป็นสีที่มีความว่องไวต่อปฏิกิริยามากที่สุดจะต้องเตรียมน้ำสีด้วยความระมัดระวังไม่ให้ร้อนเกิน และไม่ควรมีค่า pH สูงกว่าจะถึงเวลาใช้

2.2ผลต่อสถานะที่ใช้ในการย้อม สีย้อมที่ว่องไวต่อปฏิกิริยาสูงสามารถย้อมได้ที่อุณหภูมิต่ำ เช่น สี Procion M ของ ICI สามารถย้อมได้ที่อุณหภูมิห้อง อุณหภูมิที่ใช้ในการย้อมสีรีแอคทีฟชนิดต่างๆจะแปรผันตามความว่องไวต่อปฏิกิริยาของกลุ่มทำปฏิกิริยา อุณหภูมิที่ใช้มีตั้งแต่ 20 องศาเซลเซียส สำหรับสีที่มีความว่องไวต่อปฏิกิริยาสูงสุด ไปจนถึงอุณหภูมิ 90 องศาเซลเซียส สำหรับสีที่มีความว่องไวต่อปฏิกิริยาต่ำสุด นอกจากนี้ยังมีผลต่ออุณหภูมิและเวลาที่ใช้ในการย้อมอีกด้วย

ความว่องไวต่อปฏิกิริยาของสีรีแอคทีฟขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญดังนี้

- 1.โครงสร้างทางเคมีของกลุ่มทำปฏิกิริยา
- 2.อุณหภูมิ การเพิ่มอุณหภูมิจะทำให้ปฏิกิริยาการเกิดพันธะทางเคมี

ระหว่างสีย้อมกับเส้นใยเป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น

3.ค่า pK_a ปฏิกิริยาการเกิดพันธะทางเคมีระหว่างสีย้อมกับเส้นใยจะเป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น เมื่อน้ำย้อมมีสภาพความเป็นด่างสูงขึ้น ค่าที่ใช้กันมากเรียงระดับความแรงจากน้อยไปมากได้ดังนี้ โซเดียมไบคาร์บอเนต<โซเดียมคาร์บอเนต<ไตรโซเดียมฟอสเฟต<โซดาไฟ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3.6.4 ความสำคัญของสิรีแอ็คทีฟ

เนื่องจากสิรีแอ็คทีฟมีปริมาณการใช้ค่อนข้างสูง โดยใช้ข้อมเส้นใยเซลลูโลส ประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ของสียที่ข้อมเส้นใยเซลลูโลส เป็นเพราะว่า

1. มีปริมาณการใช้ผ้าฝ้ายสูง
2. ผู้บริโภคมีความต้องการสีที่สดใส
3. ต้องการสีที่มีความทนต่อการซักสูง

2.3.6.5 การจำแนกสิรีแอ็คทีฟ

ในการแบ่งกลุ่มของสิรีแอ็คทีฟ จะแบ่งตามอุณหภูมิที่ใช้ในการข้อมได้ 2 กลุ่มดังนี้

1. สีย้อมเย็น ได้แก่ สีย้อมที่ใช้อุณหภูมิอยู่ในช่วง 20-40 องศาเซลเซียส เนื่องจากข้อมที่อุณหภูมิต่ำ สีย้อมจะมีการเคลื่อนตัวจากน้ำข้อมเข้าไปในเส้นใยได้มาก ปริมาณเกลือที่ใช้ ประมาณ 25-55 กรัมต่อลิตร และใช้ค่าประมาณ 2-15 กรัมต่อลิตร

2. สีย้อมร้อน ได้แก่ สีย้อมที่ใช้อุณหภูมิอยู่ในช่วง 60-80 องศาเซลเซียส เนื่องจากข้อมที่อุณหภูมิสูง สีย้อมจะมีการเคลื่อนตัวจากน้ำข้อมเข้าไปในเส้นใยได้น้อย จึงควรเลือกใช้สีที่มีแรงดึงดูดของเส้นใยสูง การข้อมร้อนมีข้อดี คือทำให้ข้อมได้สีสม่ำเสมอ และสีย้อมมีการแทรกซึมเข้าไปในเส้นใยได้อย่างทั่วถึงดีกว่าการข้อมเย็น ปริมาณเกลือที่ใช้ประมาณ 30-100 กรัมต่อลิตร และใช้ค่าประมาณ 30-50 กรัมต่อลิตร

2.3.6.6 ขั้นตอนการข้อมสิรีแอ็คทีฟ

ขั้นตอนที่ 1 การดูดติดสี (Exhaustion) ขั้นตอนนี้ต้องให้สีย้อมมีการเคลื่อนตัวจากน้ำข้อมเข้าไปในเส้นใยให้มากที่สุด และมีการแทรกซึมเข้าไปในเส้นใยอย่างสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้นจะทำให้เกิดปัญหาข้อมผ้าต่างได้ ดังนั้นการเติมเกลือควรแบ่งเป็นส่วนๆ เพื่อไม่ให้สีเข้าไปในเส้นใยเร็วเกินไป ปกติการข้อมขั้นตอนที่ 1 จะใช้เวลาประมาณ 30 นาที

ขั้นตอนที่ 2 การผนึกสี (Fixation) เป็นการเติมค่า เพื่อให้สีย้อมมีการทำปฏิกิริยากับเส้นใยเกิดเป็นพันธะที่ถาวร (Covalent bond) ต่อไป ขั้นตอนนี้จะต้องให้สีย้อมมีการทำปฏิกิริยากับเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใยให้มากที่สุด และต้องให้ปฏิกริยานี้เสร็จสมบูรณ์ ในช่วงเวลาที่เหมาะสม ซึ่งความว่องไวต่อปฏิกริยาของสีย้อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญคือ โครงสร้างของกลุ่มทำปฏิกริยาของสีย้อม อุณหภูมิและความแรงของค่าที่ใช้ โดยทั่วไปโซดาแอชเป็นค่าที่เหมาะสมที่สุด แต่สำหรับสีย้อมที่มีความว่องไวต่อปฏิกริยาค่า อาจจำเป็นต้องค่าที่มีความรุนแรงยิ่งขึ้น เพื่อให้ปฏิกริยา เสร็จสิ้นในเวลาอันสมควร ขั้นตอนการฟีนิกสีจะใช้เวลาประมาณ 30-45 นาที

ขั้นตอนที่ 3 การล้าง (Washing off) เป็นการกำจัดสีย้อมส่วนที่ไม่ได้ทำปฏิกริยากับเส้นใยออก ในขั้นตอนการเติมค่าลงไปใต้น้ำย้อมสีย้อมที่ไปทำปฏิกริยากับน้ำแล้ว จะไม่สามารถทำปฏิกริยากับเส้นใยได้อีก และมันจะเกาะติดอยู่บนเส้นใยโดยอาศัยแรงดึงดูดทางกายภาพ ซึ่งไม่มีความคงทนเท่ากับการเกาะติดทางพันธะเคมี ดังนั้นเมื่อสิ้นสุดกระบวนการย้อมจึงจำเป็นต้องกำจัดสีส่วนเกินนี้ออกเสีย เพื่อให้ได้ผ้าย้อมที่มีความคงทนสูงสุด โดยการต้มผ้าที่ย้อมแล้วในน้ำสบู่เป็นเวลา 15 นาที แล้วล้างด้วยน้ำอุ่น ต่อด้วยน้ำเย็นและอบแห้งก็เป็นอันเสร็จสิ้นกระบวนการย้อม

2.3.6.7 การลอกสีรีแอ็คทีฟ

ในการลอกสีรีแอ็คทีฟสามารถทำได้ 2 วิธี

1. สำหรับสีที่มีกลุ่มทำปฏิกริยาเป็นกลุ่มไตรอะซีน (Triazine) การลอกสีทำได้โดยต้มในสารละลายกรดอะซิดิก หรือกรดฟอสฟอริกอย่างเจือจางที่อุณหภูมิ 70-100 องศาเซลเซียสจนกระทั่งระดับความเข้มข้นลดลงตามที่ต้องการ แล้วซักล้างเพื่อกำจัดสีที่หลุดออกมาให้หมด

2. สำหรับสีที่มีกลุ่มทำปฏิกริยาเป็นกลุ่มไวนิลซัลโฟน (Vinyl Sulphone) การลอกสีทำได้ด้วยการต้มในสารละลายด่าง โซเดียม ไฮโดรซัลไฟด์ที่จุดเดือดประมาณ 15 นาที แล้วจึงซักให้สะอาด หลังจากนั้นทำการซักฟอกด้วย โซเดียม ไฮโปคลอไรท์อีกครั้งหนึ่ง

2.4 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

2.4.1 หลักการออกแบบของเสื้อในลักษณะต่างๆ

หลักการออกแบบเสื้อจะประกอบไปด้วย

1. หลักการออกแบบคอเสื้อ
2. หลักการออกแบบปกเสื้อ
3. หลักการออกแบบแขนเสื้อ
4. หลักการออกแบบข้อมือเสื้อ

2.4.1.1 หลักการออกแบบคอเสื้อ

ในการออกแบบคอเสื้อ จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบคอเสื้อ คอเสื้อแบบต่างๆ และปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการออกแบบคอเสื้อดังนี้

ขั้นตอนการออกแบบคอเสื้อ มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ลากเส้นรอบคอจากปุ่มคอข้างหนึ่ง ผ่านปุ่มคอกกลางไปยังอีกข้างหนึ่ง เรียกเส้นนี้ว่าเส้นรอบคอเดิม

ขั้นตอนที่ 2 กะขนาดความกว้างของคอเสื้อให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 ลากเส้นของคอเสื้อ

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มเติมลายระเอียดของคอเสื้อตามแบบที่ต้องการ

คอเสื้อแบบต่างๆ

แบ่งออกเป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. คอเสื้อทรงกลม (Round Neck)

2. คอเสื้อรูปตัววี (V-Neck)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.คอเสื้อทรงสูง (High Neck)

4.คอเสื้อแบบอื่นๆ

2.4.1.2 หลักการออกแบบปกเสื้อ

สำหรับการออกแบบปกเสื้อ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบปกเสื้อ ปกเสื้อที่เป็นมาตรฐานสากล และปกเสื้อแบบต่างๆ เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ร่วมกับหลักการออกแบบคอเสื้อ

ขั้นตอนการออกแบบปกเสื้อ มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ลากเส้นคอเสื้อตามแบบคอเสื้อที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดความกว้างของปกให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 ลากเส้นของปกที่พลิกกลับออกมา

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มเติมรายละเอียดของปกเสื้อตามแบบที่ต้องการ

ปกเสื้อที่เป็นมาตรฐานสากล

ปกเสื้อเป็นมาตรฐานสากลสามารถจำแนกได้ 3 แบบ คือ

1.ปกแบน (Fiat Collar) คือ ปกใหญ่พับแบนติดกับคอเสื้อ บางครั้งเย็บติดกับตัวเสื้อ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 ปกใหญ่แบน หรือปกเทลเลอร์ (Tailor Collar)

1.2 ปกเย็บติดกับตัวเสื้อ ปกนี้ถือเป็นการตกแต่งมากกว่า เป็นการลวงตาว่าเป็นปกเสื้อ นิยมใช้กับชุดลำลองที่ไม่เป็นทางการ

2. ปกแบบพลิกกลับ (Roll Collar) คือ ปกเสื้อที่พลิกกลับแล้วปล่อยราบ ได้แก่ ปกเชิ้ต ปกบิว และ ปกสาวาย ใช้สำหรับทางการหรือกึ่งทางการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ปกคอตั้ง (Stand Collar) คือปกเสื้อที่วางตั้งรอบคอ เหมาะสมกับผู้สวม

ใส่ทุกวัย ใช้กับชุดลำลอง เสื้อกันหนาว หรือเสื้อกีฬาที่ไม่เป็นทางการ

2.4.1.3 หลักการออกแบบแขนเสื้อ

แขนเสื้อสำหรับผู้หญิงมีมากมายหลายชนิด เพราะสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสมัยนิยม แขนเสื้อส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่ จึงควรศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบแขนเสื้อ ความยาวมาตรฐานของแขนเสื้อ ชนิดของแขนเสื้อ แบบต่างๆดังนี้

ขั้นตอนการออกแบบแขนเสื้อมี 3 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ลากเส้นรอยคอของแขนเสื้อจากจุดไหล่ไปจรดรักแร้

ขั้นตอนที่ 2 ลากเส้นความยาวของแขนเสื้อขนานไปกับแขนตัวเอง

ขั้นตอนที่ 3 เพิ่มเติมรายละเอียดของแขนเสื้อตามที่กำหนดไว้

ความยาวมาตรฐานของแขนเสื้อ

ความยาวของแขนเสื้อที่เป็นมาตรฐานสากลจำแนกได้เป็น 6 ประเภท

1. แขนสั้นมาก (Cap) มีความยาวเพียงครึ่งหนึ่งของแขนสั้น แขนเสื้อประเภทนี้ได้แก่ แขนสั้นทรงหมวก แขนพองสั้นมาก แขนย้วย 1 ชั้น และแขนตุ๊กตา
2. แขนสั้น (Short) ความยาวแขน หนึ่งในสี่ของความยาวแขนจากหัวไหล่ถึงข้อมือ ได้แก่ แขนปล่อยถ่วงจากไหล่ แขนพองสั้น แขนย้วย 2 ชั้น แขนสั้นทรงกระบอก
3. แขนสองส่วน (Elbow) มีความยาวแขนเป็นครึ่งหนึ่งจากหัวไหล่ถึงข้อมือ อยู่ในระดับศอก ได้แก่ แขนย้วย 3 ชั้น ยาวถึงศอก แขนยาวสองส่วนทรงกระบอก แขนพอง 2 ส่วน
4. แขนสามส่วน (3/4 Length) มีความยาวแขนเป็นสามส่วนในสี่ส่วนของความยาวจากหัวไหล่ไปถึงข้อมือ ได้แก่ แขนยาว 3 ส่วนรูปปลาย แขนยาวสามส่วนทรงกระบอก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แขนยาวเหนือข้อมือ (Bracelet) มีความยาวแขนอยู่เหนือข้อมือเล็กน้อย
ได้แก่ แขนพองจับจีบรูกระดักข้อมือ แขนยาวทรงกระบอกระดับข้อมือ

6. แขนยาว (Long) มีความยาวแขนจากไหล่จรดข้อมือ ได้แก่ แขนพองจับ
จีบรูกระดักข้อมือ แขนยาวทรงกระบอกระดับข้อมือ

ชนิดของแขนเสื้อ

แขนเสื้อแบ่งออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ๆ ดังนี้

1. แขนต่อ (Set-in Sleeve) เป็นแขนเสื้อใช้ผ้าคนละชิ้น กับผ้าตัวเสื้อมา

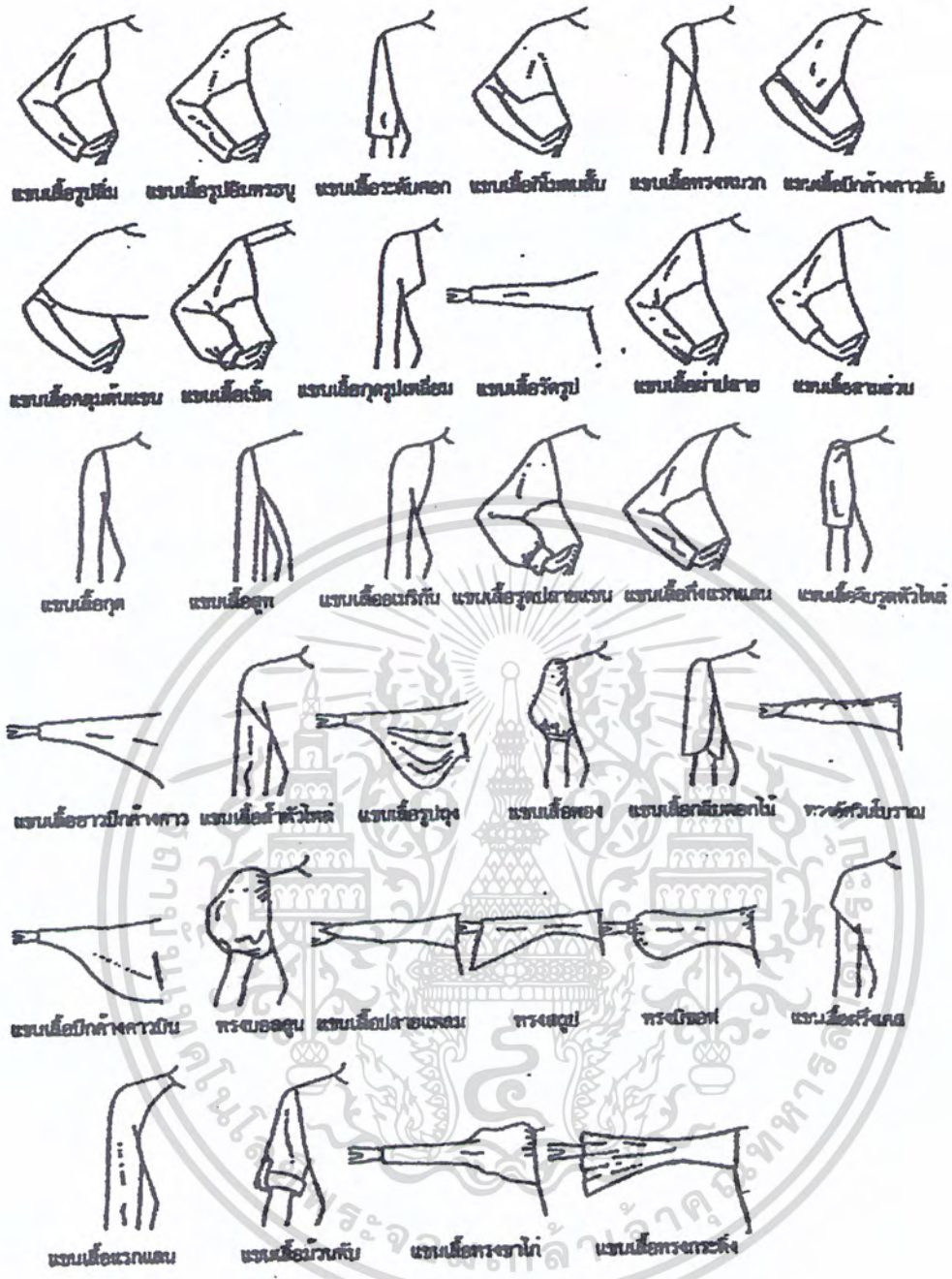
เย็บต่อเป็นแขนเสื้อที่วางแขน

2. แขนในตัว (Cut-in-one with the bodice) เป็นแขนเสื้อที่ใช้ผ้า

ตัวเสื้อเป็นแขนเสื้อด้วย จำแนกเป็น 3 ชนิด ได้แก่ แขนแรกแล่น (Raglan) แขนอานม้า (Saddle) และ แขน
กิโมโน (Kimono)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 68 แสดงรูปแบบแขนเสื้อชนิดต่างๆ

ที่มา: การออกแบบเครื่องแต่งกาย. จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง. กรุงเทพฯ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.1.4 หลักการออกแบบข้อมือเสื้อ

หลักการที่สำคัญที่สุดในการออกแบบข้อมือเสื้อ ได้แก่ ต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับแบบของข้อมือเสื้อให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อที่จะนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับแบบของแขนเสื้อ

ภาพที่ 69 แสดงรูปแบบของข้อมือเสื้อชนิดต่างๆ

ที่มา: การออกแบบเครื่องแต่งกาย, จารุพรรณ ทรัพย์ปรุง, กรุงเทพฯ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.2 รูปแบบของกระโปรงในลักษณะต่างๆ

ในการออกแบบกระโปรงนั้น จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการออกแบบ กระโปรง ความยาวมาตรฐานของกระโปรง รูปทรงพื้นฐานของกระโปรง ขนาดมาตรฐานของกระโปรง และกระโปรงแบบต่างๆ

ขั้นตอนการออกแบบกระโปรง แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 วางโครงหุ่นจำลองในท่ายืนที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ตากเส้นเอวของโครงหุ่นที่เป็นเส้นเริ่มต้นของการออกแบบ

ขั้นตอนที่ 3 ตากเส้นเข้าของโครงหุ่นเพื่อกะขนาดความยาว

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มรายละเอียดของกระโปรงตามแบบที่กำหนดไว้

ความยาวมาตรฐานของกระโปรง

ความยาวที่เป็นมาตรฐานของกระโปรงในการออกแบบมี 7 แบบ คือ

1.กระโปรงแบบไมโครมินิ (Micro mini) มีความยาวระดับสั้นสุด

2.กระโปรงแบบมินิ (Mini) มีความยาวระดับสั้นมาก

3.กระโปรงแบบเหนือเข่า มีความยาวระดับสั้น

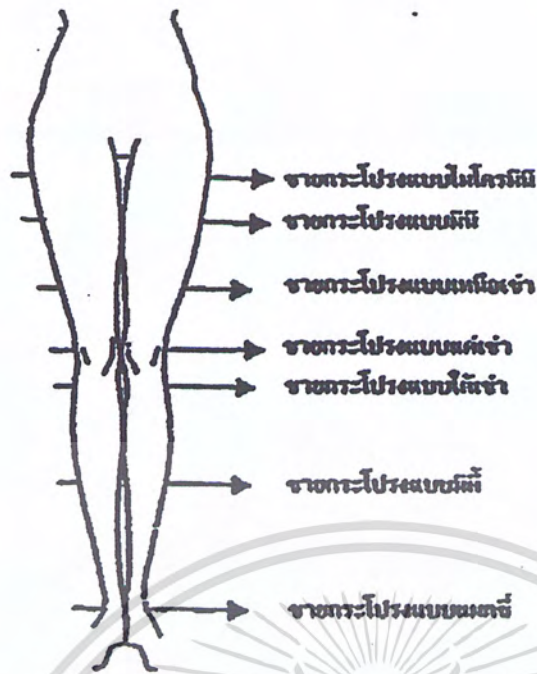
4.กระโปรงแบบแค่เข่า มีความยาวระดับปานกลาง

5.กระโปรงแบบใต้เข่า มีความยาวระดับใต้เข่า

6.กระโปรงแบบมิดี (Midi) มีความยาวระดับครึ่งน่อง

7.กระโปรงแบบแมกซ์ (Maxi) มีความยาวระดับข้อเท้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 70 แสดงความยาวมาตรฐานของกระโปรง
ที่มา: การออกแบบเครื่องแต่งกาย, จารุพรรณ ทรัพย์ปรั่ง, กรุงเทพฯ. 2543

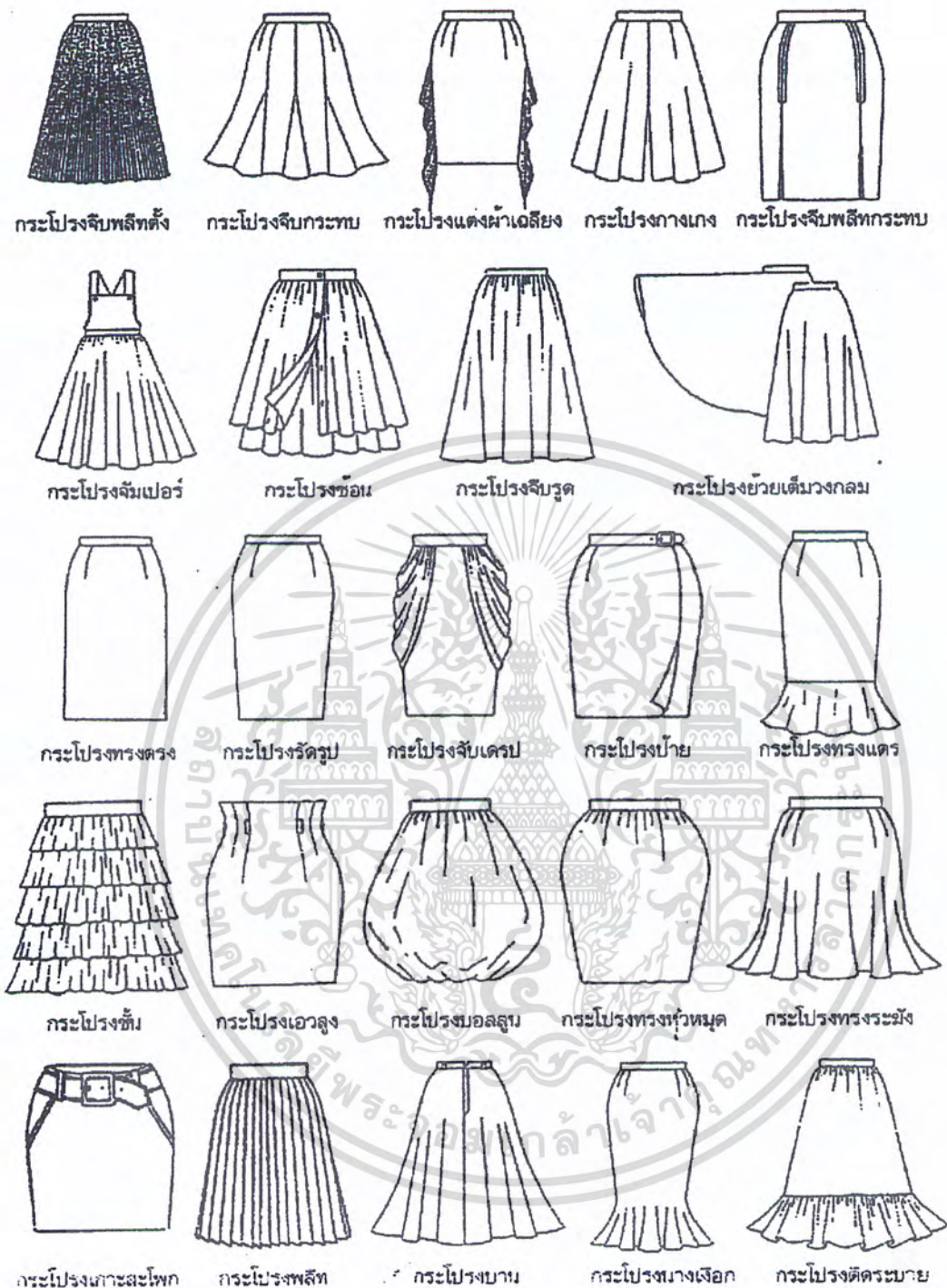
รูปทรงพื้นฐานของกระโปรงมี 3 แบบ คือ

- 1.กระโปรงทรงตรง (Straight Skirt) มีลักษณะเป็นทรงตรงๆ
- 2.กระโปรงทรงบาย (Flare Skirt) มีลักษณะเป็นทรงตัวเอปปลายบานออก
- 3.กระโปรงทรงระฆัง (Bell-shaped Skirt) มีลักษณะ โคนมนออกจรดปลาย

กระโปรง

- 4.กระโปรงแบบต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 71 แสดงรูปแบบกระโปรงชนิดต่างๆ

ที่มา: การออกแบบเครื่องแต่งกาย. จารุพรรณ ทรัพย์ปรุ่ง. กรุงเทพฯ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.3 รูปแบบของชุดกระโปรงในลักษณะต่างๆ

ชุดกระโปรงมีรูปแบบที่หลากหลาย ต้องศึกษาและสังเกตรูปแบบต่างๆ ไว้เพื่อนำไปประยุกต์ให้เข้ากับสมัยนิยมและความเหมาะสม สำหรับรูปแบบชุดกระโปรงในช่วงSpring/Summer 2007 นั้นนิยมการจับจีบระบาย การเย็บต่อบริเวณใต้ออก จีบพลีท หรือแม้แต่การใส่ซ้อนกันเป็นชั้น (Layer) ดังตัวอย่าง

2.4.4 รูปแบบของกางเกงในลักษณะต่างๆ

ในการออกแบบกางเกง จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนในการออกแบบกางเกง ความยาวมาตรฐานของกางเกง กางเกงแบบต่างๆ และรายละเอียดของกางเกง ดังนี้

ขั้นตอนการออกแบบกางเกง มี 4 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 วางโครงหุ่นจำลองในทำขึ้นที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 2 ลากเส้นเอวของโครงหุ่นที่เป็นเส้นเริ่มต้นของการออกแบบ

ขั้นตอนที่ 3 ลากเส้นสะโพก เส้นเข่า และเส้นข้อเท้าของโครงหุ่นเพื่อกะขนาด

ขั้นตอนที่ 4 เพิ่มรายละเอียดของกางเกงตามแบบที่กำหนดไว้

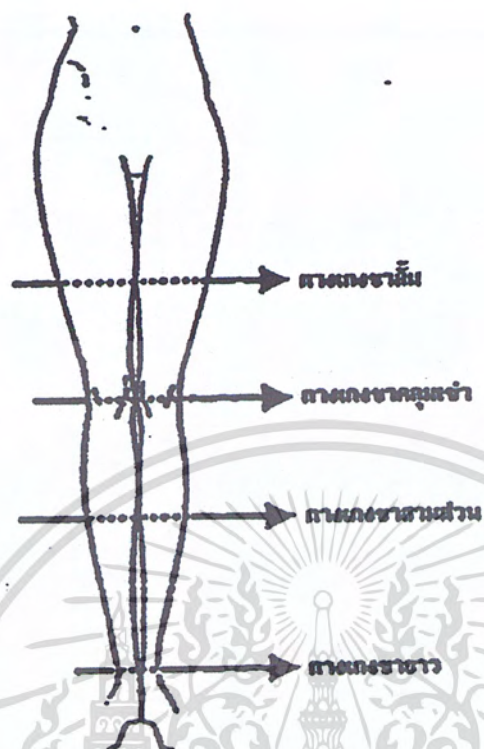
ความยาวของกางเกง

ความยาวมาตรฐานของกางเกง

ความยาวที่เป็นมาตรฐานของกางเกงในการออกแบบมี 4 แบบ คือ

1. กางเกงขาสั้น
2. กางเกงขาคลมเข่า
3. กางเกงขาสามส่วน
4. กางเกงขายาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 72 แสดงความยาวมาตรฐานของทางแกง

ที่มา: การออกแบบเครื่องแต่งกาย, จารุพรรณ ทรัพย์ปรั่ง, กรุงเทพฯ, 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กางเกงแบบต่างๆ

ขาสั้นไล่เดินเล่น

ขาสั้นเล่นเทนนิส

ขาสั้นขอกทเพนท์

ทรงดอกไม้บาน

ขาสั้นนักมวย

ขาสั้นวีตรูป

ทรงขาบาน

ทรงกูรุษ่า

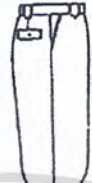
ทรงเบอร์มิวดา

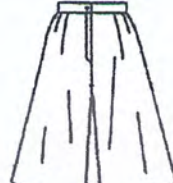
ทรงกะลาสี

ทรงปลัดไฟรี

ทรงนิคเคอร์ส

ทรงแพนทาคอร์ท

สามส่วนทรงขาบาน

ซีจี้กรยาน

ขายาวทรงขาสิบ

ทรงขาตรง

ทรงขาเรียวลอบ

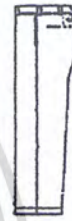
ทรงขากระสอบ

ทรงขาอะมิง

ทรงขาบาน

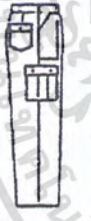
ทรงโอวี

รงออกซ์ฟอร์ด

ทรงแคลิฟอร์เนีย

ทรงคาร์โก

สำหรับขี่ม้า

ทรงชาวูเอล

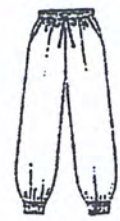
ทรงคอมไบไนซ์

มีสายรั้ง

ทรงบูทรี

ออกกำลังกาย

ทรงกะลาสี

ทรงรัดลิ้น

ขายาวของคนจีน

ทรงกระโปรง

ทรงฮาเร็ม

ประเพณีนิยม

ทรงแพนทาลอนส์

ภาพที่ 73 แสดงรูปแบบกางเกงชนิดต่างๆ

ที่มา: การออกแบบเครื่องแต่งกาย. จารุพรรณ ทรัพย์ปัฐ. กรุงเทพฯ. 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.5 ขนาดเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ตารางแสดงขนาดเสื้อสตรี

ขนาด(ซม.)	30	32	34	36	38	40
รอบอก	76	81	86.5	91.5	95.5	101.5
รอบเอว	58.5	61	63.5	66	68.5	71
รอบสะโพก	84	86.5	89	91.5	94	96.5
ช่วงตัวด้านหลัง	37	38	39	40	41	42

ตารางที่ 2 แสดงขนาดเสื้อสตรี

แสดงขนาดกระโปรงและกางเกงสตรี

ขนาด(ซม.)	30	32	34	36	38	40
รอบเอว	58.5	61	63.5	66	68.5	71
รอบสะโพก	84	86.5	89	91.5	94	96.5

ตารางที่ 3 แสดงขนาดกระโปรงและกางเกงสตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงขนาดสัดส่วนสตรีในระบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป

ขนาด(ซม.)	36(S)	38(M)	40(L)	42(XL)
ยาวหน้า	35	35.5	36	37
ยาวหลัง	38.5	39	40	41
ไหล่กว้าง	37	38	39	39
บ่าหน้า	30	31	32	33
บ่าหลัง	32	33	35	35
คอ	32	33	34	34
รักแร้	35	36	37	38
อก	80	84	90	92
อกบน	18	19.5	21	21
อกห่าง	18	18	20	20
รอบเอว	57	60	65	68
สะโพก	84	86-90	92	94
แขนยาว	13/45/67	13/45/70	14/46.5/72	14/47/73
ข้อมือ	13	14	15	15.5

ตารางที่ 4 แสดงขนาดสัดส่วนสตรีในระบบเสื้อผ้าสำเร็จรูป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.6 รูปแบบแฟชั่นในยุค 60s และ 70s

2.4.6.1 ยุค 1960s (1960 -1969)

สืบเนื่อง จากหลังสงคราม โลกครั้งที่สอง เมื่อสิ้นสุดสงครามประชากรก็เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว (สมัยนี้จึงถูกเรียกว่า Baby boomers) กลายเป็นกลุ่มวัยรุ่นกว่า 70 ล้านคนที่หลงใหลแฟชั่น ทางด้านวิทยาการต่างๆ ทั้งศิลปะ และดนตรีต่างก็พัฒนา เศรษฐกิจก็ฟูเฟื่องดี

ภาพที่ 74 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

ลักษณะเด่นของแฟชั่นยุค 60's เรียกรวมๆ ว่าเป็นแนว "Mod look" (แนวม็อด) นั่นคือมินิสเกิร์ต หรือเดรส สีมืดทึดลึกลงน่องหลากสี จัดว่ายุคนี้เป็นยุคที่มีสีสันจัดจ้าน มีลวดลายแนวเรขาคณิต แต่จริงๆ แล้ว มินิสเกิร์ต และ ลุคแบบม็อดนั้น เพิ่งจะมาฮิตในช่วงปี 1966 ซึ่งก่อนหน้านั้นยังนิยมแฟชั่นกระโปรงบานเท่าเจ้าเช่นในยุค 50s ส่วนปกเสื้อนิยมแบบ Peter pan collar หรือที่เรียกกันว่า เสื้อคอบัว

ภาพที่ 75 แสดงปกเสื้อแบบ Peter pan collar

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

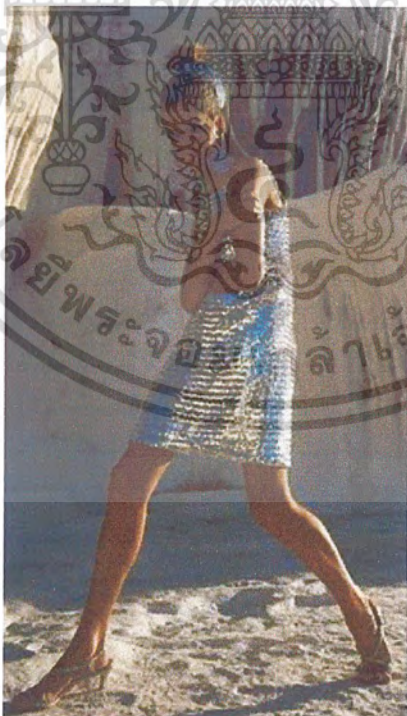
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 76 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

รูปแบบแฟชั่นจะดึงความรู้สึกถึงอวกาศ เพราะอยู่ในช่วงของการค้นคว้าทาง
 วิทยาการทำให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี มีการใช้วัสดุมันวาว

ภาพที่ 77 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s ที่ใช้วัสดุมันวาว เหมือนชุดที่อยู่ในอวกาศ

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยมทรงเครื่องกับสูทเป็นทรงตรงเข้ารูป ด้วยตะเข็บด้านหน้าสองเส้น หรือที่เรียกว่า Princess line หรือนิยมเสื้อ โกวัดกระดุมสองแถว

ภาพที่ 78 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 60s Princess line

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

ผู้ทรงอิทธิพลทางด้านแฟชั่นในยุคนี้ได้แก่

-The Beatles ต้นแบบของผู้ชายยุค 60s กับผมทรงหน้าม้าหัวเห็ด

-Mary Quant ดีไซน์เนอร์ชาวลอนดอนผู้ออกแบบมินิสเกิร์ต

-Twiggy นางแบบในยุค 60s

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4.6.2 ยุค 1970s (1970 -1979)

ยุคนี้เกิดสงครามเวียดนาม สงครามในตะวันออกกลาง เกิดกระแสการต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิมนุษยชน ผู้คนเริ่มสนใจในเรื่องมลภาวะ เริ่มตระหนักในเรื่องพลังงานที่กำลังจะหมดสิ้น และตระหนักในปัญหาต่างๆของโลกกันมากขึ้น

ในฝั่งอเมริกาและยุโรปมีการรับเอาวัฒนธรรมที่หลากหลายของตะวันออกเข้ามา มากขึ้น ยุคนี้เป็นยุคที่คนเริ่มใช้แฟชั่นเป็นการแสดงออกถึงตัวตน ทำให้มีการแต่งตัวสไตล์ต่างๆที่หลากหลาย

ลักษณะเด่นของแฟชั่นในยุคนี้ คือมีรูปแบบที่หลากหลาย คือขึ้นอยู่กับอารมณ์ ความรู้สึก และการแสดงออกมายิ่งขึ้น

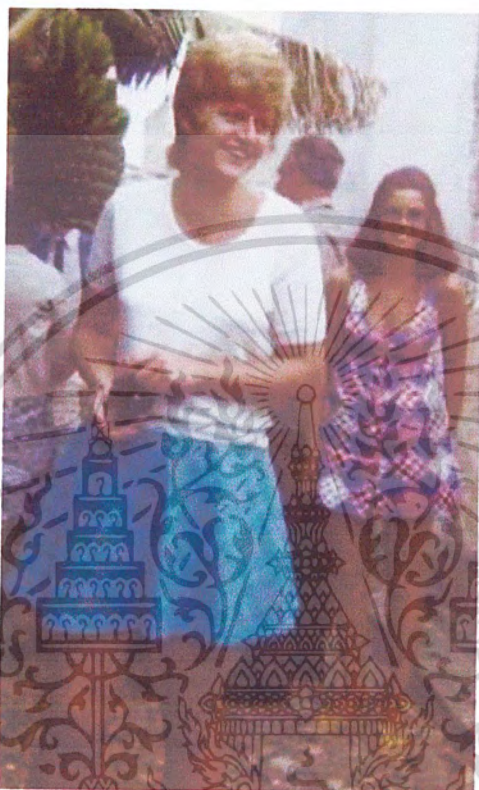
ภาพที่ 79 แสดงรูปแบบการแต่งกายในยุค 70s maxi dress

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

เกิดรูปทรง maxi dress นั่นคือชุดเดรสยาวถึงข้อเท้า มีทั้งรูปแบบแขนสั้น แขนยาว ซึ่งมีทั้งแบบกระโปรงและกางเกง มีการแต่งแบบยูนิเซ็กซ์มากขึ้น นั่นคือเป็นชุดที่มีทั้งลักษณะของทั้งหญิงและชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในยุคนี้ยังนิยมใส่กระโปรงสั้น แต่ไม่สั้นเท่ามินิเสกิร์ต เหมือนในยุค 60s และ
 เน้นกระโปรงบาน ทรงตัวเอ แต่ไม่บานฟูเหมือนในยุค 50s และยังนิยม Princess line และกระดุมแถวคู่
 อย่างในยุค 60s

ภาพที่ 80 แสดงรูปแบบกระโปรงที่นิยมในยุค 70s

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

เดรสส่วนใหญ่จะเป็นกระโปรงบานแบบทรงเอ และเป็นทรงแบบ princess line

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 81 แสดงรูปแบบชุดกระโปรงที่นิยมในยุค 70s

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 82 แสดงรูปแบบชุดกระโปรงที่นิยมในยุค 70s
ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตามสิ่งที่โดดเด่นมากๆ ในยุค 70s ก็คือ "ฮิปปี้" เป็นแนวแฟชั่นที่ผสมผสานความเป็น Ethnic style (พื้นเมือง) จุดเด่นคือลายผ้าที่ดูซับซ้อนอย่างเช่นแนวตะวันออก ถิ่นสดใส

ฮิปปี้ คือวัฒนธรรมย่อยเกิดมาจากการเคลื่อนไหวของคนหนุ่มสาว เริ่มต้นในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นทศวรรษ 1960 และได้แพร่วัฒนธรรมนี้ไปทั่วโลก คำว่าฮิปปี้ มาจาก ฮิปสเตอร์ และถูกใช้ในการอธิบายถึงพวกที่ทำตัวต่างจากคนส่วนมากในสังคม ในซานฟรานซิสโก เขต Haight-Ashbury คนพวกนี้ได้รับสืบทอดวัฒนธรรมที่แปลกแยกนี้จากพวกบีตเจเนเรชัน โดยได้เกิดสังคมของพวกเขา ฟังเพลงจำพวกไซเคเดลิกหรือก๊อปปี้ ปฏิบัติเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ และเสพยา อย่างเช่น กัญชา และ LSD

ในปี 1967 ในซานฟรานซิสโก ฮิปปี้มีความโด่งดัง และนำไปสู่เหตุการณ์ Summer of Love ทางฝั่งตะวันตกของสหรัฐอเมริกา และ เทศกาลวู้ดสต็อก ในปี 1969 ทางฝั่งตะวันออก ในเม็กซิโกมีการเริ่ม La Onda Chicana ที่ Avándaro

แฟชั่นฮิปปี้ มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมหลัก มีอิทธิพลต่อดนตรีป๊อป โทรทัศน์ ภาพยนตร์ งานเขียน และศิลปะ ตั้งแต่อาหารเพื่อสุขภาพ ผู้เทศกาศดนตรี การมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ยึดติด หรือแม้แต่การปฏิบัติในไซเบอร์สเปซ

ในประเทศไทยเรียกฮิปปี้ ว่า พวกบุปผาชน โดยอธิบายไว้ว่า เป็นพวกที่รักอิสระเสรีภาพ ทั้งการดำเนินชีวิตที่เรียบง่าย ทั้งการแต่งกาย ไม่ภูมิฐาน ฟุ้งเฟ้อหรือยึดติดกับสิ่งของราคาแพง

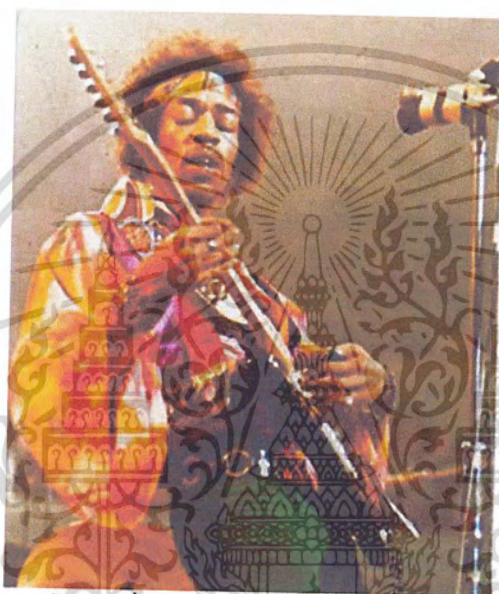
ภาพที่ 83 แสดงรูปแบบการแต่งกายแบบฮิปปี้ที่นิยมในยุค 70s

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ทรงอิทธิพลทางด้านแฟชั่นในยุคนี้คือ

- Jimi Hendrix นักดนตรีผู้นำเทรนด์ผ้ามัดย้อม
- Farrah Faucett ผู้นำเทรนด์ทรงผมสตรีในยุคนั้น
- Michael Jackson ผู้นำทรงผม Afro (แอฟโฟร์)

ภาพที่ 84 แสดงรูป Jimi Hendrix

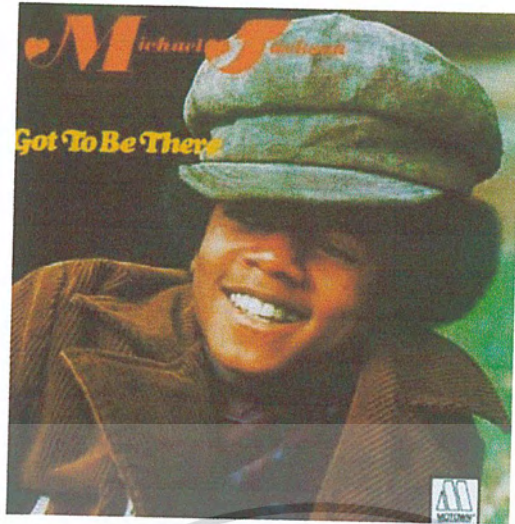
ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

ภาพที่ 85 แสดงรูป Farrah Faucett

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 86 แสดงรูป Michael Jackson

ที่มา: <http://monolurf.exteen.com/20081114/entry>

จากประวัติยุค 1960-1970 แสดงให้เห็นว่ากระแสของเพลงร็อก แฟชั่นข้างถนน
วัฒนธรรมการแต่งกายของวัยรุ่น เข้ามามีบทบาทมากขึ้นกับกระบวนการในการออกแบบเสื้อผ้า

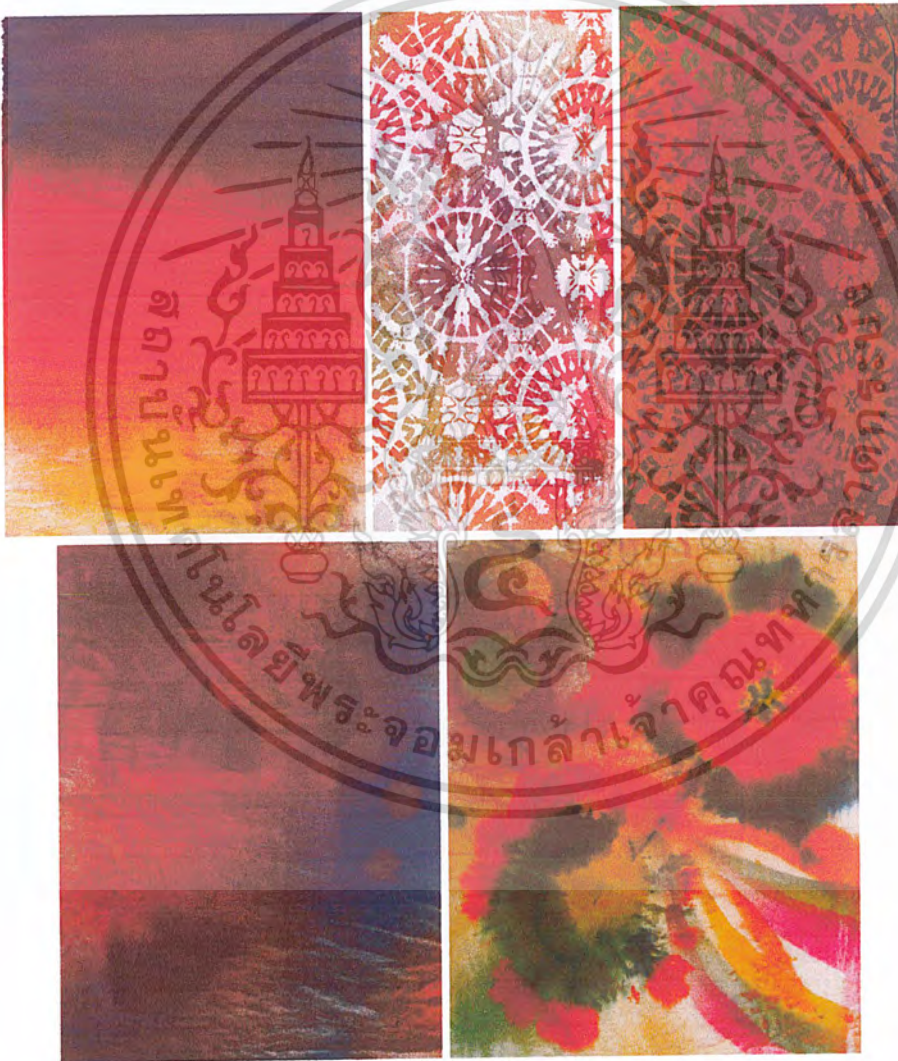
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การพัฒนาการออกแบบ

3.1 การออกแบบและทดลองเทคนิคบนผืนผ้า

การออกแบบจะเน้นการใช้เทคนิคพ่นสีให้เป็นละอองลงบนผืนผ้า (Spray) ประกอบกับเทคนิคอื่นๆ ซึ่งจะสร้างให้เกิดความน่าสนใจได้เป็นอย่างดี ซึ่งได้ทดลองในเทคนิคต่างๆ เพื่อหาเทคนิคที่เหมาะสม ดังตัวอย่าง

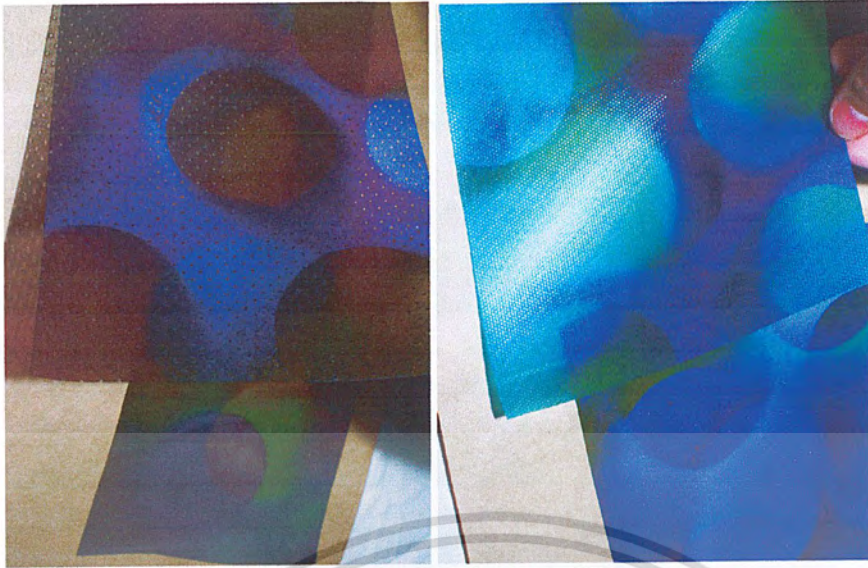
ภาพที่ 87 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 88 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 89 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 90 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายลงบนผ้าไหม

ภาพที่ 91 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลาย

โดยใช้เทคนิคสแตมป์ และการพิมพ์ดิจิทัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 92 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลาย
โดยใช้เทคนิคสแตมป์ และการพิมพ์ดิจิทัล

ภาพที่ 93 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลาย
โดยใช้เทคนิคสแตมป์ การปักเลื่อม และการพิมพ์ดิจิทัล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

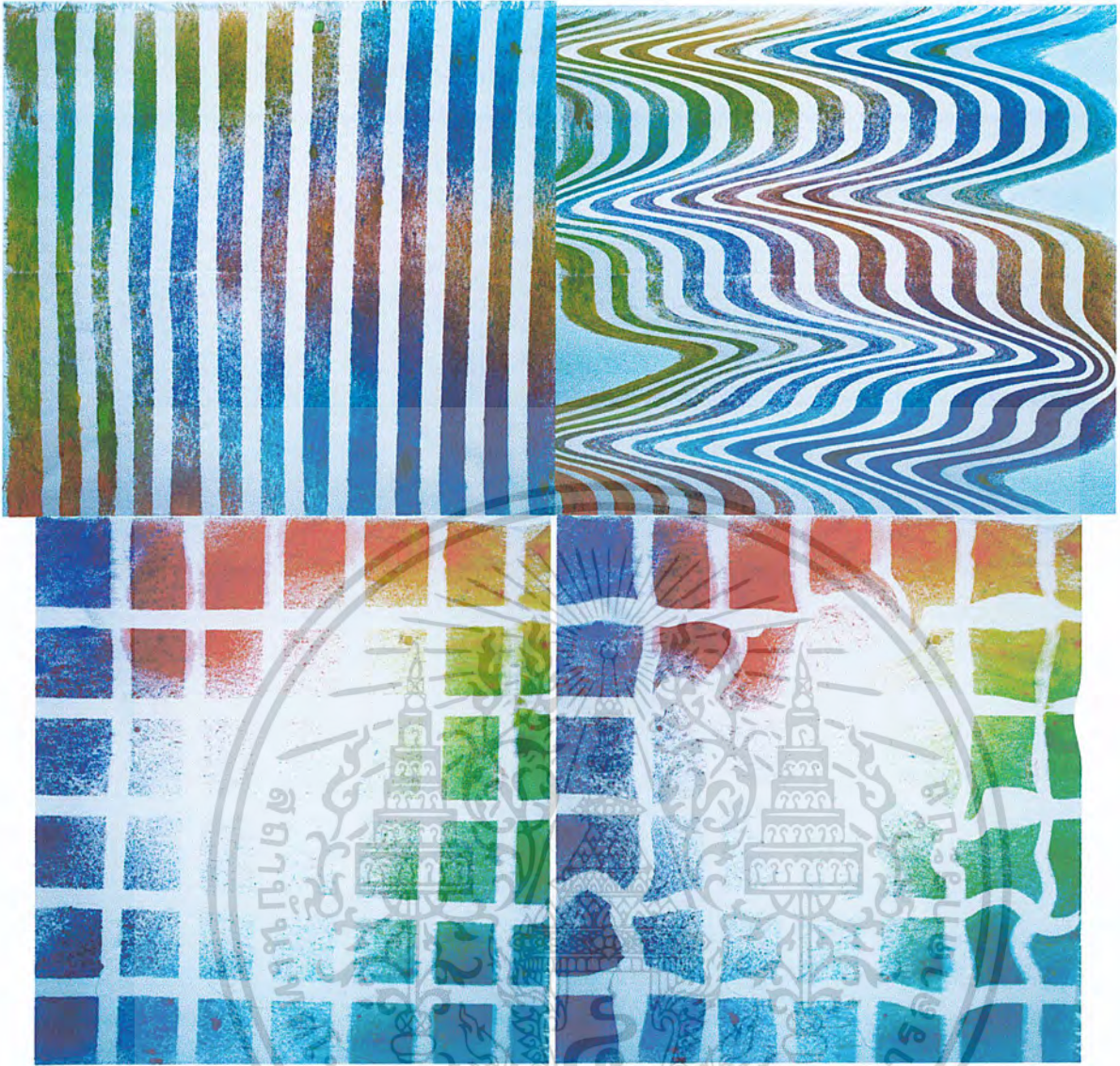

ภาพที่ 94 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลาย
โดยใช้เทคนิคสแตนด์ลิต การพิมพ์ก้ำมะหยี่ การพิมพ์ฟรอยด์ และการพิมพ์ดิจิตอล

ภาพที่ 95 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลาย

โดยใช้เทคนิคสแตนด์ลิต การพิมพ์ก้ำมะหยี่ การพิมพ์ฟรอยด์ และการพิมพ์ดิจิตอล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 96 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลายพื้นฐาน

โดยใช้เทคนิคสแตมป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 97 แสดงตัวอย่างงานทดลองเทคนิค และทดลองการสร้างลวดลาย
โดยใช้เทคนิคสแตนด์ เทคนิคแอร์บรัช และการปักเลื่อม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การออกแบบลวดลายภาพประกอบ (Illustration)

3.2.1 ออกแบบลวดลายจากศิลปะไซเคเดลิก (Psychedelic Art)

จากการศึกษาได้นำเอารูปแบบศิลปะไซเคเดลิกที่มีสีสันมาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบลวดลาย

ภาพที่ 98 แสดงตัวอย่างงานศิลปะไซเคเดลิก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

The Beatles - Revolution © Alan Abbott; Ingo: Mischke

ภาพที่ 99 แสดงตัวอย่างงานศิลปะไซเคเดลิกในรูปแบบภาพประกอบ

สร้างแบบร่างตลอดอายุโดยใช้ตัวอย่างงานศิลปะไซเคเดลิกจากที่ได้ศึกษามาเป็นแนวทางใน

การออกแบบ

ภาพที่ 100 แสดงภาพร่างจากศิลปะไซเคเดลิกในรูปแบบภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 101 แสดงภาพร่างจากศิลปะไซเคเดลิคในรูปแบบภาพประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.2 ออกแบบลวดลายจากลวดลายในยุค 1970's

จากการศึกษารูปแบบลวดลายในยุค 1970's ที่มักสวมใส่เสื้อผ้าสีสันจัดจ้าน สอดคล้องกันกับ ศิลปะไฮเคเดติก จากการศึกษายุค 1970's และศิลปะไฮเคเดติก มีความคล้ายกันคือมักมีลวดลายเพส- ลีย์ (Paisley) เป็นส่วนประกอบของลวดลาย และใช้สีสัน

ภาพที่ 102 แสดงภาพตัวอย่างลวดลาย - ภาพประกอบในยุค 1970's

ภาพที่ 103 แสดงภาพตัวอย่างลวดลาย - ภาพประกอบในยุค 1970's เพื่อใช้เป็นแนวทางในการออกแบบ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การออกแบบลวดลายที่ใช้ประกอบในเครื่องแต่งกายจึงเน้นลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

ภาพที่ 104 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

ภาพที่ 105 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 106 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

ภาพที่ 107 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

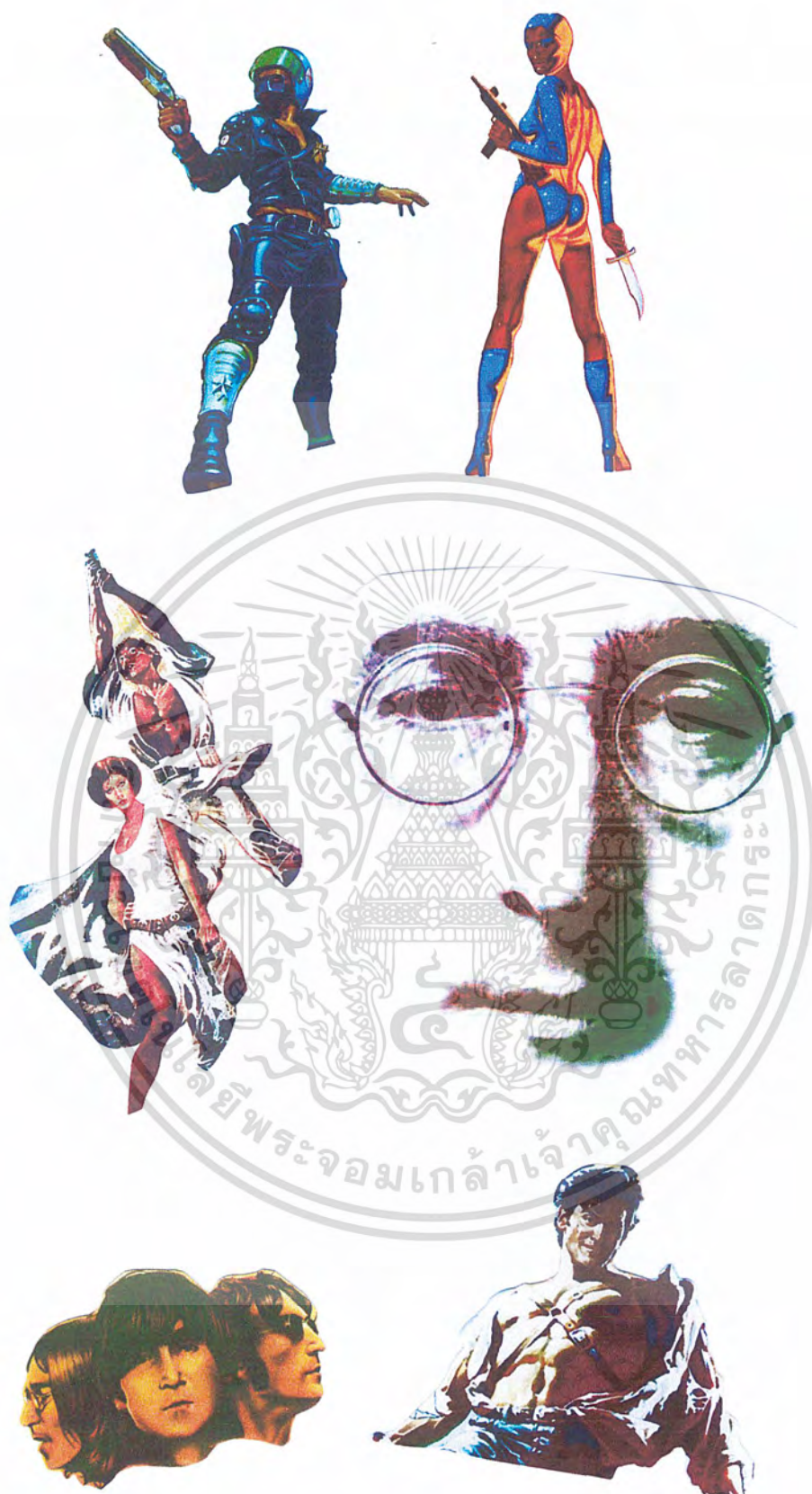
ภาพที่ 108 แสดงภาพร่างลวดลายเพสลีย์ (Paisley)

การออกแบบลวดลายภาพประกอบบนเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการ จะลวดลายเพสลีย์ ร่วมกับภาพประกอบในยุค 1970's อาทิเช่น ภาพวาดการ์ตูน ภาพโปสเตอร์ภาพยนตร์ รวมถึงศิลปินในยุคนั้นๆ เพื่อสร้างน่าสนใจแก่ชิ้นงานมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 109 แสดงภาพประกอบในยุค 1970's ที่ใช้ประกอบการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 110 แสดงภาพประกอบในยุค 1970's ที่ใช้ประกอบการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 111 แสดงภาพประกอบที่ใช้ในเครื่องแต่งกายภายในโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ศึกษารูปแบบแฟชั่น ในยุค 1970's

ภาพที่ 113 แสดงภาพ รูปแบบแฟชั่น ในยุค 1970's

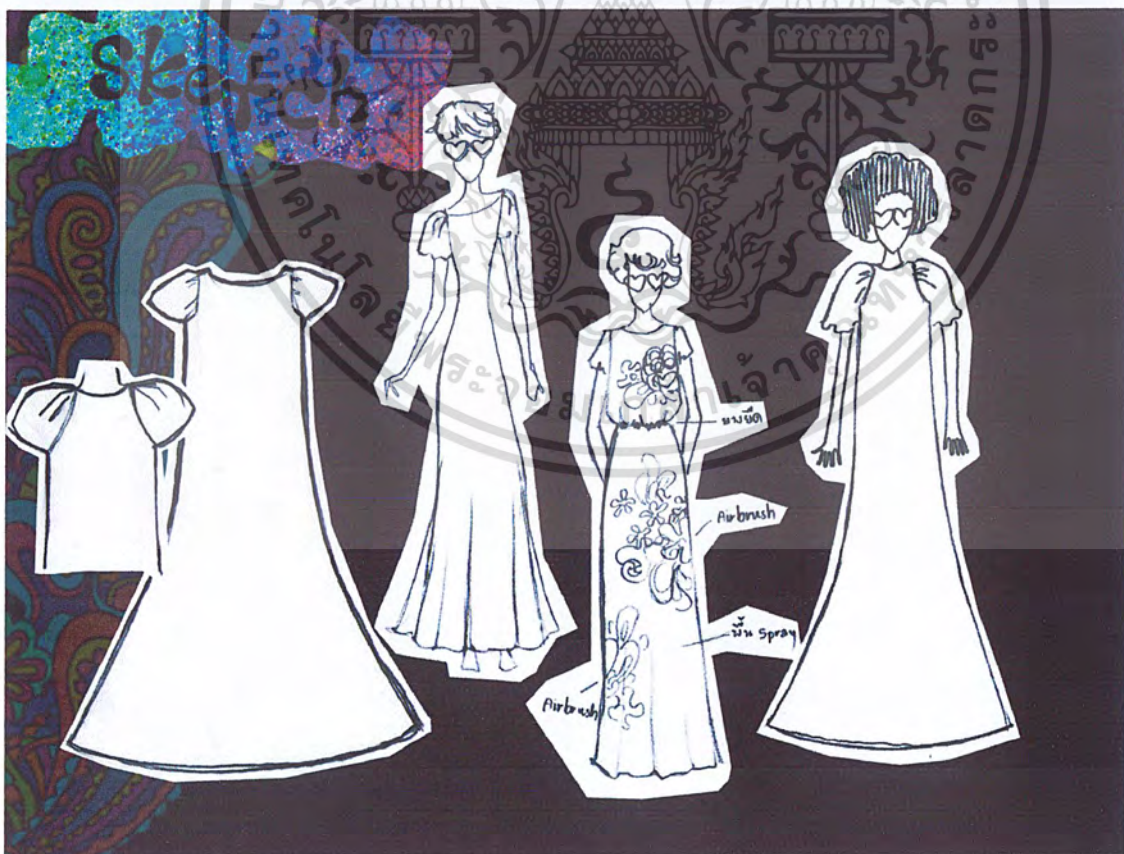
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ร่างแบบขั้นต้น

ภาพที่ 114 แสดงภาพแบบร่างขั้นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 115 แสดงภาพแบบร่างขั้นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-ร่างแบบขั้นต้น

ภาพที่ 114 แสดงภาพแบบร่างขั้นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-พัฒนาแบบ

ภาพที่ 116 แสดงภาพการพัฒนาแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-สรุปแบบ

ภาพที่ 117 แสดงภาพแบบเดรสยาวผ้ายี่ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 118 แสดงภาพแบบเดรสยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 119 แสดงภาพแบบเสื้อแขนสั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 120 แสดงภาพแบบกางเกงยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

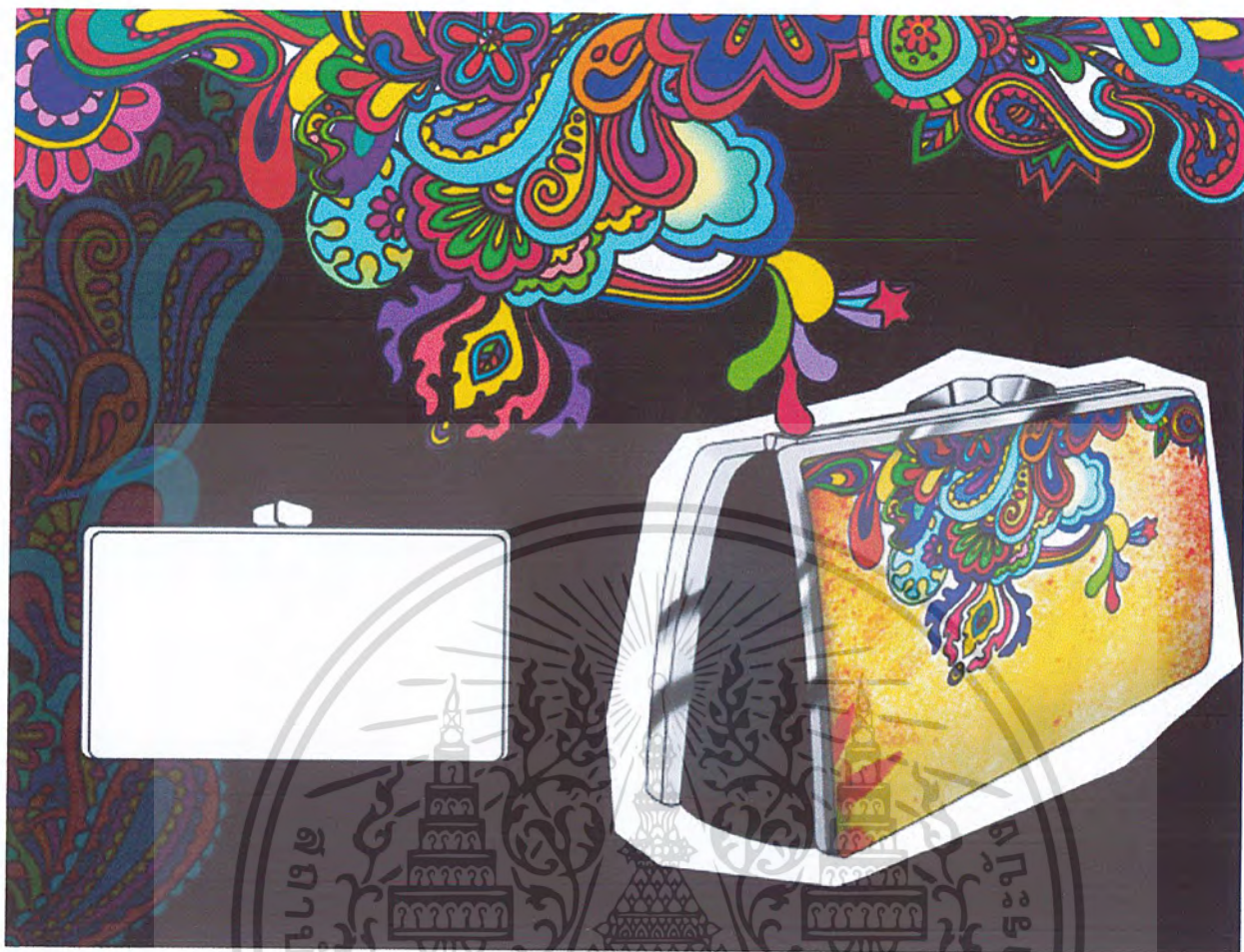
ภาพที่ 121 แสดงภาพแบบเสื้อกั๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 122 แสดงภาพแบบเสื้อเล็กกึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 123 แสดงภาพแบบกระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 124 แสดงภาพแบบผ้าพันคอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สรุปผลการออกแบบและความคิดเห็นของคณะกรรมการตรวจตราวิทยานิพนธ์

- มีแนวทางการออกแบบที่เหมาะสม สามารถดำเนินการต่อไปได้ แต่อาจต้องแก้ไขข้อบกพร่องบางจุด
- การวางตำแหน่งลวดลายควรคำนึงถึงรูปร่างของผู้สวมใส่เพื่อให้เกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้น
- ควรมีเทคนิคสแตนซิลมาร่วมเพื่อคงไม่ให้ลายโศกจากพื้นผ้ามากเกินไป
- ผ้าคลุมไหล่ ควรมีลวดลายที่ริมผ้า (border) และมีลวดลายทุกส่วนของผ้า เพราะต้องคำนึงถึงการใช้งาน ริมของผ้ามักจะเป็นส่วนที่สามารถมองเห็นได้ง่ายในขณะใช้งาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การนำเสนอผลงานออกแบบ

การนำเสนอผลงานชิ้นสุดท้ายหลังจากได้รับการปรับปรุงผลงานตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ ซึ่งประกอบด้วย

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์

4.1.1 เดรสยาวผ้ายี่ด

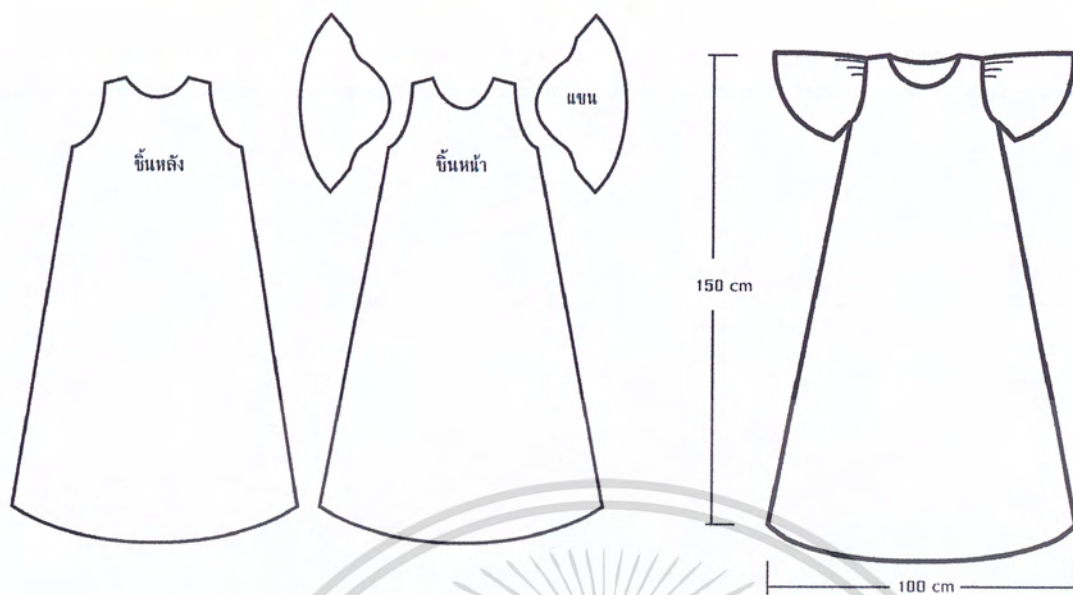

ภาพที่ 125 แสดงลักษณะเสื้อเดรสยาวผ้ายี่ด

วัสดุ ผ้ายี่ดเรยอน

เทคนิค แอร์บรัชรูปประกอบ และเพนท์สี ฟันสีและสแตมป์ที่พื้นผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 126 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื้อเดรสยาวผ้ายัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 เกรสยาวผ้าชีฟอง

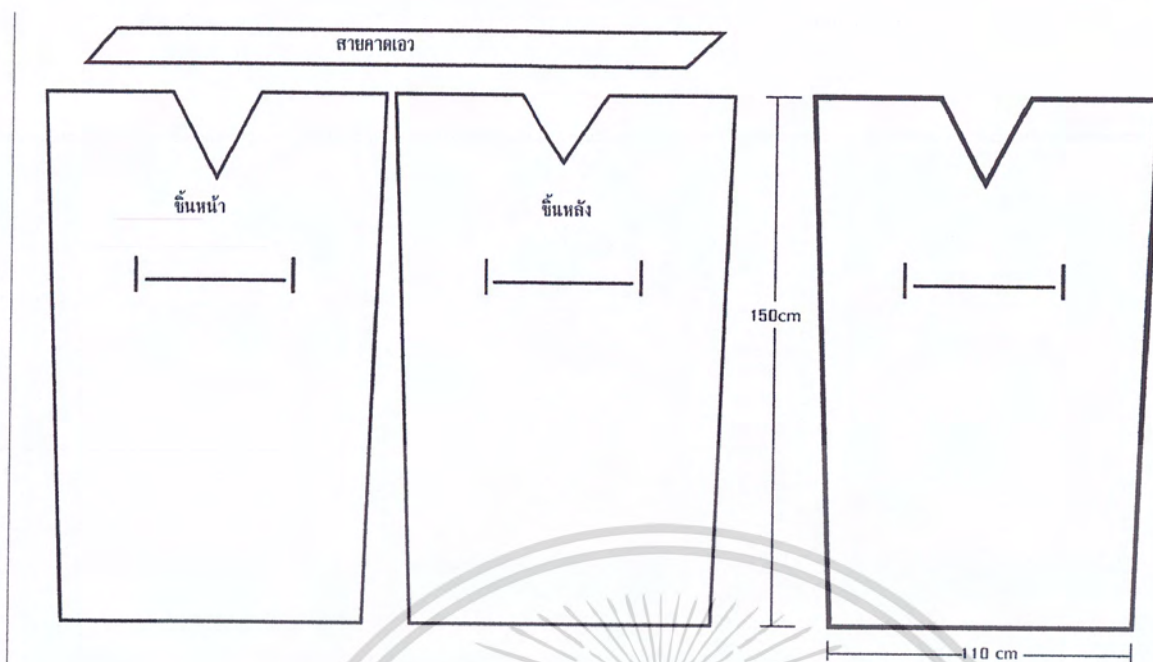

ภาพที่ 127 แสดงลักษณะเสื้อเกรสยาวผ้าชีฟอง

วัสดุ ผ้าชีฟอง

เทคนิค แอร์บรัชรูปประกอบ และเพนท์สี ฟันสีและสแตมป์ที่พื้นผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 128 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื้อเชิ้ตชายผ้าชีฟอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 เลกกิ้ง

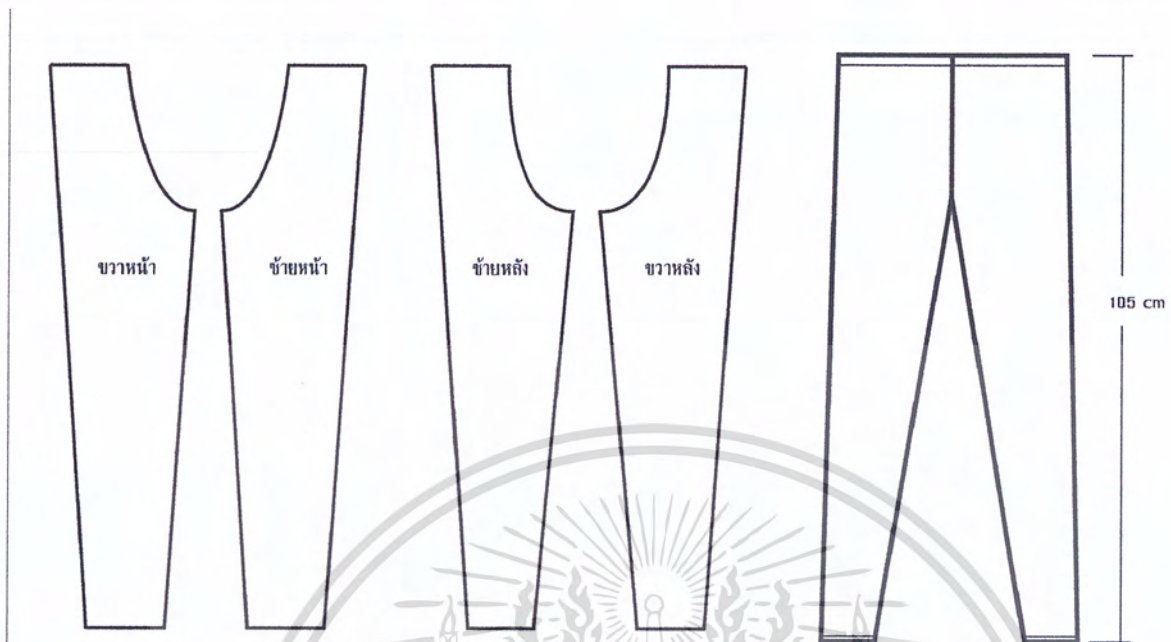

ภาพที่ 129 แสดงลักษณะเลกกิ้ง

วัสดุ ผ้ายืดเรยอน

เทคนิค พิมพ์ดิจิทัล และฟันทึ ที่พื้นผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 130 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเลกกิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 เสื้อกั๊ก

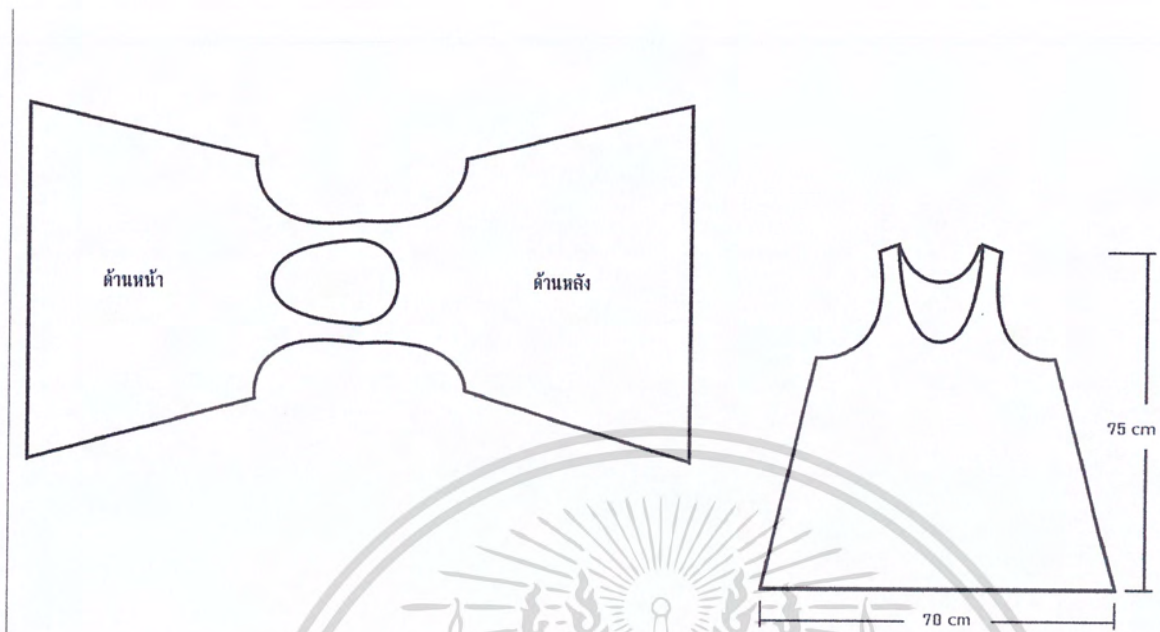

ภาพที่ 131 แสดงลักษณะเสื้อกั๊ก

วัสดุ ผ้ายี่ดเรยอน

เทคนิค แอร์บรัชรูปประกอบ และเพนท์สี ฟันตีและสแตนซิล ที่พื้นผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 132 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื้อกล้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.5 กางเกงยาว

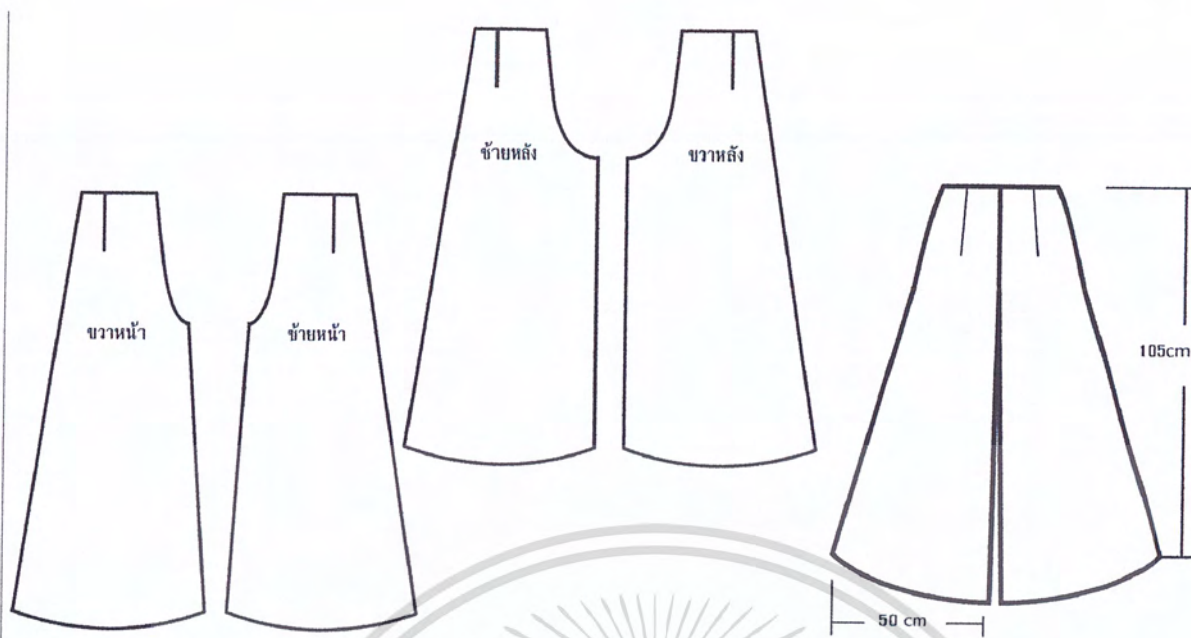

ภาพที่ 133 แสดงลักษณะกางเกงยาว

วัสดุ ผ้าคอตตอนซิดค้

เทคนิค แอร์บรัชรูปประกอบ และเพนท์สี ฟันสีและสแตนซิด ที่พื้นผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 134 แสดงส่วนประกอบและขนาดของกางเกงยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.6 เสื้อ

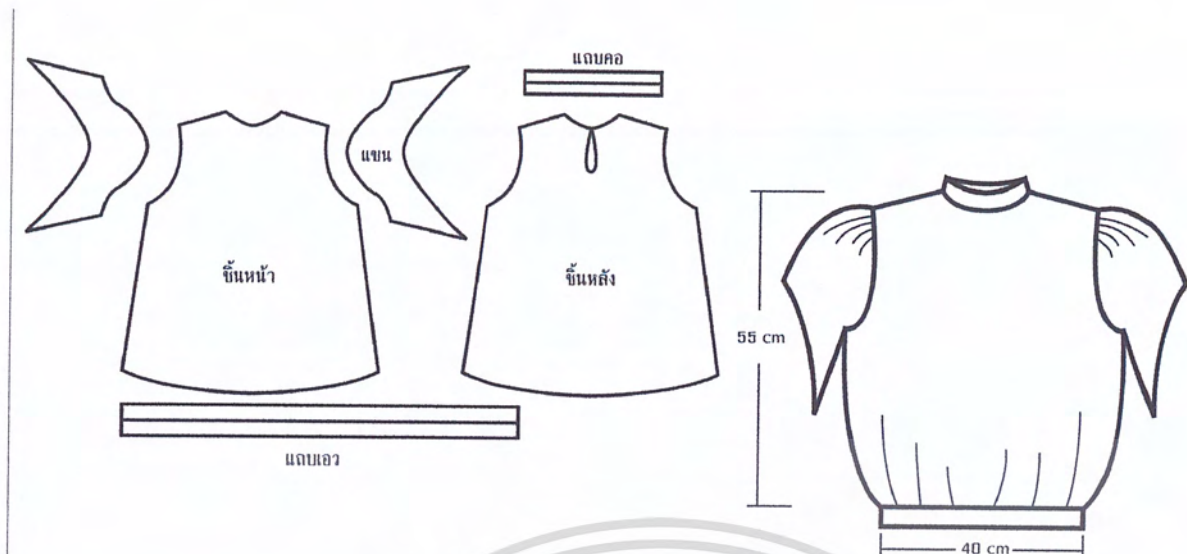

ภาพที่ 135 แสดงลักษณะเสื้อ

วัสดุ ผ้าไหมจีนแบบหนา

เทคนิค แอร์บรัชรูปประกอบ และเพนท์สี ฟันสีและสแตมป์ที่พื้นผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 136 แสดงส่วนประกอบและขนาดของเสื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

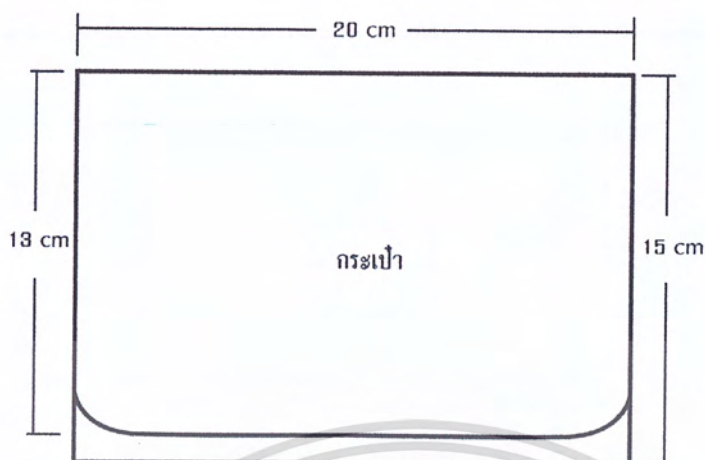
ภาพที่ 137 แสดงลักษณะกระเป๋ากะเป๋และผ้าคลุมไหล่

4.1.7 กระเป๋ากะเป๋

วัสดุ คอตตอนซิลค์แบบหนา

เทคนิค เพนท์สี ฟันสีและสแตมป์ที่พื้นผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

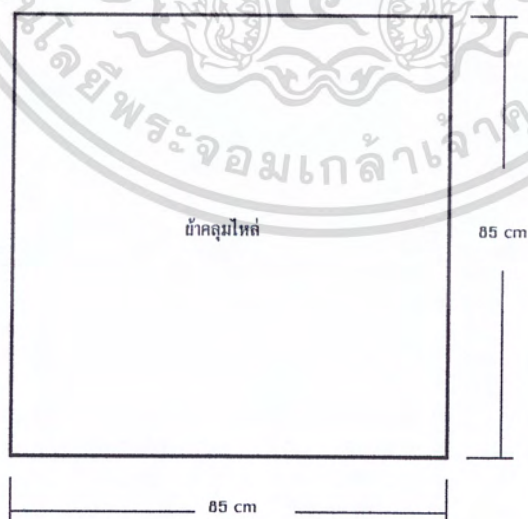

ภาพที่ 138 แสดงขนาดของกระเป๋าคอมพิวเตอร์

4.1.8 ผ้าคลุมไหล่

วัสดุ ไหมจีนแบบบาง

เทคนิค พิมพ์ดิจิตอลและพับสี่ ที่พื้นผ้า

ภาพที่ 139 แสดงขนาดของผ้าคลุมไหล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ข้อมูลการประเมินราคา

4.2.1 เกรสยาวผ้ายัด

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้ายัดเรยอน (Rayon)	470 บาท/kg	0.2 kg	94
สีย้อม	34บาท	2 หน่วย	68
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.5 kg	35
ค่าตัดเย็บ			100
ค่าแรงงาน spray			108
ค่าจ้าง airbrush			900
Overhade 20 เปอร์เซนต์			261
รวม			1566

Markup เพิ่ม 3 เท่า คิดเป็นราคา 4700 บาท

ตารางที่ 5 แสดงการประเมินราคาเกรสยาวผ้ายัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ทรายาวผ้าซีฟอง

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าซีฟองเยื่อเปลือกไม้	180 บาท/m	3.2 m	579
สีย้อม	34บาท	2 หน่วย	68
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.5 kg	35
ค่าตัดเย็บ			100
ค่าแรงงาน spray			108
ค่าจ้าง airbrush			900
Overhade 20 เปอร์เซนต์			358
รวม			2148

Markup เพิ่ม 2.5 เท่า คิดเป็นราคา 5400 บาท

ตารางที่ 6 แสดงการประเมินราคาทรายาวผ้าซีฟอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 เลกกิ่ง

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้ายัดเรยอน (Rayon)	470 บาท/kg	0.07 kg	33
สีย้อม	34บาท	1 หน่วย	34
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.25 kg	17.5
ค่าตัดเย็บ			60
ค่าแรงงาน spray			36
ค่าพิมพ์แบบดิจิทัล			450
Overhade 20 เปอร์เซนต์			126.1
รวม			756.6

Markup เพิ่ม 2 เท่า คิดเป็นราคา 1600 บาท

ตารางที่ 7 แสดงการประเมินราคาเลกกิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 เสื่อกล้าม

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้ายี่ดเรยอน (Rayon)	470 บาท/kg	0.05 kg	23.5
สีย้อม	34บาท	1 หน่วย	34
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.25 kg	17.5
ค่าตัดเย็บ			60
ค่าแรงงาน spray			54
ค่าจ้าง airbrush			900
Overhade 20 เปอร์เซนต์			217.8
รวม			1306.8

Markup เพิ่ม 2 เท่า คิดเป็นราคา 2700 บาท

ตารางที่ 8 แสดงการประเมินราคาเสื่อกล้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 กางเกงยาว

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าฝ้ายผสมไหม	200 บาท/m	2.5 m	500
ลีส้อยม	34บาท	2 หน่วย	68
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.3 kg	21
ค่าตัดเย็บ			100
ค่าแรงงาน spray			108
ค่าจ้าง airbrush			600
Overhade 20 เปอร์เซนต์			279.4
รวม			1676.4

Markup เพิ่ม 2 เท่า คิดเป็นราคา 3400 บาท

ตารางที่ 9 แสดงการประเมินราคากางเกงยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.6 เสื่อ

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมจินหนา	130 บาท/m	2 m	260
ลีส้อยม	34บาท	1 หน่วย	34
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.3 kg	21
ค่าตัดเย็บ			100
ค่าแรงงาน spray			108
ค่าจ้าง airbrush			300
Overhade 20 เปอร์เซนต์			164.6
รวม			987.6

Markup เพิ่ม 3 เท่า คิดเป็นราคา 3000 บาท

ตารางที่ 10 แสดงการประเมินราคาเสื่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.7 กระเป๋

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมฝ้ายผสม ไหม	260 บาท/m	0.25 m	65
ผ้ากำมะหยี่	70 บาท/m	0.5 m	35
สีย้อม	34 บาท	0.5 หน่วย	17
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.1 kg	7
ค่าตัดเย็บ			100
ค่าแรงงาน spray			36
ค่าแรงงาน painting			36
Overhade 20 เปอร์เซ็นต์			59.2
รวม			355.2

Markup เพิ่ม 4 เท่า คิดเป็นราคา 1450 บาท

ตารางที่ 11 แสดงการประเมินราคากระเป๋า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.8 ฝ้าคลุมไหล่

รายการ	ราคาต่อหน่วย	จำนวน	ราคา(บาท)
ผ้าไหมจีนบาง	110 บาท/m	1 m	110
สีย้อม	34บาท	0.5 หน่วย	17
สารช่วยติดสี	70 บาท/kg	0.1 kg	7
ค่าตัดเย็บ			10
ค่าแรงงาน spray			36
ค่าพิมพ์ลิจิตอล			450
Overhade 20 เปอร์เซนต์			126
รวม			756

Markup เพิ่ม 2 เท่า คิดเป็นราคา 1550 บาท

ตารางที่ 12 แสดงการประเมินฝ้าคลุมไหล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ภาพถ่ายผลิตภัณฑ์

ภาพที่ 140 แสดงภาพชุดเดรสยาวผ้ายี่ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 141 แสดงภาพชุดเดรสยาวผ้ายัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

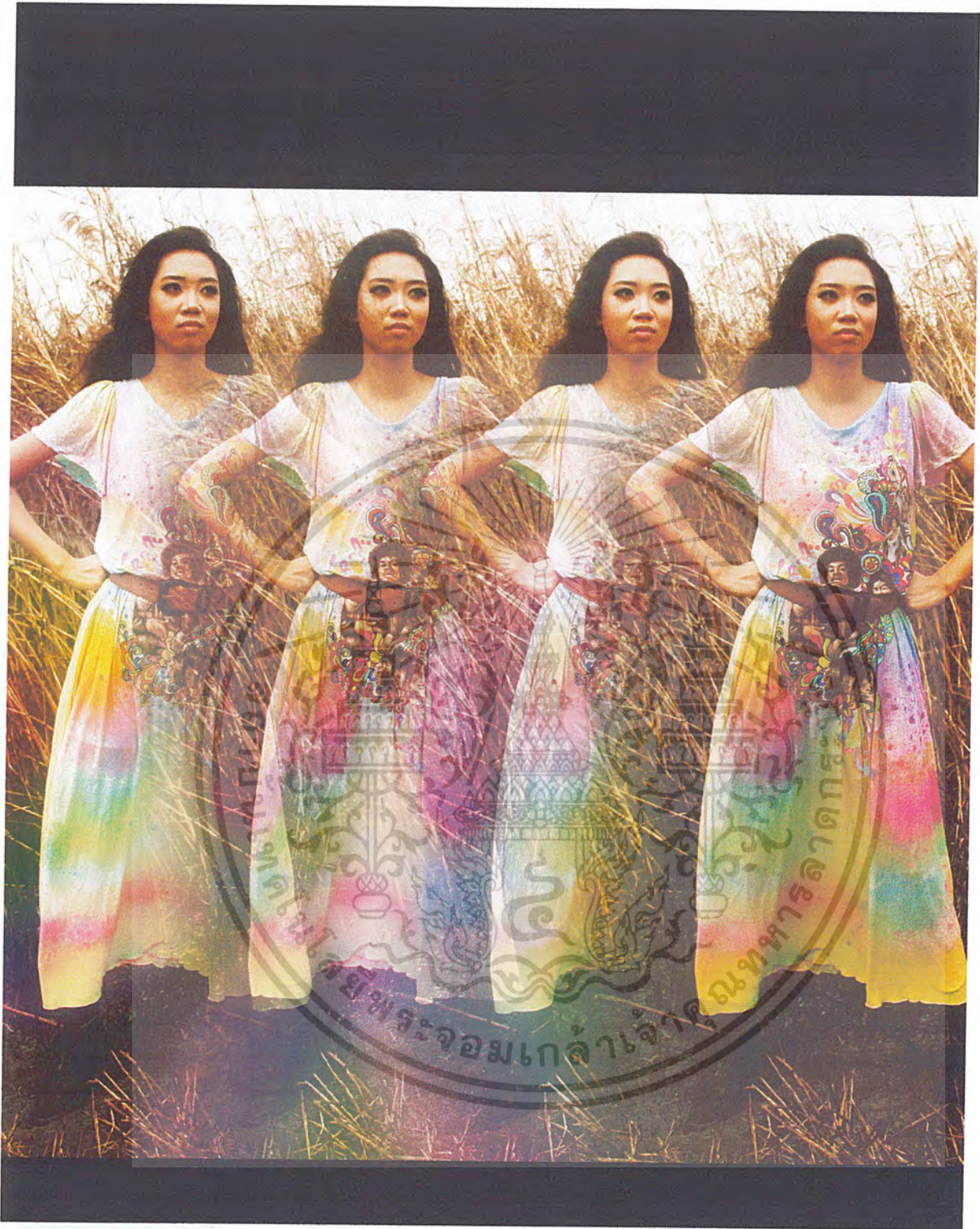
ภาพที่ 142 แสดงภาพชุดเรสชาวม้าชีวิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

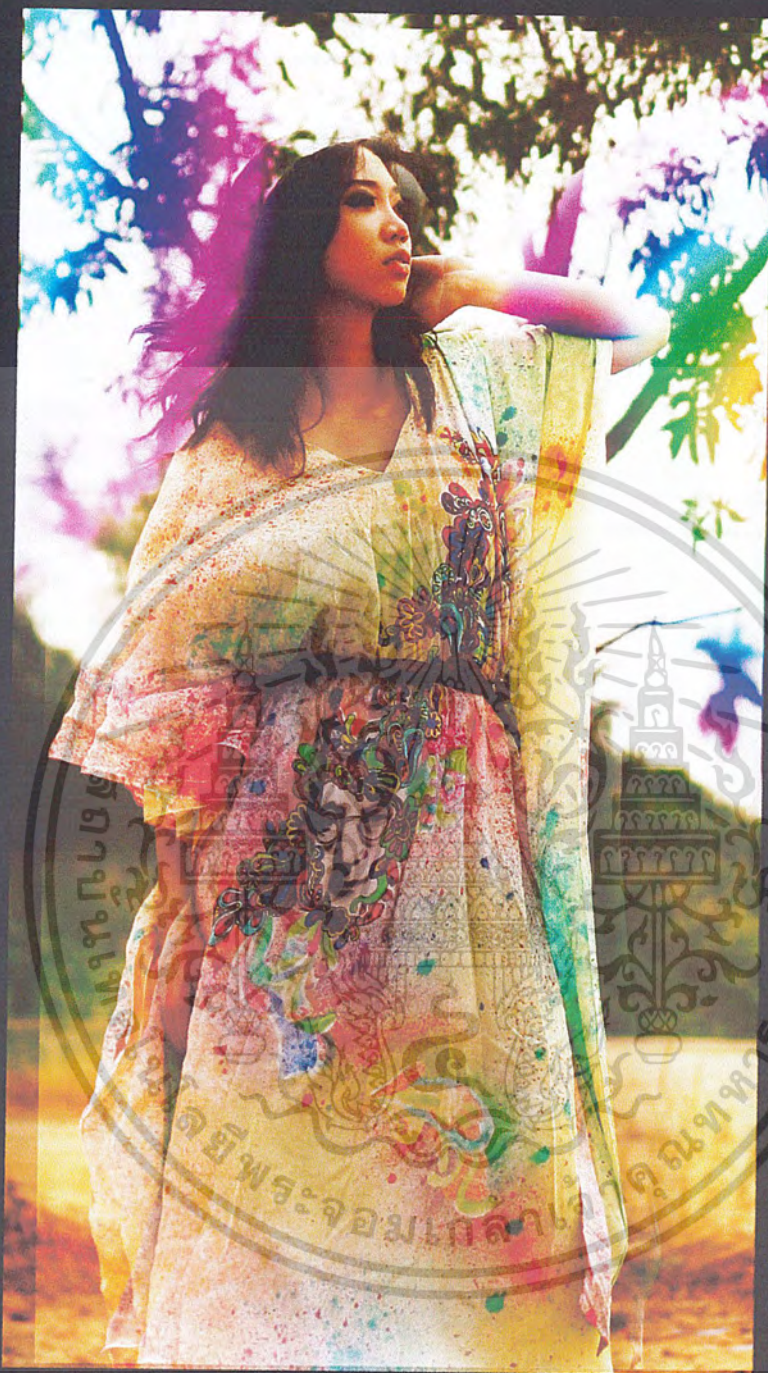
ภาพที่ 143 แสดงภาพชุดเครสยาวผ้ายี่ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 144 แสดงภาพชุดเครื่องยวผ้ายี่ด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

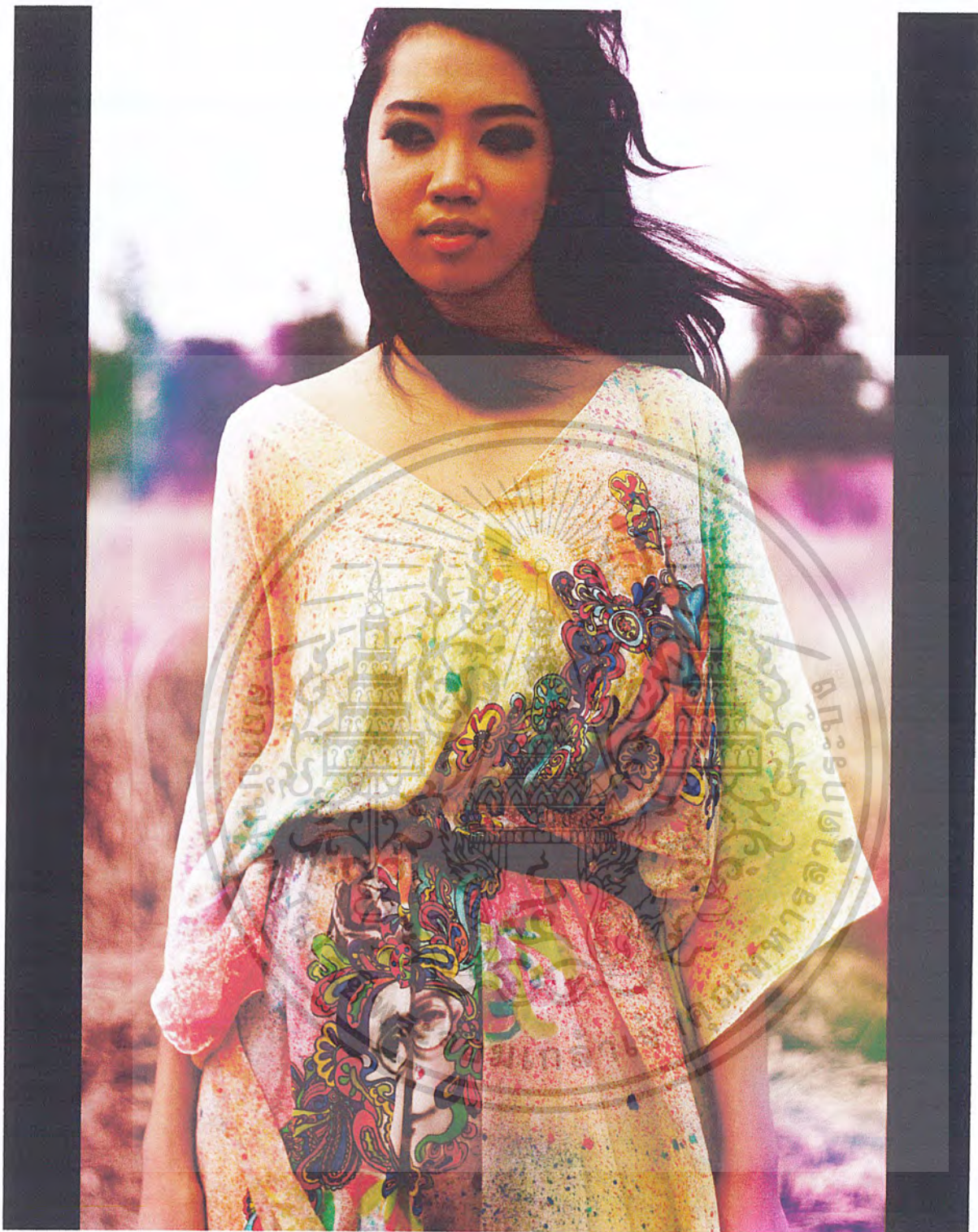
ภาพที่ 145 แสดงภาพชุดเครื่องแต่งกายผ้าชีพอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

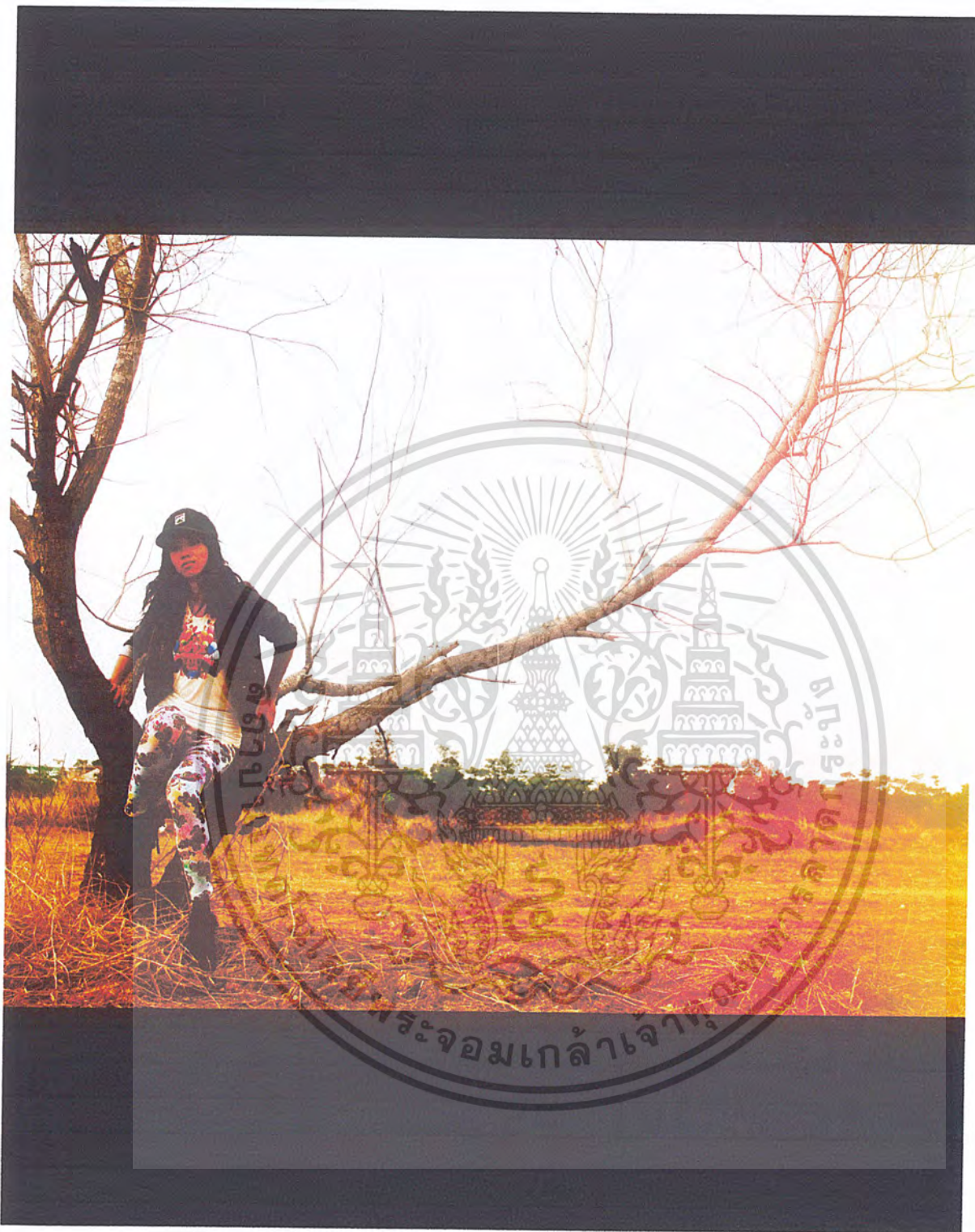
ภาพที่ 146 แสดงภาพชุดเดรสยาวผ้าชีฟอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

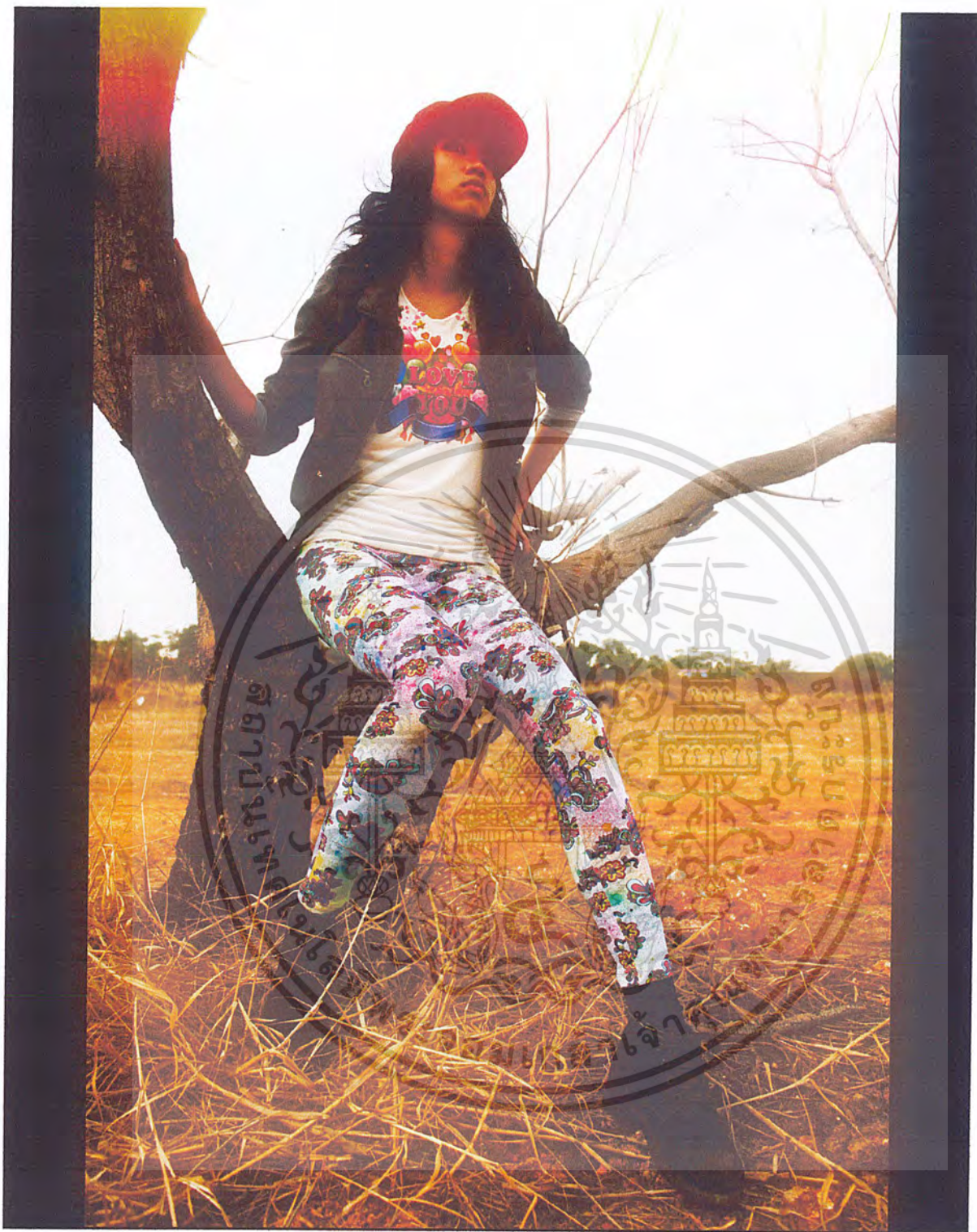
ภาพที่ 147 แสดงภาพชุดเครื่องสำอางผ้าชีฟอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 148 แสดงภาพเลคกิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

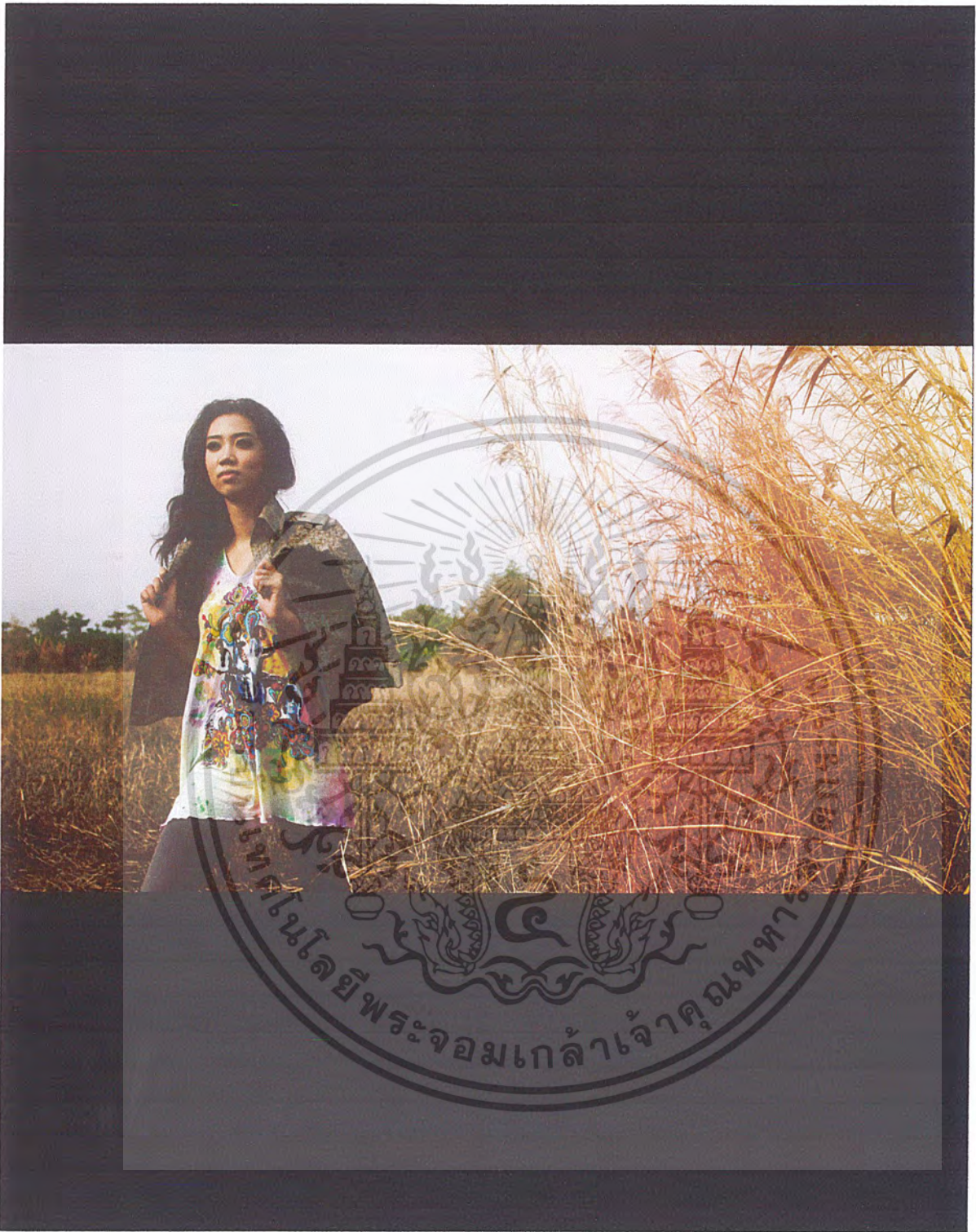
ภาพที่ 149 แสดงภาพเลคกิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 150 แสดงภาพเลคกิ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 151 แสดงภาพเสื้อกั๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 152 แสดงภาพเสื้อกั๊ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

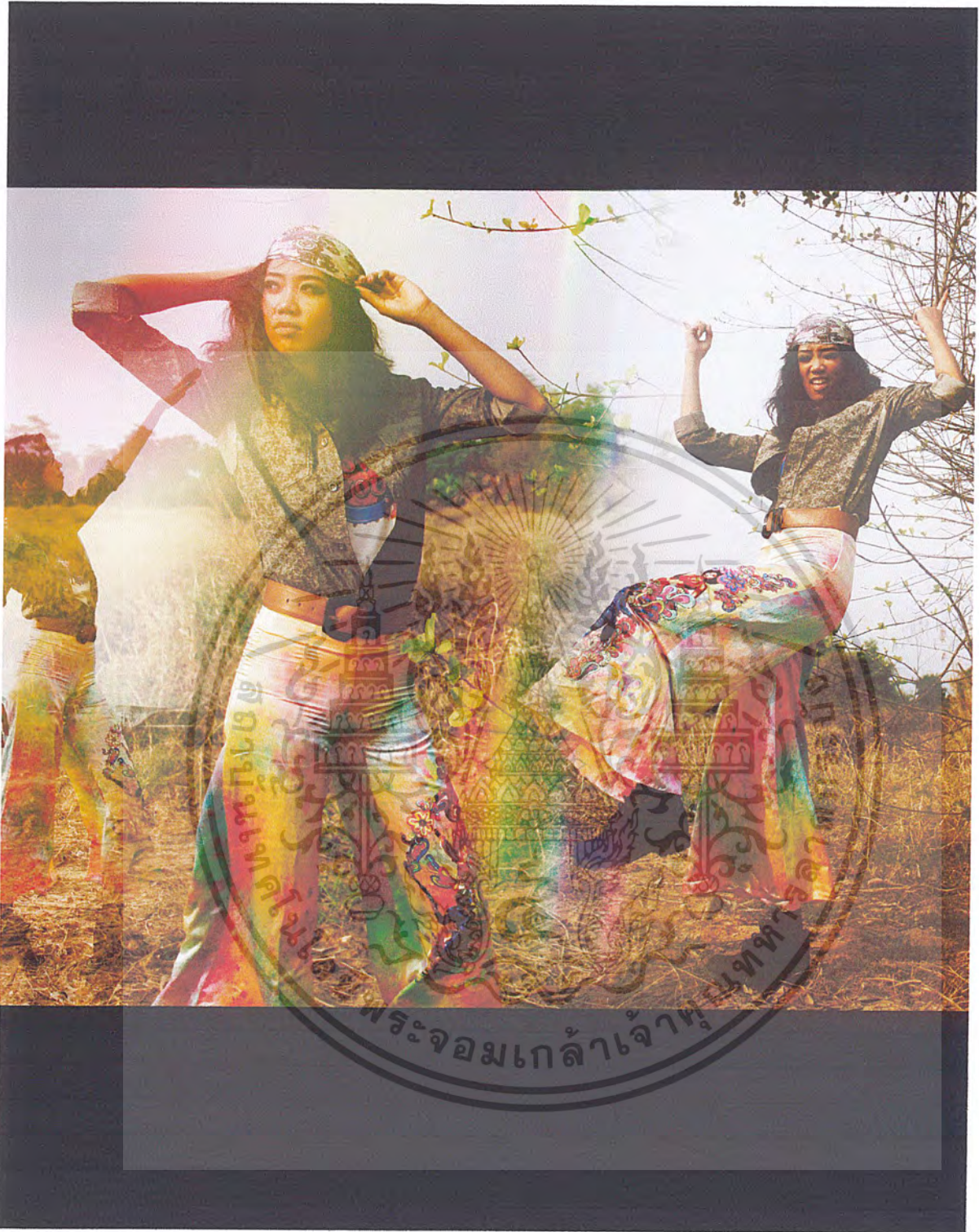
ภาพที่ 153 แสดงภาพเสื้อก้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

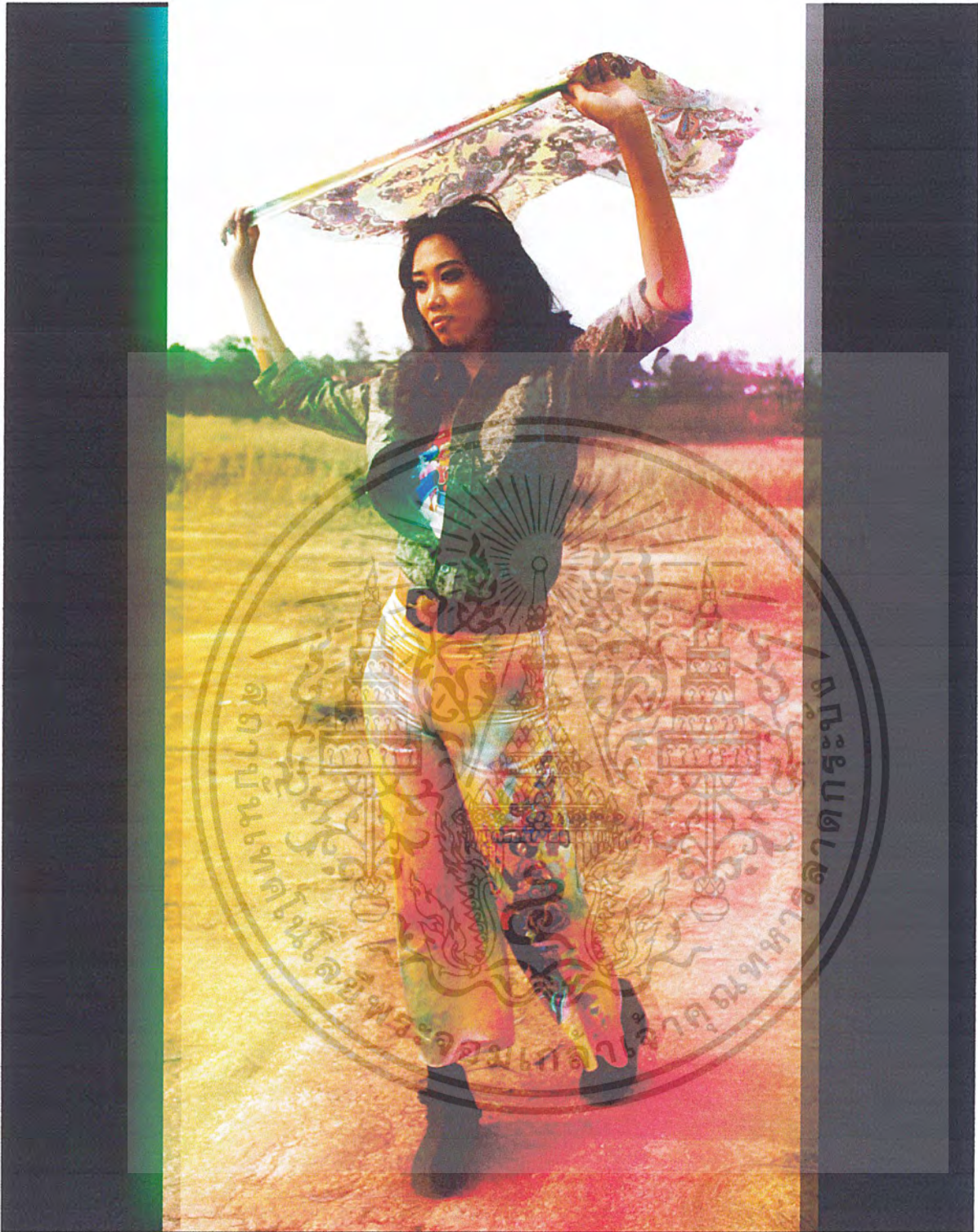
ภาพที่ 154 แสดงภาพเสื้อก้าม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

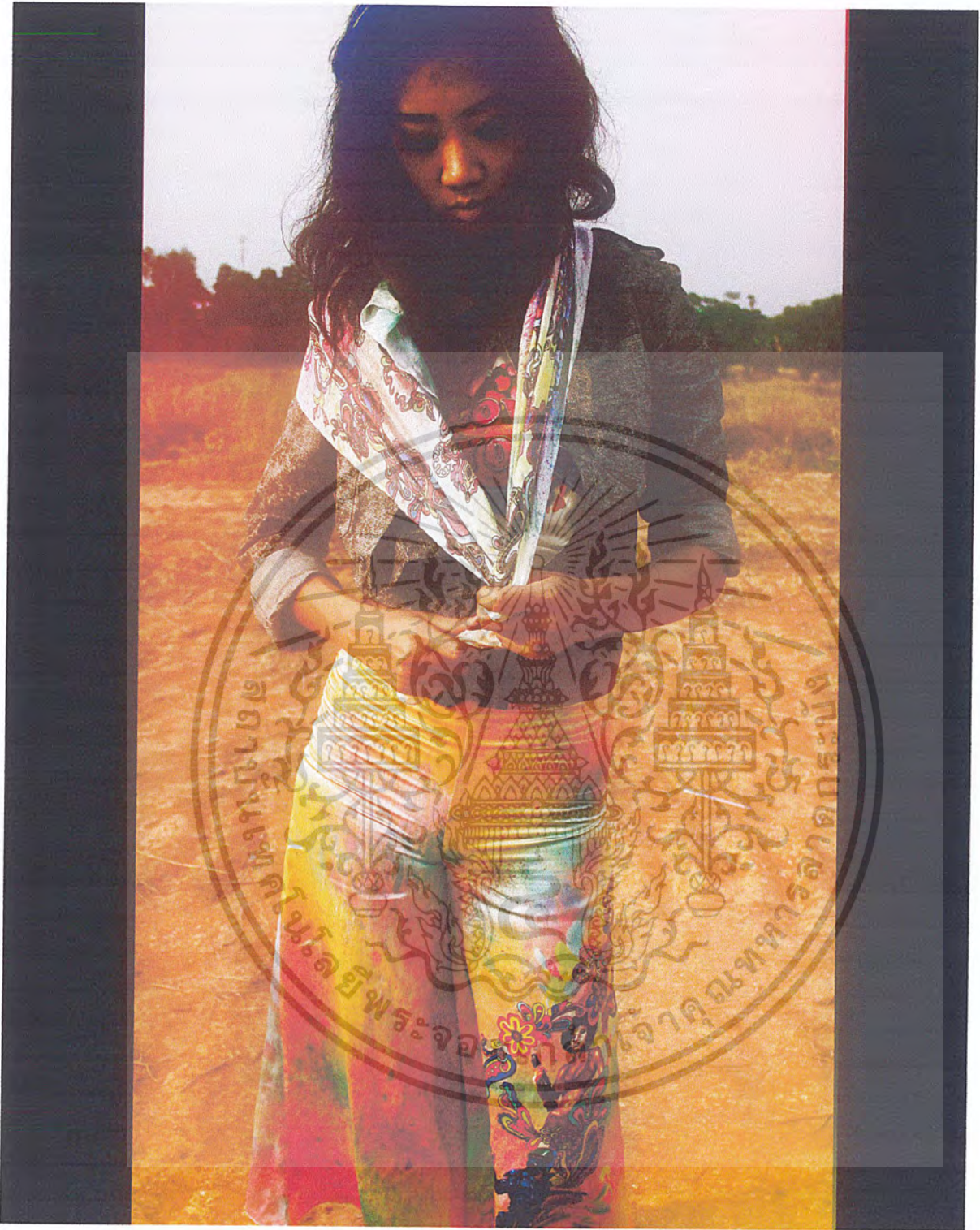
ภาพที่ 155 แสดงภาพทางเกงยาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 156 แสดงภาพทงเกงขาวและผ้าคลุมไหล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 157 แสดงภาพกางเกงขาวและผ้าคลุมไหล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

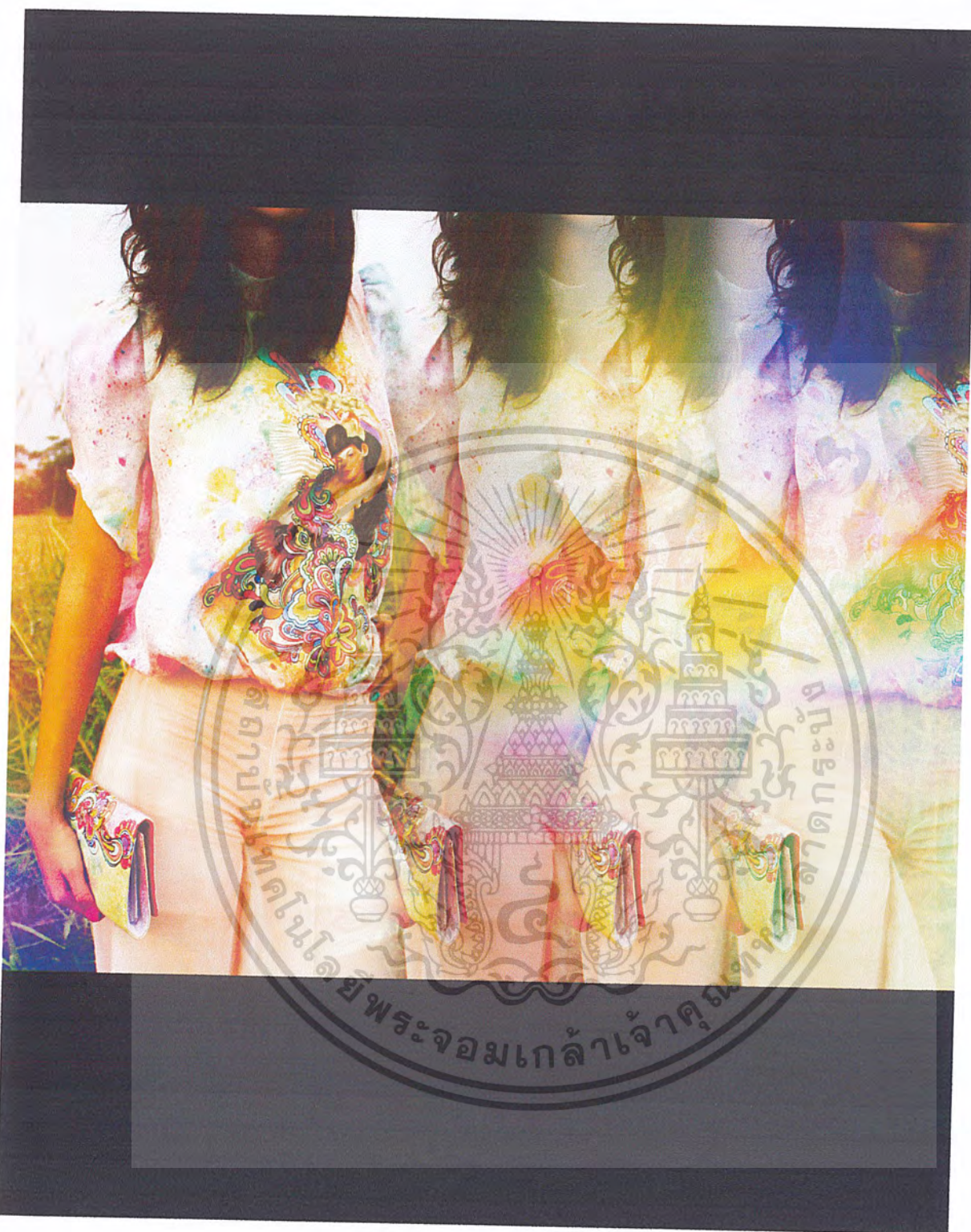
ภาพที่ 158 แสดงภาพเสื้อและกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 159 แสดงภาพเสือและกระเป่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 160 แสดงภาพเสื้อและกระเป๋

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 161 แสดงภาพเสื้อ กระเป๋ และผ้าคลุมไหล่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการออกแบบและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการออกแบบ

ในการออกแบบสามารถสรุปการออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการได้ดังนี้

- การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ โดยมี

ผลิตภัณฑ์ ดังนี้

เสื้อกล้าม	1	แบบ
เสื้อมีแขน	1	แบบ
ชุดสตรียาว (Dress) มีแขน	1	แบบ
ชุดสตรียาว ฝ้ายค	1	แบบ
เสกิ้ง	1	แบบ
กางเกงยาว	1	แบบ
กระเป๋าสตรี	1	แบบ
ผ้าคลุมไหล่	1	แบบ

- การออกแบบเครื่องแต่งกายสตรีในโครงการเป็นการนำแรงบันดาลใจมาจากศิลปะไซเคเดลิค ผลงานจึงมีลักษณะของไซเคเดลิคอย่างชัดเจนตรงวัตถุประสงค์ของโครงการ

- ผลงานการออกแบบในโครงการเน้นกรรมวิธีการสเปรย์ (Spray) การเพนท์ที่สีแอร์บรัช (Airbrush) ซึ่งเป็นเทคนิคที่ต้องมีความชำนาญในการผลิต และเป็นการใช้ฝีมือ จึงทำให้ลวดลายในแต่ละชุดมีลักษณะเฉพาะ ดูแปลกตาและน่าสนใจ จึงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ข้อเสนอแนะของผู้จัดทำ

- การศึกษาข้อมูล จะต้องศึกษาอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง และยังสามารถทำงานออกแบบให้ตรงตามวัตถุประสงค์
- การทำการออกแบบควรจัดตารางเวลาให้เหมาะสม
- การศึกษารูปแบบแฟชั่น ควรศึกษาจากผลงานตัวอย่างแฟชั่นข้างเคียง จากนักออกแบบแฟชั่นที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันประกอบ เพื่อสังเกตลักษณะของ โครงสร้างที่เหมาะสม
- การเลือกใช้สีในการออกแบบ นอกจากการศึกษาจากในเอกสารแล้ว ยังจำเป็นต้องสังเกตจากงานออกแบบของนักออกแบบที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันและมีลักษณะการออกแบบใกล้เคียงกับแนวทางการออกแบบของตนเองควบคู่ไปด้วย
- ก่อนการตัดสินใจเลือกกระบวนการผลิต ควรคำนึงด้านค่าใช้จ่ายในการผลิตประกอบในการตัดสินใจ
- เทคนิคการแอร์บรัช (Airbrush) มีข้อจำกัดในด้านค่าใช้จ่ายในการผลิต เนื่องจากราคาค่าจ้างผลิตค่อนข้างสูง อีกทั้งต้องอาศัยฝีมือช่าง ซึ่งอาจมีข้อจำกัดด้านลวดลาย

5.3 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

- เทคนิคที่ใช้ในการออกแบบมีความน่าสนใจ ดูแปลกใหม่และมีความเป็นไปได้ในเชิงธุรกิจ
- การออกแบบควรมาควบคู่กับการนำเสนอผลงาน เนื่องจากการนำเสนอผลงานที่ดีจะช่วยดึงดูดความน่าสนใจต่อผลงานออกแบบได้ ซึ่งทั้งหมดเป็นหน้าที่ที่นักออกแบบจะต้องคำนึงถึงควบคู่ไปกับการออกแบบด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

โท โมมิ คิตากาวา ให้สัมภาษณ์, 28 สิงหาคม 2553. บงยุทธ ศรีสุภโชค ผู้สัมภาษณ์. ข้อมูลเกี่ยวกับแบรนด์

It's happened to be a closet. กรุงเทพฯ.

อารี สุทธิพันธุ์. ศิลปนิยม. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์, 2535

วิรัตน์ พิษณุไพบูลย์. ความเข้าใจศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช, 2528

ผ่องศรี รอดโพธิ์ทอง. การออกแบบสิ่งทอ 2 (การย้อมสีและการทำผ้ามัดย้อม). คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2551

ภัตสร ทรัพย์เจริญพันธ์. โครงการออกแบบอุปกรณ์การแต่งกายสตรีโดยได้แรงบันดาลใจจากหลักการ

ประดิษฐ์งานใบตองให้แบรนด์ **PLAYHOUND**. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระ

จอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2549

Psychedelic art. [Online]. Available : http://en.wikipedia.org/wiki/Psychedelic_art. 2010.

Peter Max. [Online]. Available : http://en.wikipedia.org/wiki/Peter_Max. 2010.

Alan Aldridge. [Online]. Available : http://en.wikipedia.org/wiki/Alan_Aldridge. 2010.

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับแอร์บรัช. [Online]. Available : http://www.ksettakit.com/index.php?option=com_

[content&view=article&id=4:2009-06-15-12-33-49&catid=2:airbrush&Itemid=7](http://www.ksettakit.com/index.php?option=com_content&view=article&id=4:2009-06-15-12-33-49&catid=2:airbrush&Itemid=7). 2010.

BBboy. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับแอร์บรัช. [Online]. Available : <http://www.sabuyjaishop.com/shop/>

[bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b5201252010](http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b5201252010)

[2212&lang=TH](http://www.sabuyjaishop.com/shop/bbboyair/default.aspx?page=articledetail&url=bbboyair&articleid=fkexijyefawo1p55b5201252010). 2010.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ประวัติการศึกษา

ประวัติการศึกษา

ชื่อ นายขยงยุทธ นามสกุล ศรีสุภโชค

วุฒิการศึกษา

ปี 2545 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนบรมราชินีนาถราชวิทยาลัย

ปี 2548 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้